

ผนวก ก แบบฟอร์มแผนปฏิบัติการร่วม

ส่วนที่ ๑ กล่าวนำ

๑. ด้านล่างนี้เป็นรูปแบบตัวอย่างที่ฝ่ายเสนาธิการกองกำลังรบร่วมสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแผนปฏิบัติการร่วมได้ รูปแบบ และระดับของรายละเอียดอาจแตกต่างกันไประหว่างกองบัญชาการร่วม ขึ้นอยู่กับความต้องการเฉพาะยุทธบริเวณ และปัจจัยอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม แผนยุทธการ/แผนแนวความคิด จะมีพื้นฐานทำย่อหน้า (เช่น ย่อหน้าที่ ๓, “การปฏิบัติการ”) และข้อย่อหลัก (เช่น วรรค ๓ ก. “แนวความคิดเรื่องการปฏิบัติ”) กลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วม โดยทั่วไปมักหมายถึงแผนเผชิญเหตุร่วมที่ครอบคลุมการปฏิบัติการหลักมากกว่าหนึ่งการปฏิบัติการหลัก ในฐานะแผนการทัพ แต่ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมเตรียมแผนสำหรับการทัพในรูปแบบแผนเผชิญเหตุร่วม

๒. หนังสือชุด CJCSM 3122.01 อธิบายการทำงานร่วมกันในการวางแผนปฏิบัติการร่วมระหว่างประธานาธิบดี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ประธานคณะเสนาธิการร่วม, ผู้บัญชาการร่วมที่ได้รับการสนับสนุน และสมาชิกกลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วมอื่น ๆ และให้รูปแบบของข้อความการวางแผนและการประมาณการ หนังสือชุด CJCSM 3122.01 ให้รูปแบบสำหรับแผนยุทธการ/แผนแนวความคิดร่วมเมื่อผู้บัญชาการต้องส่งแผนเผชิญเหตุตามนโยบายของระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้

ส่วนที่ ๒ แบบฟอร์มการวางแผนการปฏิบัติการ

- ก. สำเนาเลขที่ชุด
- ข. กองบัญชาการที่ออก
- ค. สถานที่ที่ออก
- ง. กลุ่ม วัน เวลา
- จ. แผนยุทธการ (หมายเลขหรือรหัสชื่อ)
- ฉ. หน่วยบัญชาการ.....
- ช. อ้างอิง (รายการของแผนที่, แผนภูมิ และเอกสารอื่น ๆ ที่จำเป็นในการวางแผน)

๑. สถานการณ์

(ในส่วนนี้จะอธิบายสภาพเงื่อนไขที่หลากหลาย, สภาวะการณ์และอิทธิพลของสถานการณ์ยุทธศาสตร์ในยุทธบริเวณที่แผนกำหนดไว้ [ดูการประมาณการข่าวกรองแห่งชาติ, แหล่งที่มาหลายชาติและการประมาณสถานการณ์ทางยุทธศาสตร์ และการประมาณสถานการณ์ของผู้บัญชาการ])

ก. กล่าวทั่วไป

(ส่วนนี้จะกล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางการเมือง และการทหารโดยทั่วไป จะเป็นตัวกำหนดเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับการดำเนินการตามแผนเผชิญเหตุ ซึ่งได้สรุปเป้าหมายทางการเมืองที่แข่งขัน ซึ่งอาจนำไปสู่ความขัดแย้ง ระบุกลุ่มต่อต้านหลัก เป้าหมายนโยบายของสหรัฐฯ และเป้าหมายโดยประมาณการของภาคีอื่น ๆ คำโครงการตัดสินใจทางการเมือง

ที่จำเป็นจากประเทศอื่นเพื่อบรรลุเป้าหมาย และการดำเนินนโยบายของสหรัฐอเมริกา การปฏิบัติการทางทหารที่มีประสิทธิภาพของสหรัฐฯ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางทหารของสหรัฐฯ รายการเฉพาะสามารถแสดงแยกต่างหากเพื่อความชัดเจนดังภาพด้านล่าง)

(๑) สภาพแวดล้อมของความขัดแย้ง (ให้ข้อมูลสรุปของชาติและ/หรือบริบทของยุทธศาสตร์หลายชาติ [JSCP, UCP])

(๒) เป้าหมายนโยบาย (ส่วนนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางทางยุทธศาสตร์, ผลลัพธ์สุดท้าย และวัตถุประสงค์ในการยุติ ยังสถานการณ์ในยุทธบริเวณ และความต้องการในระดับโลก, ในระดับภูมิภาค และมีติอวกาศ ผลประโยชน์ความตั้งใจ/เกณฑ์สำหรับการยุติ)

(ก) เป้าหมายนโยบายสหรัฐฯ/หลายชาติ (ระบุความมั่นคงแห่งชาติ, วัตถุประสงค์ทางทหารหรือวัตถุประสงค์หลายชาติ และกิจทางยุทธศาสตร์ที่ได้รับมอบหมายหรือประสานงานโดยกองบัญชาการกำลักรบ)

(ข) ผลลัพธ์สุดท้าย (อธิบายถึงผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์แห่งชาติและเชื่อมโยงผลลัพธ์สุดท้ายทางทหารไปยังผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์แห่งชาติ)

(๓) การตัดสินใจทางการเมืองระดับชาติที่ไม่ใช่ประเทศสหรัฐอเมริกา

(๔) ข้อจำกัดทางยุทธการ (แสดงการกระทำที่ห้ามหรือบังคับโดยผู้มีอำนาจระดับสูงหรืออำนาจหลายชาติ [กฎการปะทะ (ROE), กฎหมายความขัดแย้งด้านอาวุธ, เกณฑ์การยุติ, อื่นๆ])

ข. พื้นที่ที่เกี่ยวข้อง

(๑) พื้นที่ปฏิบัติการ (อธิบาย พื้นที่ปฏิบัติการ (OA) ของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม, แผนที่อาจใช้เป็นสิ่งที่แนบเพื่อแสดงภาพในพื้นที่)

(๒) พื้นที่สนใจ (อธิบายพื้นที่ที่เกี่ยวข้องไปยังผู้บังคับบัญชา รวมทั้งพื้นที่อิทธิพล, พื้นที่ที่อยู่ติดกันและขยายไปยังอาณาเขตของข้าศึก ไปยังวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานในปัจจุบันหรือตามแผน พื้นที่นี้ยังรวมถึงพื้นที่ที่ถูกครอบครองโดยกองกำลังศัตรูที่อาจเป็นอันตรายต่อความสำเร็จของภารกิจ)

ค. ทางเลือกในการป้องกัน (อธิบายทางเลือกโดยการป้องกันที่อ่อนตัว (FDO) ที่ต้องการ รวบรวมหมวดหมู่เหล่านี้ไว้ในแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วมปัจจุบัน หน่วยงานเฉพาะ และทรัพยากรต้องได้รับการจัดลำดับความสำคัญในแง่ของวันมาถึงช้าที่สุด (LAD) ที่สัมพันธ์กับวัน ก. (C-day) รวมถึงตัวเลือกการป้องกันทางทหาร, ข้อมูลข่าวสารหรือทางเศรษฐกิจที่เป็นไปได้ ที่บรรลุได้โดยหน่วยงานที่ไม่ใช่กระทรวงกลาโหม ที่จะสนับสนุนความสำเร็จของภารกิจของสหรัฐฯ (ดูภาคผนวก จ) “ทางเลือกโดยการป้องกันที่อ่อนตัว” สำหรับตัวอย่างของทางเลือกโดยการป้องกันที่อ่อนตัว)

ง. ความเสี่ยง (ความเสี่ยงคือความน่าจะเป็น และความรุนแรงของการสูญเสียที่เชื่อมโยงกับอันตราย ระบุอันตรายที่เฉพาะเจาะจงซึ่งกองกำลังรบรวมอาจพบระหว่างปฏิบัติการกิจ พร้อมระบุมาตรการลดความเสี่ยง)

จ. กำลังฝ่ายตรงข้าม (ระบุกองกำลังฝ่ายตรงข้ามที่คาดไว้เมื่อมีการดำเนินการและประเมินขีดความสามารถทั่วไป อ้างอิงถึงภาคผนวก ข [การข่าวกรอง (Intelligence)] เพื่อดูรายละเอียด อย่างไรก็ตาม ส่วนนี้ควรให้ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับขนาดของภัยคุกคามที่เป็นศัตรู ระบुकุศุนย์ดุล (COG) ทางยุทธศาสตร์ และจุดศุนย์ดุลทางยุทธการของฝ่ายตรงข้าม และความอ่อนแอวิกฤติ)

(๑) จุดศุนย์ดุลของฝ่ายตรงข้าม

(ก) ยุทธศาสตร์

(ข) ยุทธการ

(๒) ปัจจัยวิกฤติของฝ่ายตรงข้าม

(ก) ยุทธศาสตร์

(ข) ยุทธการ

(๓) หนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม

(ก) กล่าวทั่วไป

(ข) ผลลัพธ์สุดท้ายของฝ่ายตรงข้าม

(ค) วัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ของฝ่ายตรงข้าม

(ง) วัตถุประสงค์ทางยุทธการของฝ่ายตรงข้าม

(จ) แนวความคิดในการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม

(๔) การส่งกำลัง และการดำรงสภาพของฝ่ายตรงข้าม

(๕) กำลังของฝ่ายตรงข้ามอื่น ๆ/ขีดความสามารถ

(๖) การระดมสรรพกำลังของฝ่ายตรงข้าม

ฉ. กำลังฝ่ายเรา

(๑) จุดศูนย์กลางของฝ่ายเรา

(ก) ยุทธศาสตร์

(ข) ยุทธการ

(๒) ปัจจัยวิกฤติของฝ่ายเรา

(ก) ยุทธศาสตร์

(ข) ยุทธการ

(๓) กำลังหลายชาติ

(๔) หน่วยงาน และกองบัญชาการสนับสนุน (อธิบายถึงการ

ปฏิบัติงานของกองกำลังที่ยังไม่ได้มอบหมายนอกเหนือจากที่ได้รับมอบหมายให้สนับสนุนแผนเผชิญเหตุนี้ซึ่งอาจมีอิทธิพลโดยตรง และอย่างมีนัยสำคัญต่อการปฏิบัติการในแผน นอกจากนี้ยังแสดงรายการกิจเฉพาะของกองกำลังฝ่ายเรา กองบัญชาการหรือหน่วยงานรัฐบาล และหน่วยงานที่จะสนับสนุนการดำเนินการตามแผนเผชิญเหตุ เช่น USTRANSCOM, USSTRATCOM, Defense Intelligence Agency และอื่น ๆ)

ข. สมมติฐาน (แสดงข้อสมมติฐานที่สมเหตุสมผลสำหรับผู้เข้าร่วมทั้งหมดที่มีอยู่ในแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม (JSCP) และกิจอื่น ๆ ที่ใช้แผนเผชิญเหตุเป็นพื้นฐาน สภาพเงื่อนไขที่คาดหวังไว้ ที่ซึ่งผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวมไม่สามารถควบคุมได้ รวมสมมติฐานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาแผน และสนับสนุนแผน และสมมติฐานในการวางแผนโดยรวม รวมทั้งสมมติฐานที่ระบุและโดยนัย ซึ่งหากไม่เกิดตามที่คาดไว้จะทำให้แผนหรือแนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) เป็นโมฆะ ระบุความ

คล่องตัว [การยกขนทางอากาศและการยกขนทางทะเล] ระดับของการระดมสรรพกำลังที่ถูกสันนิษฐานไว้ ตัวอย่างเช่น ทั้งหมด, เต็มจำนวน, บางส่วน, ที่เลือกไว้ หรือไม่มีเลย)

(๑) การแจ้งเตือนภัยคุกคาม/เส้นเวลา

(๒) ก่อนการวางตำแหน่ง (Pre-Positioning) และการเข้าถึงทางภูมิภาค (Regional Access) (รวมถึงการสนับสนุนจากต่างประเทศและขอรับความช่วยเหลือ)

(๓) กำลังรบที่วางเข้าที่ (In-Place Forces)

(๔) สมมุติฐานทางยุทธศาสตร์ (รวมถึงอาวุธนิวเคลียร์ และการใช้งาน)

(๕) ข้อพิจารณาทางกฎหมาย (ดูรายละเอียดทางกฎหมายที่สำคัญที่ แผนจะใช้)

(ก) กฎการปะทะ (ROE.)

(ข) กฎหมายระหว่างประเทศ, รวมไปถึงกฎหมายของความขัดแย้งของกำลัง (armed conflict)

(ค) กฎหมายของสหรัฐอเมริกา

(ง) นโยบายของประเทศพันธมิตร และประเทศเจ้าบ้าน

(จ) สถานะของข้อตกลงด้านกำลัง

(ฉ) สนธิสัญญาทวิภาคีและข้อตกลงอื่น ๆ รวมถึงข้อตกลง

ในข้อ ๔๘

๒. การกิจ

(สรุป กิจที่สำคัญยิ่งที่ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมต้องทำเพื่อให้ประสบความสำเร็จ และในคำแถลงภารกิจ ควรที่จะระบุใคร, อะไร, เมื่อใด, ที่ไหน และทำไม)

๓. การปฏิบัติ

ก. แนวคิดในการปฏิบัติ (สำหรับแผนเผชิญเหตุของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, แนวคิดทางยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมสามารถนำมาใช้ในแผนการทัพและพัฒนาเป็นแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานสำหรับการทัพในยุทธบริเวณ หรือแผนยุทธการ (OPLAN) มิฉะนั้น แนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) จะได้รับการพัฒนาขึ้นเนื่องจากหนทางปฏิบัติที่ได้รับเลือกจากผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม ในระหว่างการพัฒนาหนทางปฏิบัติ แนวคิดควรระบุใคร, อะไร, ที่ไหน, เมื่อไหร่, ทำไม และอย่างไร นอกจากนี้ยังมีวิธีทัศน์ทางยุทธศาสตร์, เจตนารมณ์ และการออกแบบในแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ของการปฏิบัติการสำหรับกำลังรบที่แสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติการ, รวมถึงการระดมสรรพกำลัง, การวางกำลัง, การใช้กำลัง, การดำรงสภาพ และการวางกำลังใหม่ของกองกำลังที่เข้าร่วมทั้งหมด, กิจกรรม และหน่วยงาน) (ดูภาคผนวก ค.)

(๑) เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา (สิ่งนี้ควรอธิบายเจตนาของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์สุดท้าย) โดยรวมและตามขั้นการปฏิบัติ คำแถลงนี้เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขทางทหารที่นำไปสู่การบรรลุภารกิจให้สำเร็จ ดังนั้นผู้บัญชาการอาจเน้นวัตถุประสงค์ที่เลือก

และผลกระทบที่สนับสนุน นอกจากนี้ยังอาจรวมถึงท่าทีของกองกำลังที่ผลลัพธ์สุดท้าย อำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนไปสู่การปฏิบัติการในอนาคต นอกจากนี้ยังอาจรวมถึงการประเมินของผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม ของเจตนาารมณ์ของผู้บัญชาการฝ่ายตรงข้าม และการประเมินความเสี่ยง และความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในระหว่างการดำเนินการ

(ก) ความมุ่งหมาย และผลลัพธ์สุดท้าย (ดูบทที่ ๒ “แนวทางทางยุทธศาสตร์และการวางแผนการปฏิบัติการร่วม” สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดผลลัพธ์สุดท้าย)

(ข) วัตถุประสงค์

(ค) ผลกระทบ, ถ้าถูกยกเลิก

(๒) กล่าวทั่วไป (วางแผนความคิดในการปฏิบัติไว้ในหนทางปฏิบัติที่เลือกของผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม แนวความคิดในการปฏิบัติระบุว่าผู้บัญชาการวางแผนอย่างไรที่จะบรรลุภารกิจ รวมทั้งกองกำลังที่เกี่ยวข้อง การแบ่งขั้นตอนการปฏิบัติงาน ลักษณะทั่วไป และความมุ่งหมายของการปฏิบัติการและการสนับสนุนระหว่างกันหรือข้ามการสนับสนุนเหล่าทัพ สำหรับแผนเผชิญเหตุของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ แนวความคิดในการปฏิบัติ ควรรวมถึงแถลงการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการรับกำลังสำรอง ในส่วนของการระดมสรรพกำลัง ซึ่งขึ้นอยู่กับ การวางแผน จังหวะในการวางกำลังและความต้องการขนาดของกองกำลังสำรอง แนวความคิดในการปฏิบัติควรได้รับการพัฒนาอย่างเพียงพอเพื่อรวมถึงการประมาณระดับ และระยะเวลาของความขัดแย้ง เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาที่สนับสนุนและหน่วยที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานในการ

จัดเตรียมแผนการสนับสนุนที่เพียงพอในขอบเขตที่เป็นไปได้ แนวความคิดในการปฏิบัติ ควรรวมข้อมูลต่อไปนี้ :)

(ก) วัตถุประสงค์ทางทหารของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม, การสนับสนุน ผลกระทบที่ต้องการ และการกำหนดสภาพแวดล้อมทางยุทธการ

(ข) แนวทางของจุดศูนย์ดุลทางยุทธศาสตร์ และยุทธการของฝ่ายตรงข้าม

(ค) การป้องกันจุดศูนย์ดุลทางยุทธศาสตร์ และยุทธการของฝ่ายเรา

(ง) ชั้นของการปฏิบัติการ, รวมเจตนาารมณ์ของผู้บังคับบัญชาในแต่ละชั้น

๑) ชั้นที่ ๑

ก) เจตนาารมณ์ของ ผบ.กกล.รบร่วม

ข) เวลา (Timing)

ค) วัตถุประสงค์ และผลกระทบที่ต้องการ

ง) ความเสี่ยง

จ) การปฏิบัติ (Execution)

ฉ) การใช้กำลัง

(๑) กำลังทางบก

(๒) กำลังทางอากาศ

(๓) กำลังทางเรือ

(๔) กำลังทางอากาศ

(๕) กำลังปฏิบัติการพิเศษร่วม

ข) การยิงทางยุทธการ รายการข้อพิจารณาการยิงที่สำคัญ โดยใช้การวางแผนเป็นพื้นฐาน การถกแถลงเรื่องการยิงควรจะสะท้อนแนวความคิดของ ผบ.กกล.รบร่วม สำหรับการใช้ การยิงที่เป็นไปได้ คำแนะนำสำหรับการยิงร่วม ควรมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

(๑) นโยบาย, ระเบียบปฏิบัติประจำ และวงรอบของการวางแผนของกองกำลังรบร่วม

(๒) เครื่องมือสนับสนุนการยิงร่วม สำหรับความมุ่งหมายของการวางแผน

(๓) ลำดับความเร่งด่วนสำหรับการใช้เครื่องมือการค้นหาเป้าหมาย

(๔) พื้นที่ที่การยิงร่วมต้องการที่จะสนับสนุนการเคลื่อนย้ายทางยุทธการ

(๕) ความต้องการในการสนับสนุนการยิงร่วมตามคำหมาย

(๖) มาตรการการยิงสนับสนุนที่ต้องการ (ถ้าต้องการ) ดู JP 3-09, Joint Fire Support สำหรับการอธิบายอย่างละเอียด

๒) ชั้น ๒ ไปยังชั้น XX (อ้างอิงข้อมูลตามที่ระบุไว้ในวันวรรคย่อย ๓ ก. (๒) (ง.) ข้างต้นสำหรับแต่ละขั้นตอนตามลำดับที่คาดไว้, การเปลี่ยนแปลงหรือโอกาสใหม่)

ข. กิจ (Tasks) (รายการงานที่กำหนดให้กับแต่ละองค์ประกอบของการสนับสนุน และการสนับสนุนการแยกแยะในย่อหน้าที่แยกต่างหากแต่ละงานควรเป็นคำแถลงที่กระชับของภารกิจที่จะดำเนินการทั้งในการวางแผนในอนาคต สำหรับการดำเนินงานหรือในการปฏิบัติตามคำสั่งการมอบหมายงานควรครอบคลุมการดำเนินการที่สำคัญทั้งหมดที่องค์ประกอบรองและองค์ประกอบสนับสนุนต้องดำเนินการเพื่อตอบสนองแนวความคิดในการปฏิบัติ, รวมถึงการลวง การดำเนินงาน และยุทธวิธี หากการกระทำไม่สามารถยืนยันได้โดยลำพังโดยไม่เปิดเผยการลวง จะต้องได้รับการตีพิมพ์แยกต่างหากเพื่อรับการจัดการเป็นพิเศษ)

ค. คำแนะนำในการประสาน (ให้คำแนะนำที่จำเป็นสำหรับการประสานงานและการประสานสอดคล้องการทำงานร่วมกันที่ใช้กับองค์ประกอบสองอย่างหรือมากกว่าของคำสั่ง อธิบายเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำเนินการและการใช้งาน)

๔. ธุรการ และการส่งกำลังบำรุง (Administration and Logistics)

ก. แนวความคิดของการดำรงสภาพ (Sustainment) (นี้ควรเป็นแนวทางโดยกว้างสำหรับแนวความคิดของการดำรงสภาพในยุทธบริเวณสำหรับแผนการทัพ หรือการปฏิบัติการด้วยข้อมูลข่าวสาร และคำแนะนำในแต่ละชั้น มันควรที่จะครอบคลุมพื้นที่ทางพันธกิจของการส่งกำลังบำรุง, การขนส่ง, นโยบายด้านกำลังพล และการบริหารจัดการ)

ข. ส่งกำลังบำรุง (ย่อหน้านี้ควรที่จะระบุลำดับความสำคัญของการดำรงสภาพ และทรัพยากร การพัฒนาฐานปฏิบัติการ และความต้องการ

ทางวิศวกรรมโยธาอื่น ๆ, การสนับสนุนของประเทศเจ้าบ้าน, ข้อพิจารณา ด้านสภาวะแวดล้อม, งานการศัพ และความรับผิดชอบในการบริการ ระบุ ลำดับความสำคัญและการเคลื่อนไหวของรายการส่งกำลังบำรุงที่สำคัญ สำหรับแต่ละตัวเลือกและขั้นการปฏิบัติของแนวความคิด หมายเหตุ: ขั้นตอนของส่งกำลังบำรุงต้องเป็นไปตามขั้นของการปฏิบัติการ, ระบุท่าเรือ ทางยุทธศาสตร์และยุทธบริเวณสำหรับการส่งขึ้นและส่งลง สำหรับการ จัดหาใหม่, โครงร่างนโยบายการขนส่ง, คำแนะนำและขั้นตอนสำหรับ ทางเลือก และขั้นตอนทั้งหมด)

ค. การกำลังพล (ระบุข้อกำหนดในการวางแผนโดยละเอียดและ กิจย่อย ๆ มอบหมายกิจในการจัดตั้งและดำเนินงานสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากรร่วมกัน การจัดการความรับผิดชอบของบุคลากรที่ถูกต้องและ ทันเวลา และการรายงานความแข็งแกร่งและการจัดทำข้อกำหนดสำหรับ เสนาธิการ อภิปรายเกี่ยวกับการบริหารจัดการของบุคลากรที่มีส่วนร่วม, การฟื้นฟูสภาพของกำลัง, การเปลี่ยนแปลงคำสั่งและนโยบายการหมุนเวียน และความต้องการในการเพิ่มกำลังพลแต่ละส่วนของกองบัญชาการ และ ข้อกำหนดด้านการปฏิบัติการอื่น ๆ) อ้างอิงภาคผนวก จ. (ถ้าเผยแพร่)

- ง. การประชาสัมพันธ์ อ้างอิงผนวก ฉ.
- จ. การปฏิบัติการพลเรือนทหารอ้างอิงผนวก ช.
- ฉ. อนุสัญญาวิทยาและสมุทรศาสตร์ อ้างอิงผนวก ซ.
- ช. การพิจารณาสภาพแวดล้อม อ้างอิงผนวก ณ. ดู 3-34, Joint Engineer Operations.
- ซ. ข่าวสารและการบริการด้านยื่อออสเปเชียล อ้างอิงผนวก ด.

ฉ. การสนับสนุนบริการทางสุขภาพ อ้างอิงผนวก Q (ระบุความต้องการในการวางแผน และภารกิจรองสำหรับพื้นที่พันธกิจสนับสนุนด้านบริการสุขภาพ ระบุเวชภัณฑ์ และทรัพยากรที่สำคัญ มอบหมายกิจในการตั้งสมมติฐานทางการแพทย์ร่วมกัน และรวมไว้ในย่อหน้าย่อย)

๕. การบังคับบัญชา และการควบคุม

ก. การบังคับบัญชา

(๑) ความสัมพันธ์ทางการบังคับบัญชา (ระบุโครงสร้างองค์กรที่คาดว่าจะมีอยู่ระหว่างนำแผนไปปฏิบัติ ระบุการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ขององค์กร การบังคับบัญชา และการควบคุมที่สำคัญ และเวลาที่คาดว่าจะเปลี่ยนมัน ระบุข้อตกลงในการจัดการคำสั่งและบันทึกความเข้าใจทั้งหมดที่ใช้และผู้ที่ต้องการการพัฒนา)

(๒) ที่บัญชาการ (ระบุชื่อและที่ตั้งของกองบัญชาการแต่ละแห่งที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ เมื่อมีการใช้งานกองบัญชาการหรือแผนให้ย้ายกองบัญชาการไปยังตำแหน่งอื่น ๆ ให้ระบุตำแหน่ง และเวลาในการเปิดและปิดกองบัญชาการแต่ละแห่ง)

(๓) ความสำเร็จของการบังคับบัญชา (ออกแบบในลำดับของความสำเร็จในความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา สำหรับการยอมรับคำสั่งของการปฏิบัติการในสภาวะแวดล้อมหรือเหตุการณ์เฉพาะ)

ข. การสนับสนุนระบบการติดต่อสื่อสารร่วม (ให้คำชี้แจงทั่วไปเกี่ยวกับขอบเขตของระบบการสื่อสารและขั้นตอนที่จำเป็นในการสนับสนุนการดำเนินงาน เน้นระบบหรือขั้นตอนการสื่อสารที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษ) อ้างอิงผนวก ญ.

(ลายเซ็น)

(ชื่อ)

(ชั้นยศ/เหล่า)

ผู้บังคับบัญชา

ผนวก

ก. หน่วยเฉพาะกิจ

ข. ข้าราชการ

ค. การปฏิบัติ

ง. ส่งกำลังบำรุง

จ. กำลังพล

ฉ. การประชาสัมพันธ์

ช. การปฏิบัติการพลเรือนทหาร

ซ. อุตุวิทยามิทยาและสมุทรศาสตร์

ณ. ความสัมพันธ์ทางการบังคับบัญชา

ญ. ระบบการติดต่อสื่อสาร

ณ. การพิจารณาสภาพแวดล้อม

ด. ข้าราชการและการบริการด้านออสเปเชียล

ต. การปฏิบัติการอวกาศ

ถ. การสนับสนุนของประเทศเจ้าบ้าน

ท. การบริการทางการแพทย์

- ธ. การรายงาน
- น. การปฏิบัติเทคนิคพิเศษ
- บ. การจัดการผลกระทบ
- ป. คำแนะนำในการตัดสินใจในการต่อต้านการแพร่กระจาย
- ผ. การปฏิบัติการระหว่างองค์กร
- ผ. การทำสัญญาเพื่อภาวะฉุกเฉินเหตุ
- พ. รายการตรวจสอบการปฏิบัติ
- ฟ. การสื่อสารทางยุทธศาสตร์
- ม. การแจกจ่าย

หมายเหตุ: ภาคผนวก ก.-ง., ฉ. และ ฟ. จะต้องมีการผนวก
สำหรับ CAP OPORD ต่อ APEX

ผนวก ข การประเมินยุทธศาสตร์

ส่วนที่ ๑ กล่าวนำ

๑. การประเมินยุทธศาสตร์ เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ที่มีให้กับผู้บังคับหน่วยกำลังรบ ก่อนที่จะมีการพัฒนายุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณหรือการออกแบบแผนการทัพทั่วโลก หรือ TCPs และแผนการทัพรองหรือแผนยุทธการ (OPLANs) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบใช้การประเมินยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่องเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้กองกำลังทหาร ในย่านของการปฏิบัติการทางทหาร การประเมินยุทธศาสตร์ มีความครอบคลุมมากกว่าการประเมินของผู้บังคับบัญชารองลงมาเนื่องจากครอบคลุมทุกด้านของสถานะแวดล้อมทางยุทธการของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ และเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนายุทธศาสตร์ในยุทธบริเวณของผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์

๒. ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, ฝ่ายเสนาธิการกองบัญชาการกำลังรบ, ผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุน และหน่วยงานประเมิน ปัจจัยทางยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุม ที่มีอิทธิพลต่อสถานะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ จึงบอกถึงจุดสิ้นสุด (ends), วิธีการ (ways), เครื่องมือ (means) และความเสี่ยง (risk) ที่เกี่ยวข้องในการบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณที่ระบุโครงร่างไว้ในคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ และแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม

๓. ทั้งผู้บังคับบัญชาที่ให้การสนับสนุน และผู้บังคับบัญชาที่รับการสนับสนุน เตรียมประเมินยุทธศาสตร์ตามกิจที่ได้รับมอบจากผู้บังคับหน่วย

กำลังรบ ที่สนับสนุนคำสั่งหลายคำสั่งอาจจัดทำการประเมินยุทธศาสตร์ สำหรับการดำเนินการสนับสนุนแต่ละอย่าง

๔. ส่วนที่ ๒ จะแสดงถึงรูปแบบที่ฝ่ายเสนาธิการกองบัญชาการ กำลังรบ สามารถใช้เป็นแนวทางเมื่อพัฒนาการประเมินยุทธศาสตร์ สรร.๕ (J-5) อาจจัดเป็นผู้นำฝ่ายเสนาธิการ สำหรับการดำเนินการประเมิน ยุทธศาสตร์ โดยมีส่วนร่วมที่สำคัญจากหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการอื่น ๆ รูปแบบ และระดับรายละเอียดอาจแตกต่างกันไปในแต่ละคำสั่งตามความต้องการ เฉพาะของยุทธบริเวณ และปัจจัยอื่น ๆ

๕. ผลของการประเมินยุทธศาสตร์ คือการทำความเข้าใจ และการสร้างภาพของสภาพแวดล้อมด้านความมั่นคงที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อรวมถึง ฝ่ายตรงข้าม, ฝ่ายเรา และฝ่ายเป็นกลาง ที่อาจเกิดขึ้นได้ กระบวนการ ประเมินยุทธศาสตร์เป็นแบบไดนามิก และต่อเนื่อง และให้ข้อมูลสำหรับการ ออกแบบและพัฒนายุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ และแผนการทัพ การประเมินยุทธศาสตร์นี้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการประมาณสถานการณ์ ของผู้บังคับบัญชาของสถานการณ์สำหรับแผนหรือคำสั่งเฉพาะที่มุ่งเน้น เฉพาะปัญหาที่จะแก้ไขได้โดยใช้การวางแผนประณีต หรือการวางแผนใน สถานการณ์วิกฤติ

ส่วนที่ ๒ รูปแบบการประเมินยุทธศาสตร์

๑. แนวทางทางยุทธศาสตร์

(ส่วนนี้จะวิเคราะห์นโยบายในวงกว้าง คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ และทิศทางที่เชื่อถือได้ในสถานการณ์สมมุติ และระบุความต้องการทางยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณในมิติระดับโลก และภูมิภาค)

ก. เป้าหมายนโยบายสหรัฐฯ (ระบุความมั่นคงแห่งชาติของสหรัฐฯ หรือวัตถุประสงค์ทางทหาร และกิจทางยุทธศาสตร์ที่ได้รับมอบหมายหรือประสานงานโดยกองบัญชาการกำลังรบ)

ข. เป้าหมายนโยบายหลายชาติ/ไม่ใช่สหรัฐฯ (ระบุความมั่นคงหลายชาติ (พันธมิตรหรือพันธมิตรชั่วคราว) หรือวัตถุประสงค์ทางทหาร และกิจทางยุทธศาสตร์ ที่อาจได้รับมอบหมายหรือประสานงานโดยกองบัญชาการกำลังรบ)

ค. ผลลัพธ์สุดท้าย (อธิบายว่าผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ และผลลัพธ์สุดท้ายทางทหารที่เกี่ยวข้อง ที่จะได้รับการดำรงรักษาหรือบรรลุผลสำเร็จหรือไม่)

๒. สภาวะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์

(วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของสภาวะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์)

ก. พื้นที่รับผิดชอบ (ให้ภาพของภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง, การเมือง, เศรษฐกิจ, สังคม, ประชากรศาสตร์, ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมในพื้นที่

รับผิดชอบ (AOR) ที่ได้รับมอบหมายไปยังผู้บังคับหน่วยกำลังรบ)

ข. พื้นที่สนใจ (อธิบายพื้นที่ที่ผู้บังคับบัญชาสนใจ ได้แก่ พื้นที่ที่มีอิทธิพลและพื้นที่ใกล้เคียง และขยายไปสู่ฝ่ายตรงข้าม หรือดินแดนข้าศึกที่เป็นไปได้ พื้นที่นี้ยังรวมถึงพื้นที่ที่กองกำลังของข้าศึกยึดครองซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของภารกิจ)

ค. กำลังฝ่ายตรงข้าม (ระบรัฐ, กลุ่ม หรือองค์กร ที่คาดว่าจะปฏิบัติหรือที่อาจจะคุกคามผลประโยชน์ของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศหุ้นส่วน และประเมินวัตถุประสงค์ทั่วไป, แรงจูงใจ และขีดความสามารถของพวกเขา ให้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับขนาดของภัยคุกคามที่เป็นไปได้)

ง. กำลังฝ่ายเรา (ระบรัฐที่เป็นมิตรทั้งหมด, กองกำลัง และองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้รวมถึงกองกำลังสหรัฐฯ ที่ได้รับมอบหมาย, พันธมิตรระดับภูมิภาค และพันธมิตรหลายชาติที่คาดการณ์ไว้ อธิบายขีดความสามารถของเครื่องมืออื่น ๆ ที่มีอำนาจ (ทางการทูต, เศรษฐกิจ และข้อมูลข่าวสาร) กองบัญชาการสนับสนุนทางทหารของสหรัฐฯ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลโดยตรง และอย่างมีนัยสำคัญต่อการดำเนินงานใน AOR นี้)

จ. กำลังเป็นกลาง (ระบรัฐกลุ่มหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในพื้นที่รับผิดชอบ (AOR) และพิจารณาวัตถุประสงค์ทั่วไป, แรงจูงใจและขีดความสามารถของพวกเขา ให้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับแรงจูงใจของพวกเขา และวิธีการที่อาจส่งผลกระทบต่อปฏิบัติการของสหรัฐอเมริกาและการปฏิบัติการหลายชาติของฝ่ายเรา)

๓. ประเมินค่าของความท้าทายหลักทางยุทธการ และทางยุทธศาสตร์

ก. นี่คือการประเมินค่าอย่างต่อเนื่องของความท้าทายที่สำคัญในพื้นที่รับผิดชอบ (AOR) ซึ่งผู้บังคับหน่วยกำลังรบอาจได้รับมอบหมายให้จัดการ

ข. ความท้าทายเหล่านี้อาจรวมถึงความท้าทายต่าง ๆ ตั้งแต่การเผชิญหน้าทางทหารโดยตรง, การรักษาสันติภาพ, ความร่วมมือด้านความมั่นคง และการสร้างศักยภาพของหุ้นส่วน เพื่อตอบสนองต่อการกระทำที่โหดร้าย, การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม, การบรรเทาสาธารณภัย และการดำเนินงานด้านเสถียรภาพ

๔. โอกาสที่อาจเกิดขึ้น

ก. นี่คือการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นที่รู้จัก หรือคาดการณ์ไว้ รวมถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ ที่กองบัญชาการกำลังรบอาจใช้เป็นข้อได้เปรียบในเชิงบวกเพื่อปรับปรุงสถานการณ์ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ และผลประโยชน์ของประเทศสหรัฐอเมริกาหรือประเทศคู่ค้า

ข. โอกาสที่อาจเกิดขึ้นแต่ละครั้งจะต้องได้รับการประเมินอย่างรอบคอบในแง่ของแนวทางทางยุทธศาสตร์ที่มีอยู่และข้อจำกัดในระดับยุทธการ

๕. การประเมินค่าความเสี่ยง

ความเสี่ยงคือความน่าจะเป็นและความรุนแรงของการสูญเสียที่เชื่อมโยงกับอันตราย

ก. การประเมินนี้ตรงกับรายการของความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นพร้อมกับขีดความสามารถที่คาดการณ์ไว้ในสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ

ข. ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความท้าทายที่สำคัญแต่ละข้อควรได้รับการวิเคราะห์แยกกัน และจัดประเภทตามความสำคัญหรือความเป็นไปได้ (อันตรายที่สุดหรือเป็นไปได้มากที่สุด)

ค. ฝ่ายเสนาธิการกองบัญชาการกำลังรบ ควรพัฒนารายการมาตรการบรรเทาความเสี่ยงที่เป็นไปได้ต่อความเสี่ยงเหล่านี้

ผนวก ก ประमाणการของฝ่ายเสนาริการ

๑. บทบาทของประमाणการ

ก. การประमाणการของฝ่ายเสนาริการ และการประमाणสถานการณั้ของผู้บังคับบัญชา เป็นหัวใจหลักในการกำหนด และปรับปรุงการปฏิบัติการทางทหารเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของทุกสถานการณั้ ประमाणการควรจะครอบคลุมและต่อเนื่อง และต้องมองเห็นอนาคต แต่ในเวลาเดียวกันพวกเขาจะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในระยะเวลาที่จำกัด และไม่ใช่เวลามากเกินไป การประमाणการที่ครอบคลุมทั้งด้านเชิงตัวเลข และด้านที่เป็นนามธรรมของการปฏิบัติการทางทหาร พวกเขาแปลจุดแข็งของฝ่ายเราและจุดแข็งของศัตรู, ระบบอาวุธ, ระบบการฝึก, อบรมขวัญ กำลังใจและความเป็นผู้นำในความสามารถในการสู้รบ กระบวนการประเมิน ต้องอาศัยความสามารถในการมองเห็นสถานการณั้การสู้รบหรือสถานการณั้วิกฤตที่ต้องใช้กำลังทหาร

ข. การประमाणการต้องเป็นไปตามที่เวลาและสถานการณั้ สภาพแวดล้อมที่กำหนด ผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม และฝ่ายเสนาริการ ต้องเก็บรวบรวมประมวลผล และประเมินข้อมูลอย่างต่อเนื่อง พวกเขาปรับปรุงการประमाणการของพวกเขา:

(๑) เมื่อผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาริการรับรู้ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ

(๒) เมื่อสมมติฐานเหล่านี้แทนที่ด้วยข้อเท็จจริง หรือหาข้อสันนิษฐานที่ไม่ถูกต้อง

(๓) เมื่อได้รับการเปลี่ยนแปลงภารกิจหรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง

ค. ประมาณการสำหรับการปฏิบัติการปัจจุบันมักจะเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมินภารกิจในอนาคตตลอดจนการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการประมาณการข้อมูลใกล้เคียงกับข้อมูลเรียลไทม์ช่วยให้มั่นใจได้ว่าจะสามารถปรับปรุงข้อมูลประมาณการได้อย่างต่อเนื่อง การประมาณการต้องเห็นภาพอนาคต และสนับสนุนการมองเห็นภาพของผู้บังคับบัญชา พวกเขาเชื่อมโยงระหว่างการปฏิบัติการปัจจุบัน และแผนการในอนาคต วิสัยทัศน์ของผู้บัญชาการนำไปสู่ผลลัพธ์สุดท้าย ผู้บังคับบัญชาหน่วยรองแต่ละคนต้องมีความสามารถในการมองเห็นผลลัพธ์สุดท้ายขององค์กร การประมาณการมีส่วนร่วมในวิสัยทัศน์นี้ ความล้มเหลวในประมาณการของฝ่ายเสนาธิการสามารถนำไปสู่ความผิดพลาด เมื่อมีการพัฒนา, วิเคราะห์ และเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ

ง. ไม่ใช่ทุกทุกสถานการณ์จะอนุญาตหรือต้องใช้ความพยายามในการวางแผนที่กว้างขวางและยาวนาน เป็นไปได้ที่ผู้บัญชาการสามารถตรวจสอบกิจที่ได้รับมอบหมาย, ได้รับการบรรยายสรุปด้วยวาจา, ทำการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว และเขียนแผนการเริ่มต้นโดยตรงนี้จะเสร็จสิ้นกระบวนการและอาจจะเหมาะสมถ้ากิจนั้นง่ายและตรงไปตรงมา

จ. ผู้บัญชาการส่วนใหญ่, อย่างไรก็ดี, มีแนวโน้มที่จะเรียกร้องแผนที่มีการประสานกันอย่างดี ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการประมาณการฝ่ายเสนาธิการที่ซับซ้อน ประมาณการของฝ่ายเสนาธิการที่เป็นลายลักษณ์

อักษรได้รับการเตรียมการ, ประสานงาน และจัดทำเป็นเอกสารอย่างละเอียด

ฉ. เพราะความสามารถพิเศษที่เป็นอัตลักษณ์ของแต่ละฝ่าย เสนาธิการ การมีส่วนร่วมของทุกคนจึงมีความสำคัญ การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการแต่ละคนใช้เวลาในการโฟกัสที่แตกต่างกัน ซึ่งระบุถึงสมมุติฐาน, เกี่ยวกับรายละเอียดของหนทางปฏิบัติ และข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งไม่เป็นที่รู้จักในระดับอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม ต้องได้รับการพิจารณา (ดูรูปที่ ค-1) เช่น การศึกษารายละเอียดของหนทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องที่สอดคล้องกันกับฝ่ายเสนาธิการของหน่วยรอง และที่ให้การสนับสนุน

ช. ฝ่ายเสนาธิการแต่ละคน

(๑) ทบทวนภารกิจและสถานการณ์จากมุมมองของพันธกิจของตัวเอง

(๒) ตรวจสอบปัจจัยและสมมุติฐานที่เป็นผู้รับผิดชอบ

(๓) วิเคราะห์แต่ละหนทางปฏิบัติจากมุมมองของฝ่ายเสนาธิการในพันธกิจของตัวเอง

(๔) สรุปได้ว่าภารกิจนี้จะได้รับการสนับสนุนหรือไม่

ซ. ผลผลิตของกระบวนการนี้ได้รับการปรับปรุง, จัดทำเอกสาร การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ สิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับ สรร.๕ (J-5) ซึ่งจะดึงข้อมูลจากข้อมูลเหล่านี้เพื่อการประมาณสถานการณ์ โดยผู้บังคับบัญชา การประมาณการเหล่านี้มีประโยชน์สำหรับนักวางแผนในหน่วยรองและหน่วยให้การสนับสนุนตามที่ได้เตรียมแผนการสนับสนุนไว้

แม้ว่าเอกสารการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ อาจล่าช้ากระทั่งหลังจากการเตรียมการจัดทำประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา พวกเขาจะถูกส่งไปยังผู้บังคับบัญชารองและผู้บังคับบัญชาที่ให้การสนับสนุนทันเวลาเพื่อช่วยในการเตรียมผนวกสำหรับแผนการสนับสนุนของพวกเขา

ฉ. องค์ประกอบหลักของการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ รวมถึงภารกิจ, สถานการณ์ และข้อพิจารณาการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ ฝ่ายตรงข้าม เปรียบเทียบหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา และข้อสรุปฝ่ายเสนาธิการประสานงาน และฝ่ายเสนาธิการหลักแต่ละคนจะพัฒนาข้อเท็จจริงการประเมินผล และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจการทำงานของพวกเขา ประเภทของการประมาณการโดยทั่วไปรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง, การปฏิบัติการ, กำลังพล, ข่าวกอง, ส่งกำลังบำรุง การสื่อสาร, การปฏิบัติการทางทหาร - พลเรือน และฝ่ายกิจการพิเศษ รายละเอียดในแต่ละประเภทพื้นฐานแตกต่างกันไปตามฝ่ายเสนาธิการทำการวิเคราะห์ ฝ่ายเสนาธิการหลักมีมุมมองที่คล้ายคลึงกัน - พวกเขามุ่งเน้นไปที่หนทางปฏิบัติที่เป็นฝ่ายเราและการสนับสนุนของพวกเขา อย่างไรก็ตามการประมาณการข่าวกรองของ สรร.๒ (J-2) (ระบุไว้ในช่วงเริ่มต้นกระบวนการ) มุ่งเน้นไปที่ข้าศึก: สถานการณ์ของข้าศึก รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนขีดความสามารถของข้าศึก และการวิเคราะห์ความสามารถเหล่านั้น และข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์ดังกล่าว การวิเคราะห์ขีดความสามารถของฝ่ายตรงข้ามรวมถึงการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติต่าง ๆ ที่มีให้กับฝ่ายตรงข้ามตามความสามารถของตนซึ่งรวมถึงการโจมตี, การถอนตัว, การตั้งรับ และการหน่วงเวลา ข้อสรุปของ สรร.๒ (J-2) จะระบุถึงหนทางปฏิบัติที่น่าจะเป็นของฝ่ายตรงข้ามและระบุจุดศูนย์จุด COG ของฝ่ายตรงข้าม

การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการด้านพันธกิจ

การระดมสรรพกำลัง

ระบุและกำหนดการปฏิบัติที่ต้องเกิดขึ้น เพื่อบูรณาการ และประสานสอดคล้อง การใช้กองกำลังสำรองในหนทางปฏิบัติเบื้องต้น

กำลังพล

ระบุถึงปัจจัยด้านบุคลากรที่คาดว่าจะเป็นที่ทราบหรือคาดการณ์ ซึ่งอาจมีผลต่อ หนทางปฏิบัติเบื้องต้น ซึ่งรวมถึงความต้องการที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนเป็น บุคคลและการเปลี่ยนเป็นหน่วยขนาดเล็ก การใช้แรงงานพลเรือน, การสนับสนุน ตามสัญญา, หรือบุคลากรในท้องถิ่น และนโยบายการหมุนเวียนของแต่ละบุคคล และหน่วยงานที่คาดการณ์ไว้

การข่าวกรอง

ระบุข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสถานะแวดล้อมทางยุทธการ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบ การทหารของฝ่ายตรงข้าม รวมถึงสถานการณ์ทางทหารที่คาดการณ์ไว้เมื่อเริ่มต้น ปฏิบัติ, จุดศูนย์กลางของฝ่ายตรงข้าม, ข้อจำกัด, ความตั้งใจ, หนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้ที่สุด และหนทางปฏิบัติที่เป็นอันตรายที่สุด และความต้องการข่าวกรองตาม ลำดับความสำคัญ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบอื่น ๆ ในสถานะแวดล้อมทางยุทธการ รวมทั้งประชาชน, โครงสร้างพื้นฐาน, ประเด็นทางสังคม, ปัจจัยทางการเมือง และ ความสัมพันธ์, และสถาปัตยกรรมข้อมูล ระบุและระบุถึงข้อกำหนดข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นที่ทราบหรือคาดการณ์ไว้ของระบบอาวุธที่ใช้ในหนทางปฏิบัติแต่ละหนทาง ปฏิบัติ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นปัจจุบันถูกต้องและพร้อมใช้งานสำหรับ หน่วยงานเหล่านั้น

ส่งกำลังบำรุง

ระบุ และระบุถึงปัจจัยที่เป็นที่ทราบหรือคาดการณ์ซึ่งอาจมีผลต่อความเป็นไปได้ ในการให้การสนับสนุนด้านส่งกำลังบำรุงที่จำเป็นเพื่อรักษาจังหวะเวลา, ความเข้ม, และระหว่างเวลาของหนทางปฏิบัติเบื้องต้น ซึ่งรวมถึงเวลาที่ต้องใช้ในการกำหนด

ตำแหน่งให้กับบุคลากรสนับสนุนและกำลังรบ เพื่อรับและรวมกำลังรบที่จำเป็น และเคลื่อนย้าย การรักษาความหนนเนื่อง

การสนับสนุนทางด้านกฎหมาย

ระบุประเด็นทางกฎหมายที่อาจมีผลต่อหนทางปฏิบัติเบื้องต้น ซึ่งรวมถึง กฎระเบียบเกี่ยวกับกฎการปะทะ, กฎหมายความขัดแย้งด้านอาวุธ, กฎหมายของสหรัฐฯ, กฎหมายของประเทศเจ้าภาพและข้อตกลงเกี่ยวกับสถานะของกำลัง

เกี่ยวกับงานช่าง

ระบุและทราบถึงปัจจัยทางการช่างที่รู้จักหรือคาดการณ์ไว้ ซึ่งอาจมีผลต่อกิจ, การวางกำลัง, การพิทักษ์หน่วย, การเตรียมรับ, การพักรอ, การเคลื่อนย้ายไปข้างหน้า และบูรณาการของกำลัง ระบุความต้องการในการก่อสร้างซึ่งอาจจำเป็นต้องมีอำนาจในการก่อสร้างกรณีฉุกเฉิน

การพิทักษ์หน่วย

ระบุและตรวจสอบปัจจัยการพิทักษ์หน่วยที่รู้จักหรือคาดไว้ ซึ่งอาจมีผลต่อหนทางปฏิบัติเบื้องต้น

การประสานงานระหว่างหน่วยงาน

ระบุโอกาสสำหรับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่ออำนวยความสะดวก เอกภาพของความพยายาม ระบุข้อกำหนดสำหรับการสนับสนุนระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

การสนับสนุนการบริการด้านสุขภาพ

ระบุถึงปัจจัยที่เป็นที่รู้จักหรือคาดการณ์ว่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งอาจมีผลต่อการให้บริการด้านสุขภาพ ปัจจัยเหล่านี้รวมถึงนโยบายการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยใน ยุทธบริเวณ, จำเป็นต้องใช้การรักษาทางการแพทย์, การอพยพและความสามารถในการรักษาตัวในโรงพยาบาล, ยาป้องกัน, สัตวแพทย์, และการสนับสนุนด้านพันธุกรรมที่จำเป็น, โลจิสติกส์ทางการแพทย์ และแง่มุมทางการแพทย์ของการปฏิบัติการทางเคมีชีววิทยารังสีวิทยา และนิวเคลียร์

การขนส่ง และการเคลื่อนย้าย

ระบุความสามารถด้านการขนส่ง และความต้องการในการประสานงานที่พร้อมใช้งานเพื่อสนับสนุนการวางกำลัง ตามห้วงเวลา, การใช้กำลัง และการดำรงสภาพของหนทางปฏิบัติเบื้องต้น รวมถึงความต้องการสำหรับยุทธบริเวณ และระหว่างยุทธบริเวณ เพื่อปกป้องโหนดการขนส่งที่สำคัญ และเส้นทางคมนาคม รวมขั้นตอนสำหรับการบูรณาการการขนส่งของผู้รับเหมา และอุปกรณ์สนับสนุนผู้รับเหมาเข้ากับการเคลื่อนไหวของกำลัง

การต้อนรับร่วม, การพักรอ, การเคลื่อนย้ายไปข้างหน้า และการบูรณาการ
ระบุขีดความสามารถที่มีอยู่ และความต้องการในการประสานงานสำหรับการต้อนรับร่วม, การพักรอ, การเคลื่อนย้ายไปข้างหน้า และการบูรณาการ รวมถึงแหล่งที่มาของการสนับสนุนภายนอก (การสนับสนุนประเทศเจ้าภาพ และการสนับสนุนสัญญาการดำเนินงาน)

การสนับสนุนระบบการติดต่อสื่อสาร

ระบุ และตรวจสอบความเป็นไปได้ในการให้การสนับสนุนระบบการสื่อสารที่เพียงพอสำหรับหนทางปฏิบัติเบื้องต้น ระบุความเพียงพอ และความปลอดภัยของเครือข่ายที่ใช้ในการจัดการ, จัดเก็บ, จัดการ และส่งข้อมูลด้านการปฏิบัติการหรือด้านส่งกำลังบำรุง

การปฏิบัติทางเทคนิคพิเศษ

ระบุ และตรวจสอบปัจจัยที่อาจมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านเทคนิคพิเศษที่สนับสนุน และรวมเข้ากับหนทางปฏิบัติเบื้องต้น

การตอบสนองต่อเหตุการณ์

ระบุ และตรวจสอบปัจจัยที่อาจมีผลต่อการดำเนินการตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่สนับสนุน และรวมเข้ากับหนทางปฏิบัติเบื้องต้น การตอบสนองต่อเหตุการณ์คือการดำเนินการเพื่อรักษาหรือฟื้นฟูบริการที่จำเป็น และจัดการ และบรรเทาปัญหาที่เกิดจากภัยพิบัติ และภัยพิบัติซึ่งรวมถึงเหตุการณ์ที่เกิดจากมนุษย์สร้างขึ้น หรือการก่อการร้าย

ขีดความสามารถหลายชาติ และการสนับสนุน

ระบุมารวม และรวมโอกาสเพื่อยกระดับขีดความสามารถหลายชาติรวมถึงการสนับสนุนประเทศเจ้าบ้านที่จำเป็นสำหรับหนทางปฏิบัติเบื้องต้น รวมถึงการขนส่งที่คาดว่าจะได้รับและการสนับสนุนอื่น ๆ ที่ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนต้องจัดหาให้กับพันธมิตรหลายชาติเพื่อให้เกิดเอกภาพของความพยายาม

การสนับสนุนสัญญาการดำเนินงาน

ระบุ และระบุถึงปัจจัยด้านปฏิบัติการหรือสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะมีผลต่อการใช้สัญญาสนับสนุนความต้องการในการปฏิบัติการหรือการดำรงสภาพ

การดำเนินงานทางการเงินแบบบูรณาการ

ระบุวิธีที่จะผสมรวมทำข้อมูลให้ตรงกันจัดลำดับความสำคัญ และกำหนดเป้าหมายทรัพยากรทางการเงินการคลัง และขีดความสามารถทั่วทั้งหน่วยงานภาครัฐของสหรัฐฯ หน่วยงานคู่ค้าข้ามชาติ และองค์กรเอกชนเพื่อต่อต้านฝ่ายตรงข้าม และเพื่อสนับสนุนประชากร ลดความเป็นไปได้ที่จะมีทรัพยากรและความสามารถดังกล่าว หรือใช้ผิดวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนเครือข่ายทางการเงินของศัตรู

รูปที่ ค - ๑ การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการด้านพันธกิจ

ณ. ในหลาย ๆ กรณีขั้นตอนในขั้นตอนการพัฒนาหนทางปฏิบัติจะไม่แยกออกจากกัน และแตกต่างกันเนื่องจากวิวัฒนาการของหนทางปฏิบัติที่ได้รับการดัดแปลงจะแสดงให้เห็นในระหว่างการวางแผน และในช่วงต้นของการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ เริ่มต้นอาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากการแสดงผลครั้งแรก และขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนของฝ่ายเสนาธิการที่จำกัด แต่เนื่องจากการพัฒนาแนวคิดจะดำเนินไป หนทางปฏิบัติจะได้รับการกลั่นกรอง และมีวิวัฒนาการไปรวมถึงข้อควรพิจารณาต่อไป:

- (๑) การปฏิบัติการทางทหารอะไรที่ได้รับการพิจารณา?
- (๒) ที่ไหนที่พวกเขาจะปฏิบัติ?
- (๓) ใครจะเป็นผู้จัดการควบคุมการปฏิบัติการ?
- (๔) เมื่อไหร่ที่แผนการปฏิบัติจะเกิดขึ้น?
- (๕) การปฏิบัติจะถูกจัดการควบคุมอย่างไร?

ณ. ขั้นตอนการแก้ไข, การเพิ่ม และการลบจากรายการเดิม จะถูกนำมาใช้ในการพัฒนาหนทางปฏิบัติที่ผ่านการกลั่นเหล่านี้อย่างไร ฝ่ายเสนาธิการประเมินสถานการณ์อย่างต่อเนื่องในขณะที่กระบวนการวางแผนดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการในขั้นต้นจะบรรยายสรุปด้วยวาจา เช่น การพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ส่วนที่เหลือ ในตอนแรกพวกเขามีแนวโน้มที่จะเน้นการรวบรวมข้อมูลมากกว่าการวิเคราะห์ เฉพาะในขั้นตอนต่อมาของกระบวนการที่ฝ่ายเสนาธิการ จะคาดว่าจะระบุหนทางปฏิบัติที่สามารถได้รับการสนับสนุนที่ดีที่สุด

ด. ตัวอย่าง รูปแบบการประมาณการต่อไปนี้เป็นรูปแบบตัวอย่างที่ฝ่ายเสนาธิการของผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา การประมาณการรูปแบบ และระดับรายละเอียดอาจแตกต่างกันไปในกองบัญชาการรวบรวม และส่วนของฝ่ายเสนาธิการหลัก (สธร.๑ (J-1), สธร.๒ (J-2) ฯลฯ) ขึ้นอยู่กับความต้องการเฉพาะในยุทธบริเวณ และปัจจัยอื่น ๆ

ตัวอย่างรูปแบบการประมาณการ

๑. การกิจ

ก. การวิเคราะห์ภารกิจ

(๑) กำหนดความมุ่งหมายของหน่วยเหนือ วิเคราะห์ความมั่นคงของชาติ และแนวทางยุทธศาสตร์ทหารของชาติ รวมถึงคำแนะนำที่เหมาะสมในแนวทางของประเทศพันธมิตร ซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์ระยะสั้น และระยะยาวในการ ยุติความขัดแย้ง พิจารณากำหนดผลลัพธ์สุดท้ายทางทหารที่ชัดเจน และเกณฑ์ การยุติที่เกี่ยวข้อง

(๒) กำหนดกิจเฉพาะ, กิจแฝง, และกิจสำคัญยิ่ง และลำดับความสำคัญ ของมัน

(๓) กำหนดวัตถุประสงค์ และพิจารณาผลกระทบที่ต้องการ และไม่ต้องการ

ข. คำแถลงภารกิจ (ภารกิจแถลงใหม่)

(๑) แสดงในรูปของ ใคร (who), อะไร (what), เมื่อไร (when), ที่ไหน (where), และทำไม (why) (ความมุ่งหมาย)

(๒) กรอบชัดเจน คำแถลงของกิจสำคัญยิ่งที่จะบรรลุความมุ่งหมาย ให้ประสบความสำเร็จ

๒. สถานการณ์ และหนทางปฏิบัติ

ก. การวิเคราะห์สถานการณ์

(๑) บริบทของภูมิยุทธศาสตร์

(ก) บริบทในประเทศและระหว่างประเทศ: การเมืองและ/หรือ สาเหตุทางการเมืองในระยะยาว และระยะสั้นของความขัดแย้ง อิทธิพลภายใน ประเทศรวมถึงเจตจำนงที่สาธารณะ, การแข่งขันด้านทรัพยากร และข้อจำกัด ด้านการเมืองเศรษฐกิจ กฎหมาย และศีลธรรม และผลประโยชน์ระหว่างประเทศ (เสริมหรือขัดแย้งกับผลประโยชน์ของสหรัฐฯ รวมถึงตำแหน่งของฝ่ายที่เป็นกลาง ต่อความขัดแย้ง) กฎหมายระหว่างประเทศ, ตำแหน่งขององค์กรระหว่างรัฐบาล และสถานการณ์ระหว่างประเทศที่แข่งขันหรือทำให้ไขว้เขว ปัจจัยที่คล้ายกันนี้ ต้องได้รับการพิจารณาสำหรับการดำเนินงานที่ไม่ใช่การรบ

(ข) มุมมองระบบของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการทั้งหมดที่สำคัญเกี่ยวกับการเมือง, การทหาร (ดูย่อหน้าถัดไป), เศรษฐกิจ, สังคม, ข้อมูลข่าวสาร, โครงสร้างพื้นฐาน และเครื่องมืออื่น ๆ (ดูบทที่ ๓) “ยุทธศิลป์ และการออกแบบทางยุทธการ” สำหรับการอภิปรายเกี่ยวกับการพัฒนามุมมองของระบบ

(๒) การวิเคราะห์ของฝ่ายตรงข้าม การตรวจสอบข้อเท็จจริงของสถานการณ์ของฝ่ายตรงข้าม, รวมทั้งขีดความสามารถ และจุดอ่อน (ในระดับยุทธบริเวณ, ผู้บังคับบัญชา ปกติจะประมาณการข่าวกรองอย่างเป็นทางการ) ควรรวมถึง ต่อไปนี้

(ก) หนทางปฏิบัติทางทหารอย่างกว้าง ๆ และถูกนำไปใช้ในอนาคตที่เป็นไปได้

(ข) ความตั้งใจและจุดมุ่งหมายทางการเมือง และการทหาร (เท่าที่ทราบ)

(ค) ข้อได้เปรียบและข้อจำกัดทางยุทธศาสตร์ และทางยุทธการทางทหาร

(ง) การสนับสนุนภายนอกทางทหารที่เป็นไปได้

(จ) จุดศูนย์ดูล (ทางยุทธศาสตร์ และทางยุทธการ) และจุดแตกหัก

(ฉ) คุณลักษณะทางยุทธการเฉพาะ เช่น ความแข็งแกร่ง, องค์ประกอบ, ที่ตั้ง, และแนวโน้ม, ทหารกองหนุน, ส่งกำลังบำรุง, บังคับ, พื้นที่ และเวลา (รวมไปถึงการใช้ประโยชน์ และที่มีอยู่) และประสิทธิภาพ และความเชี่ยวชาญของการรบ และไม่ใช่การรบ ในการปฏิบัติการการรบร่วม

(๓) สถานการณ์ฝ่ายเรา ควรทำตามรูปแบบเดียวกันกับที่ใช้ในการวิเคราะห์ฝ่ายตรงข้าม ในระดับยุทธบริเวณ ผู้บัญชาการรบ ปกติจะมีการประมาณการสนับสนุนที่เฉพาะเจาะจง, รวมทั้งการประมาณการด้านกำลังพล, ส่งกำลังบำรุง และสื่อสาร การดำเนินงานหลายชาติต้องมีการวิเคราะห์เฉพาะของวัตถุประสงค์, ขีดความสามารถและความอ่อนแอของประเทศพันธมิตร การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่จำเป็นสำหรับการบรรลุวัตถุประสงค์จะต้องมีการพิจารณา

(๔) ข้อจำกัดทางยุทธการ การกระทำที่จำเป็นหรือไม่ได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจระดับสูง เช่น ข้อจำกัด หรือข้อบังคับ และข้อจำกัดอื่น ๆ ที่จำกัดเสรีในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา เช่น ข้อตกลงทางการทูต, เงื่อนไขทางการเมือง, หรือเศรษฐกิจในประเทศที่ได้รับผลกระทบ และปัญหาประเทศเจ้าบ้าน

(๕) สมมุติฐาน สมมุติฐานเป็นปัจจัยสำคัญที่มีความสำคัญต่อการดำเนินการของการดำเนินงาน และต้องระบุไว้

(๖) การอนุมาน การอนุมานจากการวิเคราะห์ข้างต้นควรให้ค่าประมาณของกำลังรบสัมพัทธ์ รวมถึงความสามารถของศัตรูที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของภารกิจ

ข. การพัฒนา และการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ หนทางปฏิบัติจะขึ้นอยู่กับกำหนัดการวิเคราะห์ข้างต้น และการกำหนดความคิดสร้างสรรค์ ว่าทำอย่างไรที่จะทำให้บรรลุภารกิจได้ หนทางปฏิบัติแต่ละหนทางปฏิบัติต้องมีความเพียงพอ, เป็นไปได้ และยอมรับได้ ระบุหนทางปฏิบัติทั้งหมดให้ผู้บัญชาการ ซึ่งถ้าประสบความสำเร็จ จะทำให้บรรลุภารกิจ สำหรับประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ แต่ละหนทางปฏิบัติ แต่ละตัวจะเป็นแนวคิดทางเลือกยุทธศาสตร์ของยุทธวิธีหรือแนวความคิดในการปฏิบัติ และควรร่างข้อมูลต่อไปนี้:

(๑) กิจทางยุทธการ และทางยุทธศาสตร์หลักที่จะบรรลุภารกิจ

(๒) กำลัง หรือขีดความสามารถหลักที่ต้องการ (รวมถึงการปฏิบัติการร่วม, ระหว่างองค์กร และหลายชาติ)

(๓) แนวความคิดในการควบคุม และบังคับบัญชา

(๔) แนวความคิดในการดำรงสภาพ

(๕) แนวความคิดในการวางกำลัง

(๖) ประมาณการเวลาที่ต้องการที่จะบรรลุ เกณฑ์การยุติ

(๗) แนวความคิดในการจัดตั้ง และยังคงไว้ซึ่งกำลังสำรอง

๓. การวิเคราะห์ขีดความสามารถและความตั้งใจของฝ่ายตรงข้าม

ก. กำหนดความเป็นไปได้ที่อาจเกิดขึ้นจากขีดความสามารถ และความตั้งใจของฝ่ายตรงข้ามที่เป็นไปได้ต่อความสำเร็จของหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา

ข. ดำเนินการวิเคราะห์หนี้ในลักษณะเป็นระเบียบด้วยการแบ่งเวลา, ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์และเหตุการณ์ทางพันธกิจ พิจารณา:

(๑) การกระทำที่อาจเกิดขึ้นของผู้ได้บังคับบัญชาสองระดับลงไป

(๒) ประเด็นการยุติความขัดแย้ง คิดผ่านการปฏิบัติของตัวเอง, การตอบโต้ของฝ่ายตรงข้าม และการต่อต้านการตอบโต้

(๓) ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อผลที่พึงประสงค์ของฝ่ายเรา และความเป็นไปได้ที่การกระทำของฝ่ายตรงข้ามจะก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์โดยเฉพาะ

ค. สรุปการตรวจสอบหนทางปฏิบัติฝ่ายเราอีกครั้ง กำหนดความต้องการเพิ่มเติม, ทำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็น และรายการข้อดีและข้อเสียของแต่ละขีดความสามารถของฝ่ายตรงข้าม

๔. การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ

ก. ประเมินข้อดีและข้อเสียของหนทางปฏิบัติแต่ละหนทางปฏิบัติ

ข. เปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินผล

(๑) ค่าคงที่สำหรับการปฏิบัติการร่วม (หลักการของการปฏิบัติการร่วมพื้นฐานของสงครามร่วม และองค์ประกอบของการออกแบบทางยุทธการ)

(๒) ปัจจัยอื่น ๆ (เช่น ข้อจำกัดทางการเมือง)

(๓) ความสำเร็จของภารกิจ

ค. ถ้าจำเป็นให้รวมองค์ประกอบของหนทางปฏิบัติที่ต่างกันเข้าไปเป็นหนึ่งเดียว

๕. ข้อเสนอ

ประเมินความสามารถในหนทางปฏิบัติที่สนับสนุน, การวิเคราะห์ความเสี่ยงสำหรับแต่ละหนทางปฏิบัติ และค่าแกลงเกี่ยวกับหนทางปฏิบัติที่แนะนำ

ผนวก จ การประเมินผล

๑. กล่าวนำ

ก. การประเมินเป็นกระบวนการที่วัดความคืบหน้าของกองกำลังรวบรวมในการบรรลุภารกิจ มุ่งเน้นไปที่การวัดความคืบหน้าสู่ผลลัพธ์สุดท้าย และการให้ข้อเสนอแนะที่น่าเชื่อถือที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการวางแผนเพื่อปรับการดำเนินการระหว่างการปฏิบัติ การประเมินเป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่คาดการณ์โดยประณิตกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเพื่อพิจารณาประสิทธิผลโดยรวมของการใช้กำลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินช่วยผู้บัญชาการกำหนดความคืบหน้าในการบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการบรรลุวัตถุประสงค์หรือปฏิบัติกิจ ผู้บัญชาการประเมินสภาพแวดล้อมทางยุทธการและความคืบหน้าของการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและเปรียบเทียบกับวิสัยทัศน์และเจตนารมณ์เบื้องต้น ขึ้นอยู่กับการประเมินของพวกเขา ผู้บัญชาการปรับการปฏิบัติเพื่อให้แน่ใจว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และผลลัพธ์สุดท้ายทางทหารจะบรรลุ

ข. กระบวนการประเมินเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และเชื่อมโยงโดยตรงกับการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาตลอดการวางแผนการเตรียม และการปฏิบัติงาน ฝ่ายเสนาธิการช่วยผู้บัญชาการโดยการตรวจสอบหลายแง่มุมที่สามารถมีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงาน และการให้ข้อมูลผู้บัญชาการทันเวลาที่จำเป็นสำหรับการตัดสินใจ กระบวนการ CCIR เชื่อมโยงกับขั้นตอนการประเมินโดยความต้องการของผู้บังคับบัญชาเพื่อขอข้อมูล และคำแนะนำในการตัดสินใจอย่างทันท่วงที กระบวนการประเมินช่วยให้ฝ่าย

เสนานิการโดยการระบุประเด็นสำคัญของการปฏิบัติงานที่ผู้บังคับบัญชาสนใจในการเฝ้าติดตามอย่างใกล้ชิด และผู้บัญชาการต้องการตัดสินใจอย่างไร ตัวอย่างของการตัดสินใจที่สำคัญของผู้บังคับบัญชารวมถึงช่วงเวลาที่จะเปลี่ยนไปใช้ช่วงของการทัพอื่นลำดับความสำคัญของความพยายามควรเป็นอย่างไรหรือวิธีปรับความสัมพันธ์กับคำสั่งระหว่างผู้บัญชาการหน่วยรอง

ค. ขั้นตอนการประเมินเริ่มต้นในระหว่างการวิเคราะห์ภารกิจเมื่อผู้บัญชาการและฝ่ายเสนานิการพิจารณาว่าจะวัดอะไร และวัดความสามารถอย่างไร เพื่อกำหนดความก้าวหน้าในการบรรลุผลงาน สร้างผลกระทบหรือบรรลุวัตถุประสงค์ในระหว่างการวางแผน และการเตรียมการสำหรับการปฏิบัติงาน ตัวอย่างเช่น ฝ่ายเสนานิการประเมินความสามารถในการบังคับใช้แผนร่วมกับทรัพยากรที่มีอยู่ และการเปลี่ยนแปลงสถานะในสถานะแวดล้อมทางยุทธการ อย่างไรก็ตาม การอภิปรายในส่วนนี้มุ่งเน้นไปที่การประเมินเพื่อจุดประสงค์ในการกำหนดความคืบหน้าของกำลังรบร่วมกับภารกิจที่สำเร็จลุล่วง

ง. ผู้บัญชาการ และฝ่ายเสนานิการของพวกเขาจะกำหนดมาตรการ และมาตรการการประเมินที่เกี่ยวข้องในระหว่างการวางแผน พวกเขาพิจารณามาตรการประเมินเร็วที่สุดเท่าที่การวิเคราะห์ภารกิจและรวมถึงมาตรการประเมินผล และคำแนะนำที่เกี่ยวข้องในการประมาณการของผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนานิการพวกเขาใช้ข้อพิจารณาในการประเมินเพื่อช่วยในการออกแบบการปฏิบัติงานเนื่องจากการพิจารณาเหล่านี้อาจมีผลต่อลำดับ และประเภทของการกระทำตาม เส้นปฏิบัติการ/เส้นความพยายาม ในระหว่างการดำเนินการพวกเขาติดตามความคืบหน้าอย่างต่อเนื่องในการบรรลุผลงานสร้างผลกระทบ และบรรลุวัตถุประสงค์

การดำเนินการและมาตรการในการประเมินจะช่วยให้ผู้บังคับบัญชาสามารถปรับการดำเนินงาน และทรัพยากรได้ตามต้องการกำหนดเวลาที่จะปฏิบัติที่แตกเป็นสาขา และการปฏิบัติตามลำดับขั้น ทำการตัดสินใจที่สำคัญอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าการปฏิบัติงานในปัจจุบันและอนาคตจะสอดคล้องกับการกิจและผลลัพธ์สุดท้าย

(๑) โดยปกติกองกำลังร่วม J-3 หรือ J-5 ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจาก J-2 จะรับผิดชอบในการประสานงานกิจกรรมการประเมิน สำหรับฝ่ายเสนาธิการของผู้บัญชาการหน่วยรอง อาจทำได้โดยองค์ประกอบที่เทียบเท่ากันภายในส่วนประกอบพันธมิตรร่วมและ/หรือส่วนประกอบเหล่าทัพ หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการอำนวยความสะดวกในกระบวนการประเมิน และการกำหนด CCIRs โดยผสมผสานเข้ากับจังหวัดการรบของกองบัญชาการองค์ประกอบต่าง ๆ ของผลการประเมินผลของฝ่ายเสนาธิการของผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม เพื่อปรับการปฏิบัติปัจจุบัน และการปฏิบัติอนาคต

(๒) การทูต, การให้ข้อมูลข่าวสาร และการกระทำทางเศรษฐกิจที่เป็นทั้งฝ่ายเรา ฝ่ายตรงข้าม และเป็นกลาง ที่ใช้ในสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ อาจส่งผลกระทบต่อการทำงาน และวัตถุประสงค์ทางทหาร เมื่อเกี่ยวข้องกับภารกิจผู้บัญชาการต้องคาดหวังว่าจะใช้การประเมินเพื่อประเมินผลของการกระทำเหล่านี้ โดยปกติแล้วจะต้องใช้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น และพันธมิตรหลายชาติ โดยเฉพาะในกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในผลประโยชน์ของการปฏิบัติการรวม ตัวอย่างเช่น ความล้มเหลวในการประสานงานการบินและการเข้าถึงข้อตกลงกับรัฐบาลต่างประเทศล่วงหน้าหรือเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ

เกี่ยวกับอธิปไตยของน่านฟ้าต่างประเทศอาจส่งผลให้เกิดความล่าช้าในภารกิจ, ความล้มเหลวในการบรรลุวัตถุประสงค์ของสหรัฐฯ และ/หรือเหตุการณ์ระหว่างประเทศ หลายองค์การเหล่านี้อาจอยู่นอกพื้นที่อำนาจของผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม ด้วยเหตุนี้ผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวมควรให้หน่วยงานบังคับร่วมบางแห่งมีอำนาจในการประสานงานโดยตรงกับองค์การภายนอกที่สำคัญ เช่น องค์ประกอบระหว่างหน่วยงานของกระทรวงการต่างประเทศ หรือ Department of Homeland Security สำนักข่าวกรองแห่งชาติ แหล่งข่าวกรองในประเทศอื่น ๆ และกองบัญชาการกำลังรบอื่น ๆ เท่าที่จำเป็น เพื่อให้แน่ใจว่าการประเมินผลทันเวลา และแม่นยำ

๒. กระบวนการประเมินผล

ก. การประเมินเป็นไปอย่างต่อเนื่อง มั่นนำหน้า และแนะนำกิจกรรมการปฏิบัติทุกขั้นตอน และสรุปการดำเนินการแต่ละครั้งหรือขั้นตอนของการดำเนินงาน การประเมินประกอบด้วยกิจกรรมต่อไปนี้:

(๑) ติดตามสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

(๒) การประเมินความคืบหน้าในการบรรลุเงื่อนไขของผลลัพธ์สุดท้าย, การบรรลุวัตถุประสงค์และการปฏิบัติกิจ

(๓) แนะนำหรือกำกับกับการดำเนินการเพื่อปรับปรุง

ข. การตรวจสอบ

(๑) การตรวจสอบ คือการสังเกตอย่างต่อเนื่องของเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติปัจจุบัน การตรวจสอบภายในกระบวนการประเมินช่วยให้ฝ่ายเสนาธิการสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้โดยเฉพาะ

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันที่สามารถเปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่คาดการณ์ได้ตามเจตนารมณ์ และแนวความคิดในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา ความสำเร็จไม่สามารถตัดสิน หรือการดำเนินการหรือการตัดสินใจในการปรับปรุง, โดยไม่มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน

(๒) ในระหว่างการวางแผน ผู้บัญชาการตรวจสอบสถานการณ์ เพื่อพัฒนาข้อเท็จจริง และข้อสมมุติฐานที่สนับสนุนแผน ในระหว่างการเตรียมการ และการปฏิบัติผู้บัญชาการ และฝ่ายเสนาธิการจะติดตามสถานการณ์เพื่อพิจารณาว่าข้อเท็จจริงยังคงมีความเกี่ยวข้องหรือไม่ ถ้าสมมุติฐานของพวกเขา ยังคงมีผลอยู่ และหากมีเงื่อนไขใหม่ ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน

(๓) ความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) และจุดตัดสินใจมุ่งเน้นไปที่กิจกรรมการตรวจสอบของฝ่ายเสนาธิการ และจัดลำดับความสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลของหน่วย ข้อกำหนดเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับข้าศึก, ภูมิประเทศและสภาพอากาศ และข้อพิจารณาทางพลเรือน มีการระบุลำดับความสำคัญที่ได้รับมอบหมาย และประสานสอดคล้องตาม J-2 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการใช้รายงานฝ่ายเราเพื่อประสานงานกับข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการประเมิน เพื่อป้องกันความพยายามในการรวบรวมข้อมูลซ้ำความต้องการด้านข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการดำเนินงานจะรวมอยู่ในแผน ข่าวกรอง, การเฝ้าตรวจ และลาดตระเวน (ISR) และความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) โดย J-3 โดยประสานงานกับฝ่ายเสนาธิการของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม

(๔) ฝ่ายเสนาธิการตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลจากภาพรวมของการปฏิบัติงาน และรายงานของฝ่ายเรา ข้อมูลนี้รวมถึงข้อมูลการปฏิบัติ

งานและการสรุปข่าวกรองจากหน่วยรอง, หน่วยเหนือ, และหน่วยข้างเคียง และการติดต่อสื่อสาร และรายงานจากทีมประสานงาน ฝ่ายเสนานิการยังระบุแหล่งข้อมูลนอกช่องทางทหาร และตรวจสอบรายงานของตน ช่องทางอื่น ๆ เหล่านี้อาจรวมถึงผลผลิตจากพลเรือน, ประเทศเจ้าภาพ และหน่วยงานอื่น ๆ ฝ่ายเสนานิการใช้หลักการจัดการข้อมูลเพื่ออำนวยความสะดวกในการรับข้อมูลนี้แก่คนที่เหมาะสมในเวลาที่เหมาะสม

(๕) ฝ่ายเสนานิการจะบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการเรียกใช้การประมาณการ มีการประเมินผลการดำเนินงานในปัจจุบันอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นพื้นฐานในการพิจารณาว่าพวกเขาดำเนินการตามเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชาหรือไม่ ในการประมาณการที่ใช้ฝ่ายเสนานิการ ส่วนใช้ข้อมูลใหม่นี้ข้อเท็จจริงที่อัปเดต และสมมุติฐานเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมินผล

ค. ประเมินผล

(๑) ฝ่ายเสนานิการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งเก็บรวบรวมผ่านการตรวจสอบเพื่อประเมินความคืบหน้าในการดำเนินการ การประเมินกำลังใช้เกณฑ์เพื่อตัดสินความคืบหน้าไปสู่เงื่อนไขที่ต้องการ และพิจารณาว่าทำไมระดับความคืบหน้าในปัจจุบันจึงมีอยู่ การประเมินผลเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการประเมินซึ่งการวิเคราะห์ส่วนใหญ่เกิดขึ้น การประเมินผลจะช่วยให้ผู้บัญชาการพิจารณาว่าอะไรกำลังทำงาน อะไรที่ไม่ทำงาน และทำความเข้าใจเกี่ยวกับทำอย่างไรให้บรรลุภารกิจดียิ่งขึ้น

(๒) เกณฑ์ในรูปแบบของ MOEs และ MOPs ช่วยในการกำหนดความคืบหน้าในการปฏิบัติงาน (กิจ), การบรรลุวัตถุประสงค์ และการบรรลุเงื่อนไขของผลลัพธ์สุดท้าย MOEs ช่วยตรวจสอบว่ากิจได้บรรลุ

ผลสำเร็จหรือไม่ MOP ช่วยตรวจสอบว่ากิจเสร็จสมบูรณ์หรือไม่ MOEs และ MOP เป็นเพียงเกณฑ์เท่านั้น ไม่ใช่เป็นการประเมินตัวเอง MOEs และ MOP ต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของตัวชี้วัดสำหรับการประเมินผล

(๓) MOEs เป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของระบบความสามารถหรือสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการวัดความสำเร็จของจุดสิ้นสุด การบรรลุวัตถุประสงค์หรือการสร้างผลกระทบ MOEs ช่วยวัดการเปลี่ยนแปลงของสถานะทั้งบวกและลบ, ช่วยในการตอบคำถามเรากำลังทำสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่?, (Are we doing the right things?) ใช้ในระดับยุทธศาสตร์, ยุทธการ และยุทธวิธี เพื่อประเมินผลกระทบของการปฏิบัติการทางทหาร และการวัดการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของระบบหรือการเปลี่ยนแปลงขีดความสามารถของฝ่ายตรงข้าม, ตั้งอยู่บนพื้นฐานของตัวชี้วัดที่สามารถสังเกตได้หรือรวบรวมได้, ตัวชี้วัดให้หลักฐานว่ามีเงื่อนไขบางอย่างหรือมีผลบางอย่างที่ยังไม่บรรลุผล และช่วยให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจสั่งให้ดำเนินการต่อเพื่อให้แน่ใจได้ว่าภารกิจยังคงเน้นที่ผลลัพธ์สุดท้าย, การประเมินโดย MOEs มีนัยในลักษณะที่ต่อเนื่องของกระบวนการ JIPOE จากการรวบรวมตัวชี้วัด นักวิเคราะห์ของ JIPOE สามารถเปรียบเทียบค่าประมาณข้อมูลพื้นฐานที่ใช้เพื่อแจ้งแผนกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อวัดการเปลี่ยนแปลง MOEs มักพบและติดตามในแผนการประเมินผลอย่างเป็นทางการ ตัวอย่างของ MOEs เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดหาสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยอาจรวมถึง:

- (ก) เพิ่มขึ้น/ลดลงในกิจกรรมการก่อความไม่สงบ
- (ข) เพิ่ม/ลดการรายงานกิจกรรมที่ก่อความไม่สงบให้กับกองกำลังรักษาความปลอดภัยของเจ้าบ้าน
- (ค) เพิ่ม/ลดลงในการบาดเจ็บของพลเรือนที่เกี่ยวข้องกับเหมืองแร่และอาวุธยุทธภัณฑ์ที่ไม่ได้รับการระเบิด
- (ง) ทักษะ/ความคิดเห็น/พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในประชากรที่เลือก
- (จ) การเปลี่ยนแปลงภาพสื่อของเหตุการณ์

(๔) MOP เป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการกระทำฝ่ายเรา ซึ่งผูกติดกับการวัดความสำเร็จของกิจ MOP ช่วยตอบคำถามต่าง ๆ เช่น การดำเนินการได้หรือไม่? หรืองานเสร็จสิ้นเป็นมาตรฐานหรือไม่? MOP ยืนยันหรือปฏิเสธว่างานได้รับการปฏิบัติอย่างเหมาะสม MOP มักพบ และติดตามในทุกระดับในเมทริกซ์ การประเมินผล MOP ยังใช้เพื่อประเมินการฝึกอบรมอย่างมาก MOP ช่วยตอบคำถามเรากำลังทำครบถ้วนถูกต้องหรือไม่? (Are we doing things right?)

(๕) โดยทั่วไปการดำเนินงานประกอบด้วยชุดของกิจ ที่จัดลำดับตามเวลา, พื้นที่และวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุภารกิจ เซลล์การปฏิบัติปัจจุบันใช้ MOP ในเมทริกซ์การทำงาน และเรียกใช้การประมาณค่าเพื่อติดตามกิจที่เสร็จสมบูรณ์ การประเมินความสำเร็จของงานโดยใช้ MOPs ค่อนข้างตรงไปตรงมา และมักจะส่งผลให้มีคำตอบใช่ หรือไม่มีเลย ตัวอย่างของ MOP ได้แก่ :

- (ก) เส้นทาง X เคลียร์แล้ว

(ข) เครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ส่งมอบมีการปฏิบัติงานและรักษาความปลอดภัยที่หมู่บ้าน A, B และ C

(ค) ๑๕,๐๐๐ เหรียญ ที่ใช้สำหรับการสำเร็จการศึกษาในโรงเรียน

(ง) การเผยแพร่ข้อมูลทางทหาร ๖๐,๐๐๐ แผ่นแก่หมู่บ้าน D

(จ) ดำเนินการสื่อสารมวลชนทั้งหมด ๑๕ ครั้ง

(ฉ) ส่ง ๓๕ ข่าวประชาสัมพันธ์

(๖) ในบริบทของการประเมินตัวบ่งชี้ คือข้อมูลที่ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ MOEs หรือ MOPs ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการทำการวิเคราะห์ MOE จะแจ้งให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมทางยุทธการ, พฤติกรรมของระบบหรือขีดความสามารถฝ่ายตรงข้าม ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการแจ้งการประเมิน MOP ควรพิจารณาถึงขีดความสามารถของกองกำลังฝ่ายเรา ซึ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติกิจที่ได้รับมอบหมาย การพิจารณาช่วยเพิ่มการเชื่อมต่อระหว่าง MOP และความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) เพื่อให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจสามารถสั่งการการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรได้ J-2 ใช้ตัวชี้วัดเพื่อกำหนดความพยายามในการรวบรวมข้อมูลเป็นส่วนหนึ่งของการประสานสอดคล้อง ข่าวกรอง, การเฝ้าตรวจ และลาดตระเวน (ISR) ตัวชี้วัดใช้รูปแบบรายงานจากผู้ได้บังคับบัญชา, แบบสำรวจ และแบบสำรวจความต้องการข้อมูล ตัวบ่งชี้ช่วยในการตอบคำถามสถานะปัจจุบันของ MOE หรือ MOP นี้คืออะไร? ตัวบ่งชี้เดียวสามารถแจ้ง MOPs และ MOE จำนวนมากได้ ตัวอย่างของตัวชี้วัดสำหรับ MOE ลดลงในกิจกรรมก่อการร้ายคือ:

(ก) จำนวนการกระทำที่ไม่เป็นมิตรต่อพื้นที่ในแต่ละสัปดาห์

(ข) จำนวนของอาวุธยุทธภัณฑ์ที่พบเก็บซ่อนไว้ ต่อพื้นที่ในแต่ละสัปดาห์

(๓) การประเมินผล รวมถึงการวิเคราะห์ว่าด้วยเหตุใดความคืบหน้าจึงเป็นไปตามแผนหรือไม่ ผู้บัญชาการและฝ่ายเสนาธิการเสนอ และพิจารณาสาเหตุที่เป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามว่าการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์สามารถนำมาประกอบกับการกระทำที่เป็นมิตรได้ถูกกล่าวถึงหรือไม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาทั้งภายในและภายนอก ฝ่ายเสนาธิการจะได้รับการพิจารณาว่ามีการระบุสาเหตุที่ถูกต้องสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่เฉพาะเจาะจงในสถานการณ์หรือไม่ สมมุติฐานที่ระบุในกระบวนการวางแผนกำลังถูกท้าทายเพื่อพิจารณาว่ายังมีความถูกต้องหรือไม่

(๔) ลักษณะสำคัญของการประเมิน คือการหาผลต่าง - ความแตกต่างระหว่างสถานการณ์จริงกับแผนที่ทำนายสถานการณ์จะเป็นช่วงเวลาหรือเหตุการณ์ ฝ่ายเสนาธิการให้คำแนะนำแก่ผู้บัญชาการในการปรับการปฏิบัติงานให้บรรลุภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๕) การประเมินรวมถึงการพิจารณาว่าเงื่อนไขที่ต้องการมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ สามารถทำได้หรือไม่ สามารถบรรลุได้ด้วยการเข้าสู่ทางยุทธการ ในปัจจุบันนี้จะกระทำโดยความท้าทายอย่างต่อเนื่องสมมุติฐานที่สำคัญที่ทำเมื่อกรอบปัญหา เมื่อสมมุติฐานเป็นโมฆะ การจัดเรียงใหม่อาจเป็นไปตามลำดับ

ง. การแนะนำหรือการกำกับกับการดำเนินการ

(๑) การติดตามและประเมินผลเป็นกิจกรรมที่สำคัญ แม้กระนั้น การประเมินจะไม่สมบูรณ์โดยไม่แนะนำหรือกำกับกับการดำเนินการ การประเมินอาจวินิจฉัยปัญหาได้ แต่ถ้าไม่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนที่แนะนำ การใช้กับผู้บังคับบัญชาที่มีข้อจำกัด

(๒) จากการประเมินความคืบหน้า ฝ่ายเสนาธิการจะระดมความคิดในการปรับปรุงแผน และทำให้คำตัดสินเบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น ฝ่ายเสนาธิการระบุการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นที่มีข้อดีเพียงพอ และให้คำแนะนำแก่ผู้บัญชาการหรือทำการปรับเปลี่ยนภายในอำนาจที่ได้รับมอบอำนาจ คำแนะนำต่อผู้บัญชาการตั้งแต่การดำเนินการตามแผนอย่างต่อเนื่อง การปฏิบัติที่แตกเป็นสาขาหรือการตัดสินใจที่ไม่ได้คาดการณ์ถึง การปรับเปลี่ยนรวมถึงการมอบหมายกิจใหม่ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา, การปรับเปลี่ยนการสนับสนุนใหม่, การปรับแผน ข่วงครอง, การเฝ้าตรวจ และลาดตระเวน (ISR) และการปรับเปลี่ยนหนทางปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บัญชาการรวมคำแนะนำจากฝ่ายเสนาธิการ, ผู้บัญชาการหน่วยรอง และพันธมิตรอื่น ๆ ที่มีการประเมินส่วนบุคคล จากคำแนะนำเหล่านี้พวกเขาจะตัดสินใจว่าจะทำอะไร ที่จะปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุภารกิจได้ดีขึ้น

(๓) การประเมินการวินิจฉัยภัยคุกคามแนะนำการปรับปรุงประสิทธิภาพ และเผยให้เห็นโอกาส ฝ่ายเสนาธิการนำเสนอผล และข้อสรุปของการประเมินผล และข้อเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชาเมื่อการดำเนินการพัฒนาขึ้น เช่นเดียวกับฝ่ายเสนาธิการที่อุทิศเวลาในการวิเคราะห์ และ

ประเมินผล ดังนั้นก็ต้องทำตามคำแนะนำทันเวลาสมบูรณ์ และเป็นไปได้ หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการ หรือเจ้าหน้าที่บริหารช่วยให้ฝ่ายเสนาธิการทำการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะอย่างทันทั่วถึงเพื่อส่งผลต่อการปฏิบัติงาน และเพื่อให้ข้อมูลเข้าถึงผู้บัญชาการเมื่อมีความจำเป็น

(๔) เมื่อมีการพัฒนาข้อเสนอแนะฝ่ายเสนาธิการจะนำมาจากหลายแหล่ง และพิจารณาคำแนะนำในบริบทที่กว้างขึ้นของการดำเนินงาน แม้ว่าอาจมีหลายวิธีในการปรับปรุงด้านการดำเนินการบางอย่าง คำแนะนำบางอย่างอาจส่งผลกระทบต่อแง่มุมอื่น ๆ ของการดำเนินงาน เช่นเดียวกับข้อเสนอแนะทั้งหมดฝ่ายเสนาธิการ ควรมีส่วนกับความเกี่ยวข้องในอนาคต

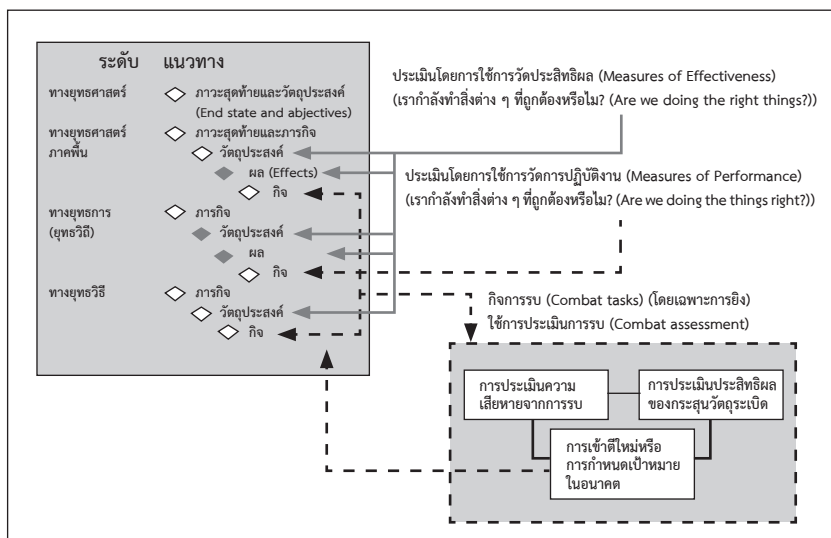
๓. ระดับสงคราม และการประเมินผล

ก. การประเมินเกิดขึ้นในทุกระดับ และทั่วทั้งย่านของการปฏิบัติการทางทหาร แม้แต่ในการปฏิบัติงานที่ไม่รวมถึงการต่อสู้ การประเมินความก้าวหน้าก็สำคัญ และอาจมีความซับซ้อนกว่าการประเมินการสู้รบดั้งเดิมตามกฎหมายทั่วไประดับการปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติงานเฉพาะเจาะจง, กิจหรือการกระทำ จะเป็นระดับที่ประเมินกิจกรรมดังกล่าว เมื่อต้องการทำเช่นนั้น ผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม และฝ่ายเสนาธิการของพวกเขาจะพิจารณาวิธีการประเมิน, หมายถึงและมาตรการในระหว่างการวางแผน, การเตรียมและการปฏิบัติ การประเมินผล และการเก็บรวบรวมในแต่ละระดับจะช่วยลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการประเมินโดยรวม (ดูรูปที่ ง -1)

ข. การประเมินในระดับยุทธการและยุทธศาสตร์ โดยทั่วไปจะกว้างกว่าในระดับยุทธวิธี (เช่น การประเมินการสู้รบ) และใช้ MOE

ที่สนับสนุน การบรรลุผลสำเร็จของภารกิจทางยุทธศาสตร์และทางยุทธการ ความพยายามในการประเมินยุทธศาสตร์และยุทธการมุ่งเน้นไปที่กิจ, ผลกระทบ, วัตถุประสงค์และความคืบหน้าสู่ผลลัพธ์สุดท้าย การประเมินอย่างต่อเนื่องช่วยให้ผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม และผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวมรอง ร่วมกันตัดสินใจว่ากองกำลังร่วมกำลังทำอะไรที่ถูกต้องเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ไม่ใช่แค่การทำอะไรที่ถูกต้อง ผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวมสามารถใช้ MOE เพื่อพิจารณาความคืบหน้าสู่ความสำเร็จในการดำเนินการทางยุทธวิธี

ระดับและการวัดในการประเมิน (Assessment Levels and Measures)

รูปที่ ง-๑ ระดับและการวัดในการประเมิน

ค. การประเมินระดับยุทธวิธีมักใช้ MOP เพื่อประเมินความสำเร็จของงาน กิจกรรมยุทธวิธีมักมีลักษณะทางกายภาพ แต่ยังสามารถสะท้อนถึงผลกระทบต่อน้ำที่และระบบเฉพาะได้ การประเมินระดับทางยุทธวิธีอาจรวมถึงการประเมินความก้าวหน้าตามขั้นตอน การวางตัวเป็นกลางของกองกำลังศัตรู การควบคุมภูมิประเทศหรือทรัพยากรที่สำคัญ และการรักษาความปลอดภัยการบรรเทาทุกข์หรือการฟื้นฟูงาน การประเมินผลลัพธ์ในระดับยุทธวิธีจะช่วยให้ผู้บัญชาการพิจารณาความคืบหน้าในการปฏิบัติงานและยุทธศาสตร์ ดังนั้น ผู้บัญชาการกองกำลังรบรวมต้องมีแผนการประเมินที่ครบวงจรซึ่งเชื่อมโยงกิจกรรมการประเมินและมาตรการต่าง ๆ ในทุกระดับ

ง. การประเมินการสู้รบเป็นตัวอย่างของการประเมินระดับยุทธวิธี และเป็นคำที่สามารถครอบคลุมการดำเนินการประเมินระดับยุทธวิธีต่าง ๆ ได้ การประเมินการสู้รบโดยทั่วไปจะมุ่งเน้นไปที่การกำหนดผลของการสู้รบกับอาวุธ (ทั้งความสามารถในการทำให้ตายและไม่ได้ทำให้ตาย) และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเกิดการยิงร่วม และกระบวนการกำหนดเป้าหมายร่วม (ดู JP 3-60, Joint Targeting) การประเมินการสู้รบประกอบด้วยสามส่วนที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบ: การประเมินความเสียหายในการรบ (BDA) การประเมินประสิทธิผลของกระสุนวัตถุระเบิด (MEA) และการกำหนดเป้าหมายในอนาคตหรือแนะนำใหม่ อย่างไรก็ตาม การประเมินการสู้รบยังสามารถใช้ร่วมกันได้กับส่วนประกอบด้านพันธกิจ และส่วนประกอบเหล่าทัพต่าง ๆ กิจกรรมยุทธวิธีจะไม่เกี่ยวข้องกับการยิงร่วม (เช่น การจัดส่งการบรรเทาภัยพิบัติ, การประเมินประสิทธิภาพการบรรเทาภัยพิบัติ และข้อเสนอแนะในการบรรเทาภัยพิบัติในอนาคต)

(๑) BDA เป็นค่าประมาณที่เกิดจากการใช้ความสามารถที่ทำให้ตายและไม่ได้ทำให้ตาย BDA ประกอบด้วยการประเมินความเสียหายทางกายภาพ, การประเมินความเสียหายตามพันธกิจและการประเมินระบบเป้าหมาย

(ก) การประเมินความเสียหายทางกายภาพ คือการประเมินความเสียหายทางกายภาพในเชิงปริมาณ (ผ่านระเบิดการกระจายตัวและ/หรือความเสียหายจากไฟไหม้) ไปยังเป้าหมายที่เกิดจากการบังคับใช้การประเมินนี้ขึ้นอยู่กับความเสียหายที่สังเกตหรือตีความ

(ข) การประเมินความเสียหายตามพันธกิจ คือการประมาณผลกระทบของกำลังที่จะลดหรือทำลายขีดความสามารถในการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานของเป้าหมายเพื่อให้บรรลุภารกิจตามเป้าหมาย และเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายในการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จกับเป้าหมาย การประเมินนี้ใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทั้งหมด และรวมถึงการประมาณเวลาที่จำเป็นสำหรับการพักผ่อนหรือเปลี่ยนฟังก์ชันเป้าหมาย

(ค) การประเมินระบบเป้าหมาย คือการประเมินผลกระทบโดยรวม และประสิทธิภาพของกองกำลังทหารทั้งหมดที่มีผลต่อการดำเนินงานของระบบเป้าหมายของศัตรูหรือประสิทธิภาพในการรบทั้งหมด (รวมถึงหน่วยงานย่อยที่สำคัญของระบบ) เมื่อเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

(๒) MEA ดำเนินการพร้อมกัน และมีปฏิสัมพันธ์กับ BDA การประเมินกำลังทหารที่ใช้ในแง่ของระบบอาวุธ และประสิทธิภาพของอาวุธยุทธโศภรณ์ในการกำหนด และแนะนำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต่อวิธีการ

ยุทธวิธีระบบอาวุธ, อาวุธยุทธโศภกรณ์ การรวมตัวและ/หรือพารามิเตอร์ การส่งมอบอาวุธเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้ MEA เป็นหลักที่รับผิดชอบด้านการปฏิบัติงานโดยมีปัจจัยการผลิต และการประสานงานที่จำเป็นจากหน่วยข่าวกรอง

(๓) การกำหนดเป้าหมายในอนาคต และทบทวนคำแนะนำใหม่ รวมภาพของสิ่งที่ได้ทำ (BDA) กับวิธีการที่ได้ทำ (MEA) และเปรียบเทียบ ผลกับ MOE ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ซึ่งพัฒนาขึ้นเมื่อเริ่มรอบการกำหนด เป้าหมายร่วมกัน จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้คือ การกำหนดระดับความสำเร็จ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ และกำหนดการดำเนินการติดตามผลที่จำเป็น ใด ๆ หรือเพื่อบ่งชี้ถึงความพร้อมที่จะก้าวไปสู่งานใหม่ในเส้นทางที่จะบรรลุ วัตถุประสงค์โดยรวมของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ BDA และ MEA โปรดดู เอกสารคู่มือ JP 3-60, Joint Targeting และ Defense Intelligence Agency DI-2820-4-03, คู่มือการใช้งานฉบับย่อของ Battle Damage Assessment (BDA)

๔. กระบวนการประเมินและมาตรการ

ก. กระบวนการประเมินใช้ MOP เพื่อประเมินประสิทธิภาพ ของงานในทุกระดับของสงครามและ MOE เพื่อกำหนดความคืบหน้าของ การดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ MOE ช่วยตอบคำถามต่าง ๆ เช่น เรากำลังทำสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ การกระทำของเราจะก่อให้เกิดผลตามที่ ต้องการหรือจำเป็นต้องดำเนินการทางเลือก? MOP เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด ความสำเร็จของงาน MOPs ช่วยตอบคำถามต่าง ๆ เช่น การดำเนินการ

เป็นงานที่เสร็จสมบูรณ์ตามมาตรฐานหรือมีความพยายามมากน้อยแค่ไหน? มาตรการที่ได้รับแล้วสามารถช่วยผู้บัญชาการ และฝ่ายเสนาธิการเข้าใจถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างกิจเฉพาะ และผลกระทบที่ต้องการได้

(๑) MOE ประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของระบบความสามารถหรือสภาพแวดล้อมในการดำเนินงาน พวกเขาวัดความสำเร็จของผลลัพธ์สุดท้าย การบรรลุวัตถุประสงค์หรือการสร้างผลกระทบ, ไม่ได้วัดประสิทธิภาพของงาน มาตรการเหล่านี้มักจะมีค่าเป็นอัตรามากกว่า MOPs และสามารถสร้างขึ้นได้ทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ MOE สามารถใช้มาตรการเชิงปริมาณเพื่อสะท้อนถึงแนวโน้ม และแสดงให้เห็นถึงความคืบหน้าไปสู่เกณฑ์ที่วัดได้ การวัดความคืบหน้าในกรอบความขัดแย้งของสภาพแวดล้อมเป็นตัวอย่างที่ดีของ MOE ซึ่งได้รับการตรวจสอบโดยหน่วยงานระหว่างประเทศครอบคลุมทั้ง ๕ ภาคของการปฏิบัติการด้านเสถียรภาพและจัดการกับความขัดแย้ง และประสิทธิภาพของสถาบันในการจัดการกับพวกเขา ตัวอย่างบางส่วน ได้แก่ :

(ก) การรับรู้ระหว่างสมาชิกในกลุ่มข้อมูลประจำตัวว่าการสูญเสียพลังงาน (เช่น ไปยังกลุ่มข้อมูลประจำตัวอื่น ๆ) จะทำให้ลดโอกาสในการได้รับพลังในอนาคต

(ข) มีการใช้กลไกการแก้ปัญหาข้อพิพาท และกำลังใช้เพื่อชี้แจงหรือแก้ไขปัญหที่สำคัญที่เหลื่อมอยู่ระหว่างบุคคลในความขัดแย้ง

(ค) ร้อยละของประชากรทหารที่แสดงความชอบเพื่อสนับสนุนหรือเข้าร่วมกลุ่มความรุนแรง (ตามกลุ่มข้อมูลประจำตัว)

(ง) ระดับที่สมาชิกของกลุ่มที่กำลังก่อการร้าย และกลุ่ม

อัตลักษณ์สามารถแข่งขันได้อย่างอิสระในพื้นที่ที่ควบคุมโดยคู่แข่งของพวกเขา

(จ) ผู้ถูกคุมขัง/นักโทษถูกทรมานทารุณโหดร้ายหรือทารุณ การตีหรือความกดดันทางจิตวิทยา (ตามกลุ่มข้อมูลประจำตัว)

(ฉ) การกลับมาอย่างปลอดภัยของผู้ลี้ภัย และผู้ลี้ภัยไปยังละแวกใกล้เคียงเดิม

(ช) เปอร์เซ็นต์โดยประมาณของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่คิดจากธุรกรรมทางกฎหมายที่ผิดกฎหมาย

(ซ) ระดับความพึงพอใจของประชาชนในการจัดส่งพลังงานไฟฟ้า (ตามกลุ่มข้อมูลประจำตัว และภูมิภาค)

(ณ) การรับรู้อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ที่ถูกแบ่งฝ่ายของสังคม

(ญ) การรับรู้ของหัวหน้าครัวเรือนว่าภายใต้สภาวะปกติพวกเขาสามารถตอบสนองความต้องการด้านอาหารของตนเองได้โดยการปลูกอาหาร/เลี้ยงปศุสัตว์หรือซื้ออาหารในตลาด

(๒) MOP วัดประสิทธิภาพของงาน โดยทั่วไปแล้วจะมีปริมาณมาก แต่ยังสามารถนำคุณลักษณะที่มีคุณภาพไปใช้กับงานได้ MOP ถูกใช้ในแง่มุมต่าง ๆ ของการประเมินการสู้รบ เพราะโดยทั่วไปแล้วจะมีการแสวงหาข้อมูลเชิงปริมาณข้อมูลหรือการสังเกตการณ์โดยตรงของเหตุการณ์เพื่อกำหนดความสำเร็จของงานยุทธวิธี แต่ MOP มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการแบบไม่ใช่การรบด้วย (เช่น ต้นของอุปกรณ์บรรเทาทุกข์ที่ส่งมอบหรือผู้ไม่ปฏิบัติงานร่วม) MOP สามารถใช้ในการวัดงานด้านยุทธการ

และยุทธศาสตร์ได้ แต่ประเภทของการวัดอาจไม่แม่นยำ และง่ายต่อการสังเกต

ข. กระบวนการประเมินและมาตรการที่เกี่ยวข้องควรมีความเกี่ยวข้องกับวัดผลได้ตอบสนอง และมีทรัพยากร ดังนั้นจึงไม่มีความผิดพลาดในการบรรลุผลสำเร็จ การวัดเชิงปริมาณจะเป็นประโยชน์ในเรื่องนี้

(๑) ที่สัมพันธ์กัน MOPs และ MOE ควรจะเกี่ยวข้องกับกิจ, ผลกระทบ, การปฏิบัติการ, สภาวะแวดล้อมทางยุทธการ, ผลลัพธ์สุดท้าย และการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชา เกณฑ์นี้จะช่วยลดความเสี่ยงการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ไม่มีคุณค่าต่อการดำเนินการเฉพาะ นอกจากนี้ยังช่วยให้มั่นใจได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการจัดความพยายามที่ซ้ำซาก

(๒) สามารถวัดได้ มาตรการประเมินควรมีคุณภาพหรือเชิงปริมาณมาตรฐานที่สามารถวัดได้ ในการวัดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องมีการวัดพื้นฐานก่อนดำเนินการเพื่อให้การประเมินถูกต้องตลอดการดำเนินการทั้ง MOPs และ MOEs สามารถเป็นเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพได้ แต่เป็นที่ต้องการของมาตรการเชิงปริมาณที่มีความหมายการตีความอัตราย

(๓) อ่อนไหว กระบวนการประเมินควรตรวจพบการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็วเพียงพอเพื่อให้พนักงานสามารถตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว และมีการตัดสินใจอย่างทันท่วงที โดยผู้บังคับบัญชาผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม และฝ่ายเสนาธิการควรพิจารณาเวลาที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการหรือการดำเนินการเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการภายในสภาพแวดล้อมการดำเนินงาน และพัฒนาตัวบ่งชี้ที่สามารถ

ตอบสนองได้ การดำเนินการหลายอย่างที่กำกับโดยผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวมต้องการเวลาที่จะใช้และอาจใช้เวลานานกว่าจะทำให้ได้ผลลัพธ์ที่สามารถวัดผลได้

(๔) ทรัพยากร เพื่อให้มีประสิทธิภาพการประเมินจะต้องมีแหล่งข้อมูลที่เพียงพอ เจ้าหน้าที่ควรให้ความมั่นใจว่าความต้องการทรัพยากรสำหรับการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลมีอยู่ในแผนงาน และการตรวจติดตาม การประเมินที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยหลีกเลี่ยงการทำซ้ำซ้อนของงานและการกระทำที่ไม่จำเป็นซึ่งจะสามารถช่วยรักษาพลังการต่อสู้ได้

ค. ผู้บัญชาการ และฝ่ายเสนาธิการได้รับการประเมินมาตรการที่เกี่ยวข้องในระหว่างกระบวนการวางแผนและประเมินผลเหล่านี้อย่างต่อเนื่องตลอดการเตรียมการ และการดำเนินการ พวกเขาพิจารณามาตรการประเมินในระหว่างการวิเคราะห์ภารกิจการปรับแต่งมาตรการเหล่านี้ในแนวทางการวางแผนของ JFC และในการประเมินของผู้บังคับบัญชา และพนักงานโดยจะมีมาตรการในช่วงการพัฒนา COA และรวมถึง MOEs และ MOPs ตามแผนหรือคำสั่งที่ได้รับอนุมัติ แผนการจัดการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบบูรณาการเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของกระบวนการประเมินและควรรวมถึงแหล่งข้อมูลข่าวกรองยุทธวิธียุทธบริเวณ และแหล่งข่าวแห่งชาติที่มีอยู่ทั้งหมด

ง. เช่นเดียวกับงานทางยุทธวิธีที่เกี่ยวข้องกับงานด้านยุทธศาสตร์และระดับยุทธศาสตร์ผลกระทบ และวัตถุประสงค์มีความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการประเมิน โดยการติดตามข้อมูลที่มีอยู่และใช้ MOEs และ MOPs

เป็นเครื่องมือในการประเมินในระหว่างการวางแผน และการดำเนินการ
ผู้บัญชาการ และฝ่ายเสนาธิการจะกำหนดความคืบหน้าในการสร้างผล
ที่ต้องการบรรลุวัตถุประสงค์ และบรรลุจุดสิ้นสุดทางทหาร และปรับเปลี่ยน
แผนตามที่กำหนด MOPs และ MOE ที่วางแผนไว้อย่างดีโดยได้รับการ
สนับสนุนจากการจัดการ ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพช่วยผู้บัญชาการ และฝ่าย
เสนาธิการเข้าใจถึงความเชื่อมโยงระหว่างงานเฉพาะด้าน

ผนวก จ ทางเลือกโดยการป้องปรามที่อ่อนตัว

๑. กล่าวทั่วไป

ทางเลือกโดยการป้องปรามที่อ่อนตัว (FDOs) เป็นแผนปฏิบัติการที่มุ่งเน้นการยับยั้ง ซึ่งออกแบบมาเพื่อส่งสัญญาณที่ถูกต้อง และมีอิทธิพลต่อการกระทำของฝ่ายตรงข้าม สามารถจัดตั้งขึ้นเพื่อระงับการกระทำก่อนเกิดวิกฤติหรือเพื่อยับยั้งการรุกรานต่อไปในช่วงวิกฤติ ทางเลือกโดยการป้องปรามที่อ่อนตัว (FDOs) ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างประเทศทั้งสองด้าน ข้อมูลทางการทหาร และเศรษฐกิจ แต่จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อใช้เพื่อรวมอิทธิพลระหว่างเครื่องมือแห่งชาติ ทางเลือกโดยการป้องปรามที่อ่อนตัว (FDOs) อำนาจความสะดวกการตัดสินใจทางยุทธศาสตร์ในช่วงต้น และความละเอียดวิกฤติโดยการวางแผนแนวทาง การตอบสนองที่หลากหลาย ตัวอย่างของทางเลือกโดยการป้องปรามที่อ่อนตัว (FDOs) สำหรับพลังอำนาจแห่งชาติ (จะแสดงในรูปแบบที่ จ-๑ ถึง จ-๔)

ก. ป้องกันการรุกรานโดยการสื่อสารความแข็งแกร่งของสหรัฐฯ กับพันธมิตรในสนธิสัญญา และสันติภาพ และความมั่นคงในภูมิภาค

ข. เฝ้าระวังน้ำกับฝ่ายตรงข้ามด้วยค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถยอมรับได้ สำหรับการรุกรานที่เป็นไปได้

ค. แยกกลุ่มฝ่ายตรงข้ามออกจากประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค และพยายามที่จะแยกพันธมิตรชั่วคราวของฝ่ายตรงข้ามออก

ง. ช่วยเพิ่มความสมดุลทางการทหารของพลังอำนาจใน AOR โดยไม่ก่อให้เกิดการตอบโต้จากฝ่ายตรงข้าม

๒. คำอธิบายของการดำเนินการป้องกันปราม

ก. การยับยั้ง คือการป้องกันการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ของฝ่ายตรงข้าม การยับยั้งเป็นสถานะจิตใจที่เกิดจากการรับรู้ของศัตรูซึ่งเป็นปัจจัยสามประการคือการปฏิเสธผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการกระทำของเขา มีค่าใช้จ่ายมากเกินไปสำหรับการดำเนินการ, และความยับยั้งชั่งใจนั้นเป็นทางเลือกที่ยอมรับได้ ผลเหล่านี้เป็นผลของการชิงโครโนซ์ และการประสานงานการใช้เครื่องมือทั้งหมดของอำนาจแห่งชาติ FDOs เป็นตัวเลือกในการตอบโต้ที่มุ่งเน้นยับยั้งซึ่งมีการร้องขอ และอาจเริ่มต้นขึ้นจากการประเมินตัวบ่งชี้ความตึงเครียดในระดับภูมิภาคที่ทวีความรุนแรงขึ้น

ข. FDOs มีจุดประสงค์สองประการคือ ประการแรก พวกเขาช่วยในการแก้ไขปัญหาก่อนที่จะมีการสู้รบโดยการส่งข้อความที่เหมาะสมไปยังคู่ต่อสู้ ประการที่สอง พวกเขาตั้งตำแหน่งกองกำลังสหรัฐฯ ในลักษณะที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินการ OPLANs/CONPLANs หรือ OPTIONs หากความขัดแย้งไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ พวกเขาอำนวยความสะดวกในการตัดสินใจก่อนโดยการวางแผนทางการตอบสนองที่หลากหลายซึ่งมีความรอบคอบ ปรับแต่งเพื่อหลีกเลี่ยงการตอบสนองแบบคลาสสิกของ “มากเกินไป, เร็วเกินไปหรือน้อยเกินไป, สายเกินไป”

ตัวอย่างการใช้ FDO ทางด้านการทูต

- แจ้างเตือนและแนะนำทีมพิเศษ (เช่น การทูตสาธารณะ)
- ลดความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศ
- เพิ่มความกดดันของกลุ่มวัฒนธรรม
- ส่งเสริมการเลือกตั้งแบบประชาธิปไตย
- เริ่มขั้นตอนการอพยพที่ไม่มีการรักษา
- ระบุขั้นตอนในการแก้ปัญหาอย่างสันติ
- จำกัดกิจกรรมของคณะทูต
- เตรียมที่จะถอนหรือถอนสถานทูตสหรัฐฯ
- ดำเนินการเพื่อได้รับการสนับสนุนจากพันธมิตร และเพื่อน ๆ
- จำกัดการเดินทางของพลเมืองสหรัฐฯ
- ได้รับการสนับสนุนจากสหประชาชาติ
- แสดงให้เห็นถึงปัญหาระหว่างประเทศ

รูปที่ จ-๑ ตัวอย่างการใช้ FDO ทางด้านการทูต

พวกเขาจะเริ่มต้นก่อน และหลังคำเตือนที่ชัดเจน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้ตั้งใจที่จะทำให้กองกำลังสหรัฐฯ ตกอยู่ในอันตรายหากการต่อต้านการก่อการร้ายล้มเหลว การวิเคราะห์ความเสี่ยงควรเป็นขั้นตอนโดยธรรมชาติการกำหนด FDO ที่จะใช้ และวิธีการ และเมื่อ FDO ที่ควรจะใช้ FDOs มีข้อได้เปรียบในการลดความรุนแรงอย่างรวดเร็วหากสถานการณ์มีการเปลี่ยนแปลง FDO

๓. ทางเลือกโดยการป้องปรามที่อ่อนตัวนำไปสู่การปฏิบัติ

ประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ดำเนินการ FDO และ FDO ที่เฉพาะเจาะจงหรือชุดค่าผสมที่เลือกจะแตกต่างกันไปตาม

แต่ละสถานการณ์ การใช้งานของพวกเขาจะสอดคล้องกับ US NSS ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของชาติ FDOs สามารถใช้เป็นรายบุคคลในแพ็คเกจตามลำดับหรือพร้อม ๆ กัน แต่ได้รับการออกแบบมาเป็นหลักเพื่อนำมาใช้ในกลุ่มที่เพิ่มผลรวมจากเครื่องมือด้านการทูต การให้ข้อมูลทหารและเศรษฐกิจของชาติ มีความจำเป็นที่จะมีการประสานงานอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องกับคู่ค้าระหว่างประเทศ และระหว่างประเทศเพื่อเพิ่มผลกระทบของ FDOs

ตัวอย่างการใช้ FDO ทางด้านข่าวสาร

- ใช้มาตรการคว่ำบาตรต่อระบบการสื่อสารและข้อมูลข่าวสารการสอดแนมและการสำรวจเทคโนโลยีการสำรวจ (ISR)
- ปกป้องระบบการสื่อสารที่เป็นมิตร และสินทรัพย์ ISR (เครือข่ายคอมพิวเตอร์)
- การรักษาความปลอดภัยการดำเนินงานการประกันข้อมูล
- เพิ่มความตระหนักรู้ของประชาชนเกี่ยวกับปัญหา และศักยภาพในการเกิดความขัดแย้ง
- ทำประกาศสาธารณะเกี่ยวกับนโยบายการไม่เผยแพร่ข้อมูลการละเมิด
- เพิ่มระบบการสื่อสารและการประมวลผลและการส่ง ISR
- ความสามารถในการส่งสัญญาณ downlink ดาวเทียม interrupt
- เผยแพร่การละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ
- ประชาสัมพันธ์การปรากฏตัวของกองทัพที่เพิ่มขึ้นการฝึกร่วมกันความสามารถทางทหาร
- เพิ่มความพยายามให้ข้อมูล:
 - ✓ มีอิทธิพลต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจในทางตรงกันข้าม (การเมือง การทหารและสังคม)
 - ✓ ส่งเสริมการตระหนักรู้ภารกิจ

ตัวอย่างการใช้ FDO ทางด้านข่าวสาร (ต่อ)

- ✓ เพิ่มมาตรการกำกับที่กองกำลังทหารของฝ่ายตรงข้าม
- ใช้การค่อยเป็นค่อยไปการแทรกแซงการติดขัด และการบุกรุกของศัตรู
- รักษาบทสนทนาที่เปิดกว้างกับสื่อข่าว
- ทำตามขั้นตอนเพื่อเพิ่มการสนับสนุนจากสหรัฐฯ
- ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อความการสื่อสารทางยุทธศาสตร์

รูปที่ จ-๒ ตัวอย่างการใช้ FDO ทางด้านข่าวสาร

ตัวอย่างการใช้ FDO ทางด้านการทหาร

- เพิ่มท่าทางเตรียมพร้อมของกองกำลังสถานที่
- อัปเดตสถานะการแจ้งเตือน
- เพิ่มการข่าวกรองการเฝ้าระวัง และการสอดแนม
- เริ่มต้นหรือเพิ่มการกระทำที่แสดงถึงกำลัง
- เพิ่มกิจกรรมการฝึก และการออกกำลังกาย
- เพิ่มการสนับสนุนด้านการป้องกันต่อการทูตสาธารณะ
- เพิ่มการดำเนินงานข้อมูล
- นำกองกำลังเข้าหรือใกล้พื้นที่ปฏิบัติการที่อาจเกิดขึ้น
- เพิ่มมาตรการป้องกันที่ใช้งาน และ passive

รูปที่ จ-๓ ตัวอย่างการใช้ FDO ทางทหาร

ตัวอย่างการใช้ FDO ทางด้านเศรษฐกิจ

- ตรึงหรือยึดทรัพย์สินที่แท้จริงในสหรัฐอเมริกาให้เป็นไปได้
- ระบุสินทรัพย์ทางการเงินในสหรัฐฯ ให้เป็นไปได้อีก
- ตรึงสินทรัพย์ระหว่างประเทศให้เป็นไปได้อีก
- กระตุ้นให้สถาบันการเงินในสหรัฐฯ และนานาชาติ ระบุหรือยุติการให้สินเชื่อ
- การทำธุรกรรม
- ส่งเสริมให้บริษัทในสหรัฐอเมริกาและต่างประเทศ จำกัดการทำธุรกรรม
- สินค้าและบริการห้ามนำเข้า
- ยกเลิกการลงโทษทางการค้า
- ข้อบังคับเกี่ยวกับการถ่ายโอนเทคโนโลยี
- ยกเลิกหรือจำกัดการใช้เงินของสหรัฐฯ
- ลดโปรแกรมความช่วยเหลือด้านความปลอดภัย

รูปที่ จ-๔ ตัวอย่างการใช้ FDO ทางด้านเศรษฐกิจ

ผนวก จ ทางเลือกโดยการตอบโต้อย่างอ่อนตัว

๑. กล่าวทั่วไป

ทางเลือกโดยการตอบโต้อย่างอ่อนตัว คือการดำเนินงานตามแนวความคิดทางยุทธศาสตร์สำหรับการดำเนินงานซึ่งสามารถปรับขนาดได้ง่าย มีตัวเลือกทางการทหาร และอำนวยความสะดวกในการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว โดยผู้นำประเทศเพื่อตอบสนองต่อการคุกคามของผู้ก่อการร้ายที่มีความคิดริเริ่มหรือการโจมตีของผู้ก่อการร้ายที่เกิดขึ้นจริงกับสหรัฐอเมริกา หรือผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา

๒. อธิบายทางเลือกโดยการตอบโต้อย่างอ่อนตัว

ก. วัตถุประสงค์พื้นฐานของ FRO คือการยึดเอาและ/หรือตอบสนองต่อการโจมตีของผู้ก่อการร้ายต่อสหรัฐฯ และ/หรือผลประโยชน์ของสหรัฐฯ FROs มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกในการตัดสินใจก่อนโดยพัฒนาความหลากหลายของการดำเนินการในอนาคตที่ออกแบบมาอย่างเหมาะสมเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ FRO คือสถานที่ซึ่งมีความพร้อมทางทหารหลากหลายสำหรับประธานาธิบดี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม โดยมีการดำเนินการที่เหมาะสม และปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่มีอยู่ในการตอบสนองต่อการคุกคามหรือการโจมตีของผู้ก่อการร้าย

ข. FROs ใช้ในการระบุถึงภัยคุกคามที่เฉพาะเจาะจงทั้งในระดับภูมิภาคและภัยคุกคามที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่ไม่เฉพาะเจาะจง FRO

คือการดำเนินงานที่ได้รับการออกแบบมาก่อนเพื่อป้องกันการโจมตีของศัตรู แต่ยังมีกรอบการวางแผนที่จำเป็นสำหรับ DOD เพื่อให้หน่วยงานที่จำเป็น และการอนุมัติที่รวดเร็วจำเป็นต้องจัดการกับผู้ก่อการร้ายแบบไดนามิก และกำลังพัฒนา

ค. FROs ได้รับการพัฒนาโดย CJCS และดูแลโดย CCMD เพื่อแก้ไขปัญหาภัยคุกคามจากผู้ก่อการร้ายทั้งหมด FROs ควรสนับสนุนเป้าหมายทั้งในระดับภูมิภาค และระดับประเทศในระยะยาว ในขั้นต้น FROs ได้รับการพัฒนาก่อนวิกฤติโดย CCMDs ขึ้นอยู่กับการรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์และการวิเคราะห์ปัจจัยที่สำคัญ และจากนั้นแก้ไข และ/หรือการกลั่นหรือการพัฒนาในเวลาจริง หลักเกณฑ์เนื้อหา FRO (แสดงอยู่ในรูปที่ ฉ-๑)

ง. FROs ไม่ควรจำกัดเฉพาะหน่วยงานหรือการอนุมัติในปัจจุบัน การวางแผนควรเป็นไปตามความสามารถของ DOD (เปิดเผย, แอบแฝง, การมองเห็นต่ำ และเป็นความลับ) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยไม่ขึ้นกับความเสี่ยง แม้ว่าการวางแผนอย่างไม่มีข้อจำกัด ไม่สมจริงหรือรอบคอบ เจตนาของ FRO คือการให้ผู้นำระดับชาติเลือกใช้ทางทหารอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อรวมถึงสิ่งที่ต้องห้ามในสภาวะแวดล้อมทางยุทธการในปัจจุบัน

จ. FROs แบ่งออกเป็น ๓ หมวดใหญ่ หมวดหมู่การวางแผนเหล่านี้กำหนดขอบเขตของความพยายามในการวางแผน FRO:

(๑) ระงับการก่อการร้ายเพื่อปฏิเสธกลุ่มย่อย บริษัทในเครือ และพันธมิตรหรือเครือข่ายความสามารถในการทำงานด้วยการเข้าถึงและประสิทธิผลของโลก

แนะนำทางเลือกโดยการตอบโต้อย่างอ่อนตัว

- ระบุความอ่อนแอวิกฤตของศัตรู และเป้าหมายเฉพาะสำหรับความอ่อนแอวิกฤติแต่ละช่อง
- วัตถุประสงค์ทางยุทธการ
- ผลกระทบที่ต้องการ
- กิจสำคัญยิ่ง
- กำลังหลัก และความสามารถที่ต้องการ
- แนวคิดของการวางกำลัง
- แนวคิดของการใช้กำลังที่จะรวมถึงการแบ่งขั้นตอนระยะเวลาการตัดสินใจที่สำคัญ และการดำเนินการสนับสนุนระหว่างหน่วยที่จำเป็น
- แนวความคิดเพื่อดำรงสภาพ
- เวลาโดยประมาณที่จะบรรลุวัตถุประสงค์
- ผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร
- แหล่งข้อมูลเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการ
- การเปลี่ยนแปลงที่แนะนำเพิ่มเติมในการอนุมัติ และการอนุมัติ
- ความเสี่ยงเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ และการลดผลกระทบ

รูปที่ ฉ-๑ แนะนำทางเลือกโดยการตอบโต้อย่างอ่อนตัว

(๒) ที่ปลอดภัยที่จะปฏิเสธศัตรู และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องสวรรคตทางภูมิศาสตร์ที่เฉพาะเจาะจงและ/หรือฐานสนับสนุน

(๓) ขัดขวางขีดความสามารถของเครือข่ายที่สำคัญของศัตรูเพื่อปฏิเสธความสามารถในการทำงานของศัตรูที่เฉพาะเจาะจง

ฉ. คุณลักษณะทางเลือกโดยการตอบโต้อย่างอ่อนตัว

(๑) ปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานเพื่อให้ทางเลือกทางการทหารแก่ผู้นำระดับชาติ

(๒) แนวความคิดในการปฏิบัติทางทหารที่ระดับยุทธการ และยุทธศาสตร์

(๓) วางแผนล่วงหน้าหรือพัฒนาขึ้นแบบเรียลไทม์

(๔) ให้จุดเริ่มต้นสำหรับการวางแผนแบบทวนซ้ำ

(๕) ปรับตามสถานการณ์ และคำแนะนำ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

(๖) มุ่งเน้นไปที่ความอ่อนแอวิกฤติของข้าศึก

(๗) ซ้อนกันกับยุทธศาสตร์ระดับชาติ และระดับภูมิภาค

(๘) การขยายของการทัพที่สอดคล้องกัน และประณีต เฝ้ายู่กับการก่อการร้ายข้ามชาติ มากกว่าจะแบ่งเป็นการปฏิบัติย่อย

(๙) การผสมระหว่างการปฏิบัติทางตรงและปฏิบัติทางอ้อม

(๑๐) การปฏิบัติแตกหัก หรือชุดเงื่อนไขสำหรับติดตามการปฏิบัติ

๓. ทางเลือกโดยการตอบโต้อย่างอ่อนตัว นำไปสู่การปฏิบัติ

ก. เครื่องมือวางแผนสำหรับ FROs คือกระบวนการวางแผน ประณีตในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ควบคุมการดำเนินงาน ของ FRO CCMD ที่ได้รับการสนับสนุนจะเริ่มวางแผนที่จะกำหนดตัวเลือก ที่มีอยู่หรือพัฒนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมใหม่เพื่อให้ได้มาซึ่ง อำนาจและการอนุมัติที่จำเป็นในการดำเนินการทางทหารที่เหมาะสมเพื่อ ทำลายการคุกคามของผู้ก่อการร้ายและ/หรือตอบสนองต่อการโจมตี สหรัฐฯ หรือผลประโยชน์ของสหรัฐฯ

ข. การใช้ทางเลือกโดยการตอบโต้อย่างอ่อนตัว

(๑) การก่อวินาศกรรมในการระบุถึงภัยคุกคามที่เฉพาะเจาะจงทั้งในระดับภูมิภาคและภัยคุกคามที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ตัวเลือกที่ก่อให้เกิดความน่ากลัว คือการดำเนินการที่ร้ายกาจและไม่สำคัญ ซึ่งได้รับการออกแบบมาก่อนเพื่อป้องกันการโจมตีของข้าศึก แต่ยังให้ DOD กรอบการวางแผนที่จำเป็นสำหรับการติดตามอย่างรวดเร็วของหน่วยงาน และการอนุมัติที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาภัยคุกคามแบบไดนามิกและการพัฒนา

(ก) ภัยคุกคามที่เฉพาะเจาะจง ชัดขวางเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น โดยเฉพาะข้อบ่งชี้ และคำเตือนหรือระบุแผนการโจมตีที่ครอบคลุมมากกว่าหนึ่ง AOR หรือต้องมีการทำข้อมูลให้ตรงกันแบบสากลตามที่กำหนดโดย JS

(ข) ภัยคุกคามที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด การก่อวินาศกรรมยังเกิดขึ้นจากข้อบ่งชี้ทั่วไปเกี่ยวกับการคุกคามของผู้ก่อการร้ายที่เพิ่มขึ้นในกรณีที่ไม่มีความชัดเจนที่สามารถดำเนินการกับภัยคุกคามที่เฉพาะเจาะจงได้ การประเมินความฉลาดระบุว่าความแรงของข้าศึกเพิ่มขึ้นแม้จะมีการปฏิบัติการในปัจจุบันหรือการเตรียมการโจมตีของผู้ก่อการร้ายก็ตามไปถึงจุดที่ผู้นำระดับชาติพร้อมที่จะพิจารณาการดำเนินการและการดำเนินการเพิ่มเติม

(๒) การตอบสนองต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินจะเกิดขึ้นเนื่องจากการโจมตีที่ประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จกับสหรัฐอเมริกาหรือผลประโยชน์ของตน หากความพยายามที่ล้มเหลวในการป้องกันทำลายหรือพ่ายแพ้การโจมตีที่สำคัญ ตัวเลือกการตอบสนองอย่างรวดเร็วจะมีตัวเลือกที่ยืดหยุ่นและปรับขนาดได้เพื่อตอบสนองการดำเนินงานทั่วโลกกับขอบเขตทั้งหมดของศัตรู (ดูรูปที่ ๑-๒) ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของความสามารถในการ

ปรับขนาด FRO การดำเนินการในแต่ละหมวดหมู่สามารถดำเนินการเป็นรายบุคคลพร้อมกันหรือตามลำดับ

(ก) การตอบสนองอย่างรวดเร็ว ความสำคัญของความพยายามคือการแสดงให้เห็นถึงการแก้ปัญหาของสหรัฐฯ ผ่านทางความเร็วของการกระทำ การตอบสนองอย่างรวดเร็วน่าจะเป็นเรื่องเดียวกับการนัดหยุดงาน การดำเนินงานของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และ IO กับเป้าหมายที่รู้จัก และมีความเสียหายต่ำ

(ข) การตอบสนองที่จำกัด ความสำคัญของความพยายามคือการโจมตีการก่อการร้ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการโจมตีเป้าหมายของหมวดหมู่นี้คือเพื่อให้ได้รับรู้มากที่สุด ความชอบธรรมของการตอบสนองของสหรัฐฯ การตอบสนองที่จำกัด แสดงให้เห็นถึงความยับยั้งชั่งใจ และมีแนวโน้มที่จะมากขึ้น รวบรวมความร่วมมือระหว่างประเทศ ข้อเสียอาจรวมถึงระยะเวลาที่ไม่แน่นอนเนื่องจากความต้องการระบุ และความเสี่ยงต่อเครือข่ายที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการโจมตีในปัจจุบัน

(ค) การตอบสนองแบบเด็ดขาด ความสำคัญของความพยายามคือการโจมตี COG ปฏิบัติการของศัตรูเพื่อให้เกิดความขัดข้องในระยะยาวของความสามารถในการปฏิบัติงาน หมวดนี้เป็นปฏิริยาเชิงรุก และแสวงหาผลกระทบระยะยาวมากขึ้นต่อเครือข่ายของศัตรู ข้อเสียอาจรวมถึงการรับรู้ถึงปฏิริยาที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา และการแพร่กระจายโดยไม่ตั้งใจของอุดมการณ์สุดโต่งรุนแรง

Flexible Response Option Scalability		
Rapid Response Demonstrate Resolve	Limited Response Target Those Directly Responsible	Decisive Response Defeat Violent Extremist Organization
Priority of Effort: • Speed	Priority of Effort: • Legitimacy via attribution	Priority of Effort: • Direct attack on enemy center of gravity
Advantages: • Demonstrate resolve • Least impact of current operations	Advantages: • Response aimed directly at those responsible • International cooperation more likely	Advantages: • Proactive vice reactive • Targets critical enemy vulnerabilities • Greater impact on enemy
Disadvantages: • Limited strategic effect • More likely lethal in nature • Probable negative international reaction • More likely unilateral action	Disadvantages: • Uncertain timeline • Persistent operation may require reallocation of resources • Us remains vulnerable to other extremist organization elements	Disadvantages: • Potential to destabilize region of focus • Perception of US overreaction • Higher risk Unintended consequences

รูปที่ ฉ-๒ การปรับขนาดทางเลือกโดยการตอบโต้อย่างอ่อนตัว

ผนวก ช การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ

เทคนิคที่ใช้บ่อยที่สุดสำหรับการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ คือ เมทริกซ์การตัดสินใจซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินเพื่อกำหนดหนทางปฏิบัติที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะประสบความสำเร็จตามเกณฑ์การประเมิน COA จะไม่ถูกเปรียบเทียบโดยตรงกับแต่ละอื่น ๆ COA แต่ละฉบับถือเป็นอิสระและเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน CCDR อาจกำหนดเกณฑ์เหล่านี้บางส่วน แต่เกณฑ์ส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาโดย JPG เกณฑ์การประเมินเหล่านี้จะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย รวมทั้งลักษณะและขอบเขตของการทัพหรือแผนเผชิญเหตุ ซึ่งมาจากองค์ประกอบของเจตนารมณ์ของ CCDR หรือพื้นที่ที่เชี่ยวชาญใน JPG ด้านล่างเป็นตัวอย่างของวิธีการทั่วไป

๑. เทคนิคการเปรียบเทียบเชิงตัวเลขแบบถ่วงน้ำหนัก

ก. ตัวอย่างด้านล่างให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับตัวเลขสำหรับการแบ่งแยก COA ค่าสะท้อนถึงข้อดีหรือข้อเสียของแต่ละ COA สำหรับแต่ละเกณฑ์ที่เลือก เกณฑ์บางอย่างได้รับการถ่วงน้ำหนักเพื่อให้สะท้อนถึงค่าที่มากขึ้น (รูปที่ ช-๑ และ ช-๒)

ข. กำหนดน้ำหนักของแต่ละเกณฑ์ตามความสำคัญ และคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา ผู้บัญชาการอาจให้คำแนะนำที่ส่งผลต่อการให้คะแนนในเกณฑ์ที่กำหนด ฝ่ายเสนาธิการผู้รับผิดชอบพื้นที่ทำหน้าที่ให้คะแนน COA แต่ละหนทางที่ใช้เกณฑ์ คุณคะแนนโดยน้ำหนักจะทำให้ได้ค่าเกณฑ์ฝ่ายเสนาธิการ แล้วรวมค่าทั้งหมด อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ต้องระมัดระวัง

ไม่ให้พรรณาอันดับย ข้อสรุปเป็นผลของการวิเคราะห์เชิงปริมาณ การเปรียบเทียบ COA ตามหมวดหมู่มีมากขึ้น ถูกต้องกว่าการเปรียบเทียบคะแนนรวม

(๑) เกณฑ์ คือเกณฑ์ที่เลือกโดยผ่านกระบวนการที่ได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้

(๒) เกณฑ์สามารถจัดอันดับ (หรือถ่วงน้ำหนักได้) เกณฑ์ที่สำคัญที่สุดมีคะแนนสูงสุด เกณฑ์น้อยมีน้ำหนักด้วยจำนวนที่ต่ำลงอย่างต่อเนื่อง

(๓) จำนวนที่มากที่สุด คือดีที่สุด เกณฑ์ที่ดีที่สุด และการจัดอันดับ COA ที่ได้เปรียบที่สุดคือเกณฑ์ที่มีจำนวนมากที่สุด ค่าสะท้อนถึงจุดแข็ง และจุดอ่อนที่เกี่ยวข้องของแต่ละ COA

(๔) แต่ละส่วนของฝ่ายเสนาธิการทำแบบนี้แยกกันโดยอาจใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกันเพื่อเปรียบเทียบ COA จากนั้นฝ่ายเสนาธิการก็มาชุมนุมและมาถึงฉันทามติที่เกณฑ์และน้ำหนัก หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการหรือผู้บังคับบัญชารอง JTF ควรอนุมัติคำแนะนำของฝ่ายเสนาธิการเกี่ยวกับเกณฑ์ และน้ำหนักเพื่อให้แน่ใจว่ามีความครบถ้วนสมบูรณ์และสม่ำเสมอ

๒. เทคนิคการเปรียบเทียบเชิงตัวเลขแบบไม่มีน้ำหนัก

เช่นเดียวกับวิธีการก่อนยกเว้นเกณฑ์ไม่ถ่วงน้ำหนักอีกจำนวนมากที่สุด คือเกณฑ์ที่ดีที่สุด

Example Numerical Comparison

		Course of Action					
		COA 1		COA 2		COA 3	
Criteria	Weight	Rating	Product	Rating	Product	Rating	Product
Exploits maneuver	2	3	6	2	4	1	2
Attacks COGs	3	2	6	3	9	1	3
Integrates maneuver and interdiction	2	2	4	3	6	1	2
Exploits deception	2	1	2	2	4	3	6
Provides flexibility	2	1	2	3	6	2	4
CSS (best use of transportation)	1	3	3	2	2	1	1
Total		12		15		9	
Weighted total			23		31		18

- The joint force commander's intent explained that the most important criterion was "attacking the enemy's COGs." Therefore, assign a value of 3 for that criterion and lower numbers for other criteria that the staff devises (this is the weighing criterion).
- For attacking the enemy COGs, COA2 was rated the best (with a number of 3). Therefore, COA 2 = 9, COA 1 = 6, and COA3 = 3.
- After the relative COA rating is multiplied by the weight given each criterion and the product columns are added, COA 2 (with a score of 31) is rated the most appropriate according to the criteria used to evaluate it.

Legend

COA course of action

COG center of gravity

CSS combat service support

รูปที่ ข-๑ ตัวอย่างการเปรียบเทียบ หบ. (ตัวเลขเชิงน้ำหนัก)

๓. เปรียบเทียบจุดแข็งจุดอ่อนหรือข้อดีและข้อเสีย

สรุปการเปรียบเทียบ COA ทั้งหมดโดยการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อน หรือข้อดีและข้อเสียของแต่ละเกณฑ์ (ดูตัวอย่างรูปที่ ข-๓ และ ข-๔)

๔. การเปรียบเทียบ Plus/Minus/Neutral

ใช้การเปรียบเทียบนี้ในระดับกว้างที่สนับสนุนเกณฑ์ที่เลือกหรือสะท้อนอยู่ใน COA โดยปกติแล้วจะจัดเป็นตารางแสดง (+) สำหรับค่าบวก อิทธิพล (0) สำหรับอิทธิพลที่เป็นกลางและ (-) สำหรับอิทธิพลเชิงลบ (รูปที่ ช-๕) เป็นตัวอย่าง

๕. การเปรียบเทียบเชิงพรรณนา

นี่เป็นเพียงคำอธิบายของข้อดีและข้อเสียของ COA แต่ละหนทาง (ดูรูปที่ ช-๔)

ตัวอย่างเมทริกซ์การเปรียบเทียบ หป. (ตัวเลขเชิงน้ำหนัก)

เกณฑ์การประเมินค่า	น้ำหนัก	หป.1		หป.2		หป.3	
		คะแนน	เป็นน้ำหนัก	คะแนน	เป็นน้ำหนัก	คะแนน	เป็นน้ำหนัก
การจู่โจม	2	3	6	1.5	3	1.5	3
ความเสี่ยง	2	3	6	1	2	2	4
ความอ่อนตัว	1	3	3	1.5	1.5	1.5	1.5
การตอบโต้	1	1.5	1.5	3	3	1.5	1.5
การรักษาความปลอดภัยการปฏิบัติการ	1	3	3	1.5	1.5	1.5	1.5
ทำลายพันธมิตร	1	3	3	1.5	1.5	1.5	1.5
พื้นฐานด้านกฎหมาย	1	2	2	3	3	1	1
การสนับสนุนภายนอก	1	3	3	2	2	1	1
การพิทักษ์กำลัง	1	2.5	2.5	2.5	2.5	1	1
ทั้งหมด			30		20		16

รูปที่ ช-๒ ตัวอย่างเมทริกซ์การเปรียบเทียบ หป. (ตัวเลขเชิงน้ำหนัก)

ตัวอย่างเกณฑ์จุดแข็ง จุดอ่อน

	เกณฑ์ 1		เกณฑ์ 2		เกณฑ์ 3	
	จุดแข็ง	จุดอ่อน	จุดแข็ง	จุดอ่อน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
หป.1	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-
หป.2	จุดแข็ง	จุดอ่อน	จุดแข็ง	จุดอ่อน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
	-	-	-	-	-	-
หป.3	จุดแข็ง	จุดอ่อน	จุดแข็ง	จุดอ่อน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
	-	-	-	-	-	-

รูปที่ ข-๓ ตัวอย่างเกณฑ์ จุดแข็ง จุดอ่อน

ตัวอย่างเมทริกซ์การเปรียบเทียบ หป. (แบบพรรณนา)

	เกณฑ์ 1		เกณฑ์ 2		เกณฑ์ 3	
	ข้อดี	ข้อเสีย	ข้อดี	ข้อเสีย	ข้อดี	ข้อเสีย
หป.1	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-
หป.2	ข้อดี	ข้อเสีย	ข้อดี	ข้อเสีย	ข้อดี	ข้อเสีย
	-	-	-	-	-	-
หป.3	ข้อดี	ข้อเสีย	ข้อดี	ข้อเสีย	ข้อดี	ข้อเสีย
	-	-	-	-	-	-

รูปที่ ข-๔ ตัวอย่างเมทริกซ์การเปรียบเทียบ หป. (แบบพรรณนา)

Plus/Minus/Neutral Comparison Example

Criteria	COA 1	COA2
Casualty estimate	+	-
Casualty evacuation routes	-	+
Suitable medical facilities	0	0
Flexibility	+	-

Legend

COA course of action

รูปที่ ช-๕ ตัวอย่างเมทริกซ์การเปรียบเทียบ หบ. (แบบทั่วไป)

อภิธานศัพท์

ส่วนที่ ๑ อักษรย่อ และคำย่อชื่อ

AFDD	เอกสารหลักนิยม กองกำลังทางอากาศ (Air Force doctrine document)
AJP	สิ่งพิมพ์การปฏิบัติการร่วมของพันธมิตร (allied joint publication)
ALERTORD	คำสั่งเตรียมพร้อม (alert order)
AOR	พื้นที่รับผิดชอบ (area of responsibility)
APEX	ระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ (Adaptive Planning and Execution)
BDA	การประเมินความเสียหายในการรบ (battle damage assessment)
BPLAN	แผนพื้นฐาน (base plan)
C2	การบังคับบัญชา และการควบคุม (command and control)
CAP	การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ (crisis action planning)
CCDR	ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ (combatant commander)
CCIR	ความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (commander's critical information requirement)
CCMD	กองบัญชาการกำลังรบ (combatant command)

C-day	วัน ก. (วันที่ยังไม่ระบุชื่อ ใช้เมื่อเริ่มต้นปฏิบัติการวางกำลัง)
CJCS	ประธานคณะเสนาธิการร่วม (Chairman of the Joint Chiefs of Staff)
CJCSI	คำแนะนำของประธานคณะเสนาธิการร่วม (Chairman of the Joint Chiefs of Staff instruction)
CJCSM	คู่มือของประธานคณะเสนาธิการร่วม (Chairman of the Joint Chiefs of Staff manual)
COA	หนทางปฏิบัติ (course of action)
COCOM	อำนาจบัญชาการรบ (อำนาจการบังคับบัญชา) (combatant command (command authority))
COG	จุดศูนย์ถ่วง (center of gravity)
CONOPS	แนวความคิดในการปฏิบัติ (concept of operations)
CONPLAN	แผนแนวความคิดในการยุทธ์ (concept plan)
CONUS	ภาคพื้นทวีปสหรัฐอเมริกา (continental United States)
CSA	หน่วยสนับสนุนการรบ (combat support agency)
D-day	วัน ว. (วันที่ยังไม่ระบุชื่อ ใช้เมื่อเริ่มต้นการปฏิบัติการหรือกำหนดให้เริ่ม)
DEPOD	คำสั่งการวางกำลัง (deployment order)
DOD	กระทรวงกลาโหม (Department of Defense)
DODD	คำสั่งกระทรวงกลาโหม (Department of Defense directive)

DODI	คำแนะนำของกระทรวงกลาโหม (Department of Defense instruction)
DOS	กระทรวงการต่างประเทศ (Department of State)
DSM	ตารางสนับสนุนการตัดสินใจ (decision support matrix)
DST	แผ่นภาพสนับสนุนการตัดสินใจ (decision support template)
DTA	การประเมินค่าภัยคุกคามแบบพลวัต (dynamic threat assessment)
EXORD	คำสั่งให้ปฏิบัติ (execute order)
FCC	ผู้บังคับหน่วยกำลังรบตามพันธกิจ (functional combatant commander)
FDO	ทางเลือกโดยการป้องปรามที่อ่อนตัว (flexible deterrent option)
FFIR	ความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (friendly force information requirement)
FM	คู่มือราชการสนาม (ทบ.) (field manual (Army))
FRAGORD	คำสั่งเป็นส่วน ๆ (fragmentary order)
FRO	ทางเลือกโดยการตอบโต้อย่างอ่อนตัว (flexible response option)
FTN	จำนวนการติดตามตำแหน่งกำลังรบ (force tracking number)
FY	ปีงบประมาณ (fiscal year)

GCC	ผู้บังคับหน่วยกำลังรบทางภูมิศาสตร์ (geographic combatant commander)
GEF	คำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ (Guidance for Employment of the Force)
GFM	การจัดการกำลังรบทั่วโลก (Global Force Management)
GFMAP	แผนการแบ่งมอบ การจัดการกำลังรบทั่วโลก (Global Force Management Allocation Plan)
GFMB	คณะกรรมการการจัดการกำลังรบทั่วโลก (Global Force Management Board)
GFMIG	คำแนะนำในการแปลงไปสู่การปฏิบัติ การจัดการกำลังรบทั่วโลก (Global Force Management Implementation Guidance)
H-hour	เวลา น. (ชั่วโมงที่แน่นอนใน วัน ว (D-DAY) ซึ่งเป็นเวลาที่เริ่มหรือจะเริ่มการปฏิบัติการเฉพาะ)
HNS	การสนับสนุนของชาติเจ้าภาพ (host-nation support)
IFO	การดำเนินการทางการเงินรวม (integrated financial operations)
IGO	องค์การระหว่างรัฐบาล (intergovernmental organization)
ILO	แทนที่ (in lieu of)
IO	การปฏิบัติการสารสนเทศ (information operations)
IPR	ในการทบทวนความก้าวหน้า (in-progress review)

IPRF	การอนุมัติแผนในการทบทวนความก้าวหน้า (plan approval in-progress review)
ISR	ข่าวกรอง, การเฝ้าตรวจ และลาดตระเวน (intelligence, surveillance, and reconnaissance)
J-1	สตร.๑ (ผู้อำนวยการกองกำลังพลร่วม) (manpower and personnel staff section)
J-2	สตร.๒ (ผู้อำนวยการกองข่าวกรองร่วม) (intelligence directorate of a joint staff)
J-3	สตร.๓ (ผู้อำนวยการกองยุทธการร่วม) (operations directorate of a joint staff)
J-5	สตร.๕ (ผู้อำนวยการกองแผนร่วม) (plans directorate of a joint staff)
J-7	สตร.๗ (ผู้อำนวยการกองเสนาธิการร่วมสำหรับการพัฒนากำลังรบร่วม) (Joint Staff Directorate for Joint Force Development)
J-8	สตร.๘ (ผู้อำนวยการกองเสนาธิการร่วมสำหรับโครงสร้างกำลังรบ, ทรัพยากร และการประเมินผล) (Joint Staff Director for Force Structure, Resource and Assessment)
JCS	คณะเสนาธิการร่วม (Joint Chiefs of Staff)
JEL	ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ร่วม (Joint Electronic Library)
JFC	ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (joint force commander)

JFLCC	ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมทางบก (joint force land component commander)
JFP	ผู้จัดหากองกำลังรบร่วม (joint force provider)
JIA	การเพิ่มเป็นบุคคลร่วม (joint individual augmentation)
JIPOE	การเตรียมสนามรบด้านการเข้าร่วมของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ (joint intelligence preparation of the operational environment)
JLLIS	ระบบข้อมูล บทเรียนจากการรบ ร่วม (Joint Lessons Learned Information System)
JLLP	โครงการ บทเรียนจากการรบร่วม (Joint Lessons Learned Program)
JMD	เอกสาร การดำเนินการด้านกำลังพลร่วม (joint manning document)
JOA	พื้นที่ปฏิบัติการร่วม (joint operations area)
JOPEs	ระบบการวางแผน และปฏิบัติการยุทธร่วม (Joint Operation Planning and Execution System)
JOPP	กระบวนการวางแผนปฏิบัติการรบร่วม, กระบวนการวางแผนยุทธการร่วม (joint operation planning process)
JP	บรรณสารร่วม (joint publication)
JPEC	กลุ่มหน่วยงานการวางแผนและการปฏิบัติการร่วม (joint planning and execution community)

JPG	กลุ่มวางแผนร่วม (joint planning group)
JRSOI	การรับส่ง การพักรอ การเคลื่อนย้ายต่อไป และการสนธิร่วม (joint reception, staging, onward movement, and Integration)
JS	ฝ่ายอำนวยการ/เสนาธิการร่วม (the Joint Staff)
JSCP	แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม
JSPS	(Joint Strategic Capabilities Plan)
Joint Strategic Planning System	
JTF	กำลังเฉพาะกิจร่วม, กองกำลังเฉพาะกิจร่วม, กำลังรบเฉพาะกิจร่วม, หน่วยกำลังเฉพาะกิจร่วม (joint task force)
LAD	วันมาถึงช้าที่สุด [วันที่มีความสัมพันธ์กับวัน ก. (C-Day) ซึ่งผู้บัญชาการรบที่ระบุการสนับสนุนได้กำหนดให้เป็นวันที่ช้าที่สุดที่หน่วยทหาร สิ่งอุปกรณ์เพิ่มเติมหรือกำลังพลทดแทนสามารถมาถึงแล้วขนถ่ายลง ณ ท่าขนถ่ายให้เสร็จสิ้น และสนับสนุนแนวความคิดในการปฏิบัติ เมื่อใช้กับวันมาถึงเร็วที่สุด เป็นการกำหนดกรอบการขนส่งสำหรับการวางแผนการขนส่ง] (latest arrival date)
L-hour	ชั่วโมง แอล (ชั่วโมงที่ระบุในวัน ก. (วันที่ยังไม่ระบุชื่อใช้เมื่อเริ่มต้นปฏิบัติการวางกำลัง))
LOC	เส้นทางคมนาคม (เส้นทางทั้งทางบก ทางน้ำ และ/หรือทางอากาศซึ่งเชื่อมต่อระหว่างกำลังทหารที่ปฏิบัติการ

	กับฐานปฏิบัติการหนึ่ง และดำเนินการไปพร้อมกับ การเคลื่อนย้ายสิ่งอุปกรณ์และกำลังทหาร (line of communications)
LOI	สาส์นยุทธการ (letter of instruction)
LOO	เส้นปฏิบัติการ, เส้นเขตการปฏิบัติการ (line of operation)
MCDP	บรรณสารหลักนิยมเหล่านาวิกโยธิน, เอกสารหลักนิยม เหล่านาวิกโยธิน (Marine Corps doctrinal publica- tion)
MEA	การประเมินประสิทธิผลของกระสุนวัตถุระเบิด (munitions effectiveness assessment)
MNF	กำลังรบหลายชาติ (ส่วนต่าง ๆ ทางทหารของหลายชาติ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเป็นพันธมิตรหรือพันธมิตรชั่วคราวเพื่อ ความมุ่งหมายเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง (multinational force)
MOE	การวัดประสิทธิผล (measure of effectiveness)
MOP	การวัดการปฏิบัติงาน (measure of performance)
NAI	จุดสนใจ, พื้นที่สนใจกำหนด (named area of interest)
NATO	องค์การนาโต, องค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (North Atlantic Treaty Organization)
NDS	ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ (National Defense Strategy)

NGO	nongovernmental organization
NIPRNET	เครือข่าย เราเตอร์ เกณฑ์วีธีอินเทอร์เน็ต (ไอพี) ที่ไม่มีระบบป้องกัน (Nonsecure Internet Protocol Router Network)
NMS	ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติ (National Military Strategy)
NSC	สภาความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Council)
NSS	ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Strategy)
OA	พื้นที่ปฏิบัติการ (operational area)
OPCON	การควบคุมทางยุทธการ (operational control)
OPLAN	แผนยุทธการ (operation plan)
OPORD	คำสั่งยุทธการ (operation order)
OSD	สำนักงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (Office of the Secretary of Defense)
OUSD (P)	สำนักงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมด้านนโยบาย (Office of the Under Secretary of Defense for Policy)
PIR	หัวข้อข่าวสารสำคัญ, ความต้องการข่าวกรองตามลำดับความเร่งด่วน (priority intelligence requirement)
PLANORD	คำสั่งในการวางแผน (planning order)
PMESII	การเมือง, การทหาร, เศรษฐกิจ, สังคม, ข้อมูลข่าวสาร และโครงสร้างพื้นฐาน (political, military, economic, social, information and infrastructure)

PPD	คำสั่ง นโยบายของประธานาธิบดี (Presidential policy directive)
PTDO	เตรียมพร้อมสำหรับคำสั่งการวางกำลัง (prepare to deploy order)
QDR	การทบทวนการป้องกันประเทศรอบสี่ปี (quadrennial defense review)
RATE	การปรับแต่ง (กลั่นกรอง), ปรับเปลี่ยน, ยุติ และปฏิบัติ (refine, adapt, terminate, execute)
RFF	คำขอกำลังรบ (request for forces)
ROE	กฎการใช้กำลัง, กฎการปะทะ, กฎการรบปะทะ, กฎการเข้าโจมตี, กฎการรบติดพัน (rules of engagement)
SC	การสื่อสารทางยุทธศาสตร์ (strategic communication)
SecDef	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (Secretary of Defense)
SGS	คำแถลงแนวทางยุทธศาสตร์, คำแถลงคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ (strategic guidance statement)
SOF	กำลังปฏิบัติการพิเศษ (special operations forces)
SOP	ระเบียบปฏิบัติมาตรฐาน (standing operating procedure)
TACON	การควบคุมทางยุทธวิธี (tactical control)
TCP	แผนการทัพภาคพื้น, แผนการทัพในยุทธบบริเวณ (theater campaign plan)

TIM	เครื่องมือทางอุตสาหกรรมที่เป็นพิษ (toxic industrial material)
TPFDD	ข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามชั้นเวลา (time-phased force and deployment data)
UCP	แผนบัญชาการรวม (เอกสารที่อนุมัติโดยประธานาธิบดี ซึ่งระบุแนวทางปฏิบัติพื้นฐานแก่ผู้บัญชาการรวบรวมทุกคน กำหนดภารกิจ ความรับผิดชอบ และโครงสร้างกำลังรบ กำหนดพื้นที่ความรับผิดชอบตามเขตภูมิศาสตร์ทั่วไปแก่ผู้บัญชาการรบเขตภูมิศาสตร์ และระบุความรับผิดชอบด้านพันธกิจแก่ผู้บัญชาการรบตามพันธกิจ) (Unified Command Plan)
USC	รหัสสหรัฐอเมริกา (United States Code)
USD(P)	ปลัดกระทรวงกลาโหม (พลเรือน) ด้านนโยบาย (Under Secretary of Defense for Policy)
USG	รัฐบาลสหรัฐอเมริกา (United States Government)
USSTRATCOM	หน่วยบัญชาการทางยุทธศาสตร์สหรัฐอเมริกา (United States Strategic Command)
USTRANSCOM	หน่วยบัญชาการขนส่งสหรัฐอเมริกา (United States Transportation Command)
WARNORD	คำสั่งเตรียม, คำสั่งเตือน (warning order)
WMD	อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง (weapons of mass destruction)

ส่วนที่ ๒ - คำศัพท์ และคำจำกัดความ

การยอมรับได้ (acceptability) เกณฑ์การประเมิน ในการทบทวนแผนการปฏิบัติการร่วม พิจารณาหนทางปฏิบัติได้สัดส่วน คำนึงค่ากับค่าใช้จ่าย สอดคล้องกับกฎหมายสงคราม และมีการสนับสนุนทางทหาร และการเมือง (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ระบบการวางแผนและการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ (Adaptive Planning and Execution system) ระบบของ กระบวนการกลาโหม ในนโยบายการรบร่วม, กระบวนการ, ระเบียบปฏิบัติประจำ, โครงสร้างของการรายงาน, สนับสนุนโดยการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ, ที่ถูกใช้โดยชุมชน กลุ่มการวางแผน และการปฏิบัติการร่วม ที่จะติดตามตรวจสอบกิจกรรมแผน, การระดมสรรพกำลัง, การวางกำลัง, การใช้กำลัง, การรักษาความหนาแน่น, การปรับวางกำลังใหม่ และการเลิกระดมสรรพกำลังที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการร่วม หรือที่เราเรียกว่า ระบบ APEX (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ความพอเพียง (adequacy) เกณฑ์การประเมิน ในการทบทวนแผนการปฏิบัติการร่วม เพื่อประเมินว่าขอบเขต และแนวความคิดในการปฏิบัติ สามารถบรรลุภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย และ สอดคล้องกับคำแนะนำในการวางแผนที่มีให้ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

คำสั่งเตรียมพร้อม (alert order) ๑. คำสั่งในการวางแผน ในสถานการณ์วิกฤติ จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ที่ออกโดยประธานหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการ ซึ่งเป็นแนวทางที่จำเป็นสำหรับการวางแผน และสั่งการ การเริ่มต้นของการวางแผนการปฏิบัติสำหรับหนทางปฏิบัติที่ถูกเลือกไว้โดยอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ๒. คำสั่งในการวางแผนที่ให้คำแนะนำในการวางแผนที่จำเป็น ซึ่งนำการริเริ่มการวางแผนการปฏิบัติ หลังจากผู้บังคับบัญชาอนุมัติหนทางปฏิบัติทางทหาร แต่ยังไม่มีอำนาจในการปฏิบัติการ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การแบ่งมอบ, การจัดสรร (allocation) การแจกจ่ายทรัพยากร และกำลังที่จำกัด สำหรับการใช้กำลังท่ามกลางความต้องการ ที่แข่งขันกัน (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การแบ่งมอบ (นิวเคลียร์) (allocation (nuclear)) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ที่บังคับการสำรอง (alternate command post) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ผนวก (annex) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

อนุผนวก (appendix) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออก
จากเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การแบ่งมอบกำลัง (apportionment) ในการรับรู้ทั่วไป การแบ่งหน่วย
กำลังรบ และขีดความสามารถเป็นจุดเริ่มต้น สำหรับการวางแผน
(ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบรวม
๑-๐๒ (JP 1-02))

สมมุติฐาน (assumption) ข้อสมมุติในสถานการณ์ปัจจุบันหรือข้อสมมุติ
ล่วงหน้าเกี่ยวกับหนทางในอนาคตอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสอง
อย่าง ที่ถือว่าเป็นจริงทราบที่ยังไม่มีการพิสูจน์ได้แน่ชัดแต่เป็นสิ่งที่
จำเป็นสำหรับทำให้ผู้บังคับบัญชาสามารถประมาณสถานการณ์
และตกลงใจเลือกหนทางปฏิบัติ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้า
ไว้ในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา:
JP 5-0)

กำลังเพิ่มเติม (augmentation forces) กองกำลังที่ย้ายจากผู้บัญชาการ
กำลังรบที่ให้การสนับสนุนไปเป็นกองบัญชาการกำลังรบ (ผู้มี
อำนาจบังคับบัญชา) หรือการควบคุมทางยุทธการของผู้บัญชาการ
กำลังรบที่รับการสนับสนุนในระหว่างการปฏิบัติตามคำสั่งยุทธการ
ที่ได้รับการอนุมัติโดยประธานาธิบดี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

วันพร้อมบรรทุก (available-to-load date) วันที่ที่ระบุสำหรับแต่ละ
หน่วยในข้อมูลหน่วย และการใช้ตามชั้นเวลาที่บ่งชี้ เมื่อหน่วยนั้น
พร้อมที่จะบรรทุก ณ จุดการขึ้นสู่เรือ หรือจุดการขึ้นอากาศยาน

เรียกอีกอย่างว่า ALD (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนัยการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

แผนมูลฐาน (base plan) ประเภทของแผนยุทธการที่อธิบายแนวความคิดของการปฏิบัติ, กำลังรบหลักแนวความคิดในการดำรงสภาพและระยะเวลาที่คาดว่าจะเสร็จสิ้นภารกิจโดยไม่มีภาคผนวกหรือข้อมูลหน่วย และการใช้ตามชั้นเวลา ซึ่งเรียกอีกอย่างว่า BPLAN (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนัยการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

แผนก, กอง, กรม, สาขา, เหล่า, ฝ่าย, แผนย่อย, แผนเผชิญเหตุ, การปฏิบัติที่แตกแขนงออกไป (branch) ๑. แผนกขององค์กรใด ๆ ๒. หน่วยทางภูมิศาสตร์ที่แยกจากกันของกิจกรรม, ซึ่งดำเนินการทั้งหมดหรือบางส่วนของฟังก์ชันหลักของกิจกรรมหลักในระดับที่เล็กกว่า ๓. อาวุธ หรือเหล่าของกองทัพ ๔. ทางเลือกเผชิญเหตุที่สร้างขึ้นที่อยู่ในแผนมูลฐาน (แผนเบื้องต้น) แผนย่อยนี้ใช้สำหรับการเปลี่ยนแปลงภารกิจ การกำหนดทิศทาง หรือทิศทาง การเคลื่อนย้ายของกำลังรบเพื่อช่วยให้การปฏิบัติการเป็นผลสำเร็จ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ โอกาสที่คาดคะเน หรือการหยุดชะงัก ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติการหรือการตอบโต้ของข้าศึก (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนัยการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การทัพ (campaign) ชุดของการปฏิบัติการยุทธ์หลักที่เกี่ยวข้อง มุ่งสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ทางยุทธการ และวัตถุประสงค์ทาง

ยุทธศาสตร์ ภายในเวลาและพื้นที่ที่กำหนด (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

แผนการทัพ (campaign plan) แผนปฏิบัติการรวบรวมสำหรับชุดของการปฏิบัติการยุทธหลักที่เกี่ยวข้อง มุ่งสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ทางยุทธการ และวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ ภายในเวลาและพื้นที่ที่กำหนด (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

การวางแผนการทัพ (campaign planning) กระบวนการโดยผู้บังคับหน่วยกำลังรบ และผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวมหน่วยรอง แปลงยุทธศาสตร์ชาติ หรือยุทธศาสตร์ในยุทธบริเวณ ไปสู่แนวความคิดในการปฏิบัติ ผ่านการพัฒนาของแผนยุทธการ สำหรับการทัพ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

วัน ก. (C-day) วันที่ยังไม่ระบุชื่อ ใช้เมื่อเริ่มต้นปฏิบัติการวางกำลัง หรือเพื่อการเริ่มต้น (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

จุดศูนย์ดูล (center of gravity) แหล่งกำเนิดของพลังที่ให้ความแข็งแกร่งทางความเชื่อ และความแข็งแกร่งทางกายภาพ, เสรีในการปฏิบัติ, หรือความมุ่งมั่นในการปฏิบัติ หรือที่เราเรียกว่า COG (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

พันธมิตรชั่วคราว (coalition) ข้อตกลงระหว่างสองประเทศหรือมากกว่า สำหรับการดำเนินการทั่วไป (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ใน

เอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การปฏิบัติของพันธมิตรชั่วคราว (coalition action) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

หน่วยงานสนับสนุนการรบ (combat support agency) เป็นหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมที่กำหนดโดยรัฐสภาหรือกระทรวงกลาโหมที่สนับสนุนการปฏิบัติการรบทางทหาร เรียกอีกอย่างว่า CSA (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

แนวความคิดของผู้บังคับบัญชา (commander's concept) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา (commander's estimate) การพัฒนาหนทางปฏิบัติที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ด้วยทางเลือกทางทหารตอบสนองต่อการเผชิญเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ (ได้รับการรับรองและรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

วันส่งถึงตามความต้องการของผู้บังคับบัญชา (commander's required delivery date) วันที่สัมพันธ์กับวัน ก. (C-Day) ที่ระบุโดยผู้บังคับหน่วยกำลังรบ สำหรับการมาถึงของกองกำลังหรือสินค้าที่ปลายทาง, ที่ถูกแสดงไว้ในข้อมูลหน่วย และการใช้ตามชั้นเวลาเพื่อประเมินผลกระทบของการมาถึงภายหลัง (ได้รับการรับรองในการแทนที่ “combatant commander's required date” และระบุไว้ในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ความสมบูรณ์ (completeness) เกณฑ์การประเมิน ในการทบทวน แผนการปฏิบัติการร่วมเพื่อประเมินว่าประกอบด้วยปฏิบัติการหลัก และกิจที่สำคัญ ที่จะประสบความสำเร็จได้หรือไม่ และระดับใดที่รวมความต้องการกำลัง, แนวความคิดในการวางกำลัง, แนวความคิดในการใช้กำลัง, แนวความคิดในการดำรงสภาพ, ประเมินเวลาสำหรับการบรรลุวัตถุประสงค์, คำอธิบายเกี่ยวกับผลลัพธ์สุดท้าย, เกณฑ์ความสำเร็จของภารกิจ และเกณฑ์การยุติภารกิจ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

แนวความคิดในการปฏิบัติ (concept of operations) คำพูดหรือภาพ ที่แสดงออก สรุปอย่างกะทัดรัด ชัดเจน อะไรที่เจตนารมณ์ของ ผู้บังคับบัญชา จะบรรลุผลและจะทำอย่างไร โดยใช้ทรัพยากร ที่มีอยู่ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนิยม การรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

แผนแสดงแนวความคิด (concept plan) ในบริบทของรายละเอียด การวางแผนระดับ ๓ การวางแผนการปฏิบัติการร่วม แผนยุทธการ ในรูปแบบย่อ ซึ่งอาจต้องมีการพิจารณาความต้องการในการขยาย หรือการปรับเปลี่ยนเพื่อแปลงเป็นแผนยุทธการหรือคำสั่ง ยุทธการที่สมบูรณ์ เรียกอีกอย่างว่า CONPLAN (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

ข้อบังคับ (constraint) ในบริบทของการวางแผนการปฏิบัติร่วม ความต้องการที่บังคับไว้ในคำสั่งโดยคำสั่งกองบัญชาการที่สูงกว่า ที่จะ ควบคุมการกระทำ ซึ่งจำกัดเสรีในการปฏิบัติ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

ภาวะเผชิญเหตุ, เผชิญเหตุ, เหตุการณ์, การเผชิญเหตุ, การเผชิญสถานการณ์ (contingency) สถานการณ์ที่ต้องใช้การปฏิบัติการทางทหารในการตอบสนองต่อภัยพิบัติจากธรรมชาติ การก่อการร้าย, การบ่อนทำลาย, หรือมิฉะนั้น เป็นการสิ่งการอื่น ๆ ด้วยอำนาจที่เหมาะสมเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของสหรัฐฯ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

แผนเผชิญเหตุ, แผนเผชิญสถานการณ์ (contingency plan) แผนสำหรับเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ซึ่งคาดการณ์ล่วงหน้าไว้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะเกิดขึ้นในพื้นที่ย่อยทางภูมิศาสตร์ที่สำคัญของหน่วยบัญชาการ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การวางแผนเผชิญเหตุ (contingency planning) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

หนทางปฏิบัติ (course of action) ๑. ลำดับกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือหน่วยจะปฏิบัติตาม **๒.** แผนการที่ถูกพัฒนาเพื่อการบรรลุภารกิจ **๓.** ผลผลิตของขั้นตอน การพัฒนาหนทางปฏิบัติของกระบวนการวางแผน การปฏิบัติการร่วม เรียกอีกอย่างว่า COA (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การวางแผนเผชิญสถานการณ์วิกฤต (crisis action planning) ระบบการวางแผนและการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้

ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในเวลาที่กำหนดของแผนปฏิบัติการร่วม และคำสั่งยุทธการ สำหรับการวางกำลัง, การใช้กำลัง และการดำรงสภาพของทรัพยากร และกำลังที่ได้รับการจัดสรร และที่ได้รับมอบในการตอบสนองต่อวิกฤติที่เกิดขึ้น (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนัยการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ขีดความสามารถวิกฤติ (critical capability) เครื่องมือที่ถูกพิจารณาความสามารถที่สำคัญของจุดศูนย์กลาง ที่จะทำพันธกิจ หน้าที่ดังกล่าว และจำเป็นต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ระบุ หรือวัตถุประสงค์ที่สันนิษฐานไว้ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

ความต้องการวิกฤติ (critical requirement) เงื่อนไข, ทรัพยากร และเครื่องมือที่จำเป็นสำคัญยิ่ง สำหรับขีดความสามารถวิกฤติที่สามารถปฏิบัติการได้อย่างเต็มที่ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

ความอ่อนแอวิกฤติ (critical vulnerability) ด้านความต้องการที่สำคัญซึ่งขาดแคลนไม่เพียงพอ หรืออ่อนแอ เสี่ยงต่อการถูกโจมตีโดยตรง หรือทางอ้อม ที่ก่อให้เกิดผลเด็ดขาด หรือผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

จุดผกผัน (culminating point) จุดที่กำลังรบนหนึ่ง ไม่มีขีดความสามารถที่จะรักษารูปแบบของการปฏิบัติการในการรุกหรือการตั้งรับอีกต่อไป (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนัยการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

กำลังรบปัจจุบัน (current force) โครงสร้างกำลังรบที่เกิดขึ้นจริง และ/หรือการจัดการที่มีอยู่ เพื่อให้สอดคล้องกับการเผชิญสถานการณ์ในปัจจุบัน (ได้รับการรับรองและรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

หมู่วัน เวลา (date-time group) วันที่และเวลาแสดงเป็นตัวเลขหลัก ตามด้วยส่วนต่อท้ายของเขตเวลา ที่ข้อความถูกเตรียมไว้สำหรับการส่ง (คู่แรกของตัวเลขหมายถึงวันที่, คู่ที่สอง หมายถึง ชั่วโมง, คู่ที่สามหมายถึงนาฬิกา ตามด้วยตัวย่อของเดือน สามตัวอักษร และตัวย่อปี สองหลัก) เรียกอีกอย่างว่า DTG (ได้รับการรับรองและรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ขุมกำลังส่วนต่างระหว่างความสิ้นเปลืองกับการผลิต ณ วัน ว. (D-day consumption/ production differential assets) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ขีดความสามารถรวมความพร้อมทางยุทธโศปกรณ์ในวัน ว. (D-day materiel readiness gross capability) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ขุมกำลังในกระแสนการส่งกำลังในวัน ว. (D-day pipeline assets) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การตกลงใจ, ข้อตกลงใจ (decision) ในการประมาณสถานการณ์ ข้อความที่ชัดเจน และกะทัดรัด ซึ่งกล่าวถึงแนวทางปฏิบัติที่ผู้บังคับบัญชาเจตนาจะให้ปฏิบัติตาม โดยเห็นว่าเป็นหนทางปฏิบัติเดียวที่เกื้อกูลมากที่สุดต่อการภารกิจที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

จุดตกลงใจ (decision point) จุด ณ เวลาและสถานที่ที่ผู้บังคับบัญชาหรือฝ่ายเสนาธิการคาดการณ์ว่ามีการตัดสินใจที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติโดยเฉพาะ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

จุดแตกหัก (decisive point) สถานที่ทางภูมิศาสตร์ เหตุการณ์เฉพาะที่สำคัญ ระบบที่มีความสำคัญยิ่งหรือพันธกิจที่ทำให้ผู้บังคับบัญชาได้เปรียบ ศ.อย่างเห็นได้ชัด และมีอิทธิพลอย่างสูงต่อผลของการโจมตี (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

แนวทางการวางแผนการป้องกันประเทศ (Defense Planning Guidance) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การวางแผนอย่างประณีต (deliberate planning) ๑. กระบวนการของระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผน การปฏิบัติการร่วมสำหรับสถานการณ์ที่ต้องเผชิญ ในเอกสารการวางแผนทางยุทธศาสตร์ร่วม ๒. กระบวนการการวางแผนสำหรับ การวางกำลัง

และการใช้กำลังของกำลังของกองกำลังและทรัพยากรที่ถูกจัดสรรที่เกิดขึ้น เพื่อตอบสนองสถานการณ์สมมุติ (ได้รับการรับรองและรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ฐานข้อมูลการวางกำลัง (deployment database) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

คำสั่งการวางกำลัง (deployment order) คำสั่งการวางแผนจากกระทรวงกลาโหมที่ออกโดยประธานหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการร่วมที่มีอำนาจ และสั่งการ การถ่ายโอนกองกำลัง ระหว่างกองบัญชาการกำลังรบ โดยการบรรจุใหม่ หรือการขึ้นสมทบ หรือที่เรียกว่า DEPOD (ได้รับการรับรองและรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การวางแผนในการวางกำลัง (deployment planning) การวางแผนทางยุทธการ กำกับ การเคลื่อนย้ายของกองกำลัง และทรัพยากรในการรักษาความหนุนเนื่องจากที่ตั้งดั้งเดิมไปยังพื้นที่ปฏิบัติการเฉพาะ ดำเนินการพิจารณาการปฏิบัติการรบรวมในแผนที่กำหนดไว้ (ได้รับการรับรองและรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ทางเลือกโดยการป้องปราม (deterrent options) หนทางปฏิบัติอย่างหนึ่งที่พัฒนาจากการพิจารณาทางเศรษฐกิจ การทูต การเมือง และการทหาร ซึ่งดีที่สุดแล้ว กำหนดให้ทำการป้องปรามฝ่ายตรงข้ามจากหนทางปฏิบัติในขณะนั้นหรือการปฏิบัติการซึ่งได้

พิจารณาแล้ว (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนิยม
การรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ทิศทางเข้าตี (direction of attack) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรองและ
ถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

วันมาถึงซึ่งเร็วที่สุด (earliest arrival date) วันที่มีความสัมพันธ์กับ
วัน ก. (C-Day) ที่ระบุวันที่มาถึงเร็วที่สุด เมื่อหน่วย, การขนส่ง
การส่งกำลังเพิ่มเติม หรือกำลังพลทดแทน สามารถรับได้ที่ทำเรือ
ที่มีการการขนออกจากเรือ ระหว่างการวางกำลัง เรียกอีกอย่างว่า
EAD (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนิยมการร
บรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การใช้, การใช้กำลังรบ (employment) การใช้กำลังรบทางยุทธศาสตร์
ยุทธการ และยุทธวิธี (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

กิจสำคัญยิ่ง (essential task) กิจเฉพาะ หรือกิจแฝงที่องค์กรต้องการ
ดำเนินการเพื่อบรรลุภารกิจ ซึ่งปกติจะรวมอยู่ในคำแถลงภารกิจ
(ภารกิจแถลงใหม่) (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสาร
หลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การประมาณการ, การประมาณสถานการณ์ (estimate) ๑. การวิเคราะห์
สถานการณ์ พัฒนาการ หรือแนวโน้มของต่างชาติซึ่งชี้ให้เห็น
ปัจจัยสำคัญต่าง ๆ แปลความสำคัญ และประเมินสิ่งที่อาจเป็น
ไปได้ในอนาคต และผลที่หวังได้จากการกระทำต่าง ๆ ที่อาจเกิด
ขึ้น ๒. การประเมินขีดความสามารถ ความล่อแหลม และหนทาง
ปฏิบัติที่เป็นได้ของต่างชาติ ประเทศเดียวหรือหลายประเทศ

รวมกันอันเป็นผลมาจากแผน นโยบาย ข้อตกลงใจ หรือหนทางปฏิบัติที่มุ่งหมายโดยเฉพาะของชาติ ๓. การวิเคราะห์ปฏิบัติการลับที่ได้กระทำไปจริง หรือคาดว่าจะกระทำ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับสถานการณ์ที่มีหรือจะมีการปฏิบัติการลับ เพื่อพิสูจน์ทราบและประเมินค่าปัจจัยต่าง ๆ เช่น ขุมกำลังที่มีอยู่ และที่ต้องการอุปสรรคต่าง ๆ ที่น่าจะเกิดความสำเร็จ และผลอันอาจติดตามมา (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

คำสั่งให้ปฏิบัติ (execute order) ๑. คำสั่งที่ออกโดยประธานคณะเสนาธิการร่วม ตามอำนาจ และสั่งการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ให้ปฏิบัติตามข้อตกลงใจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่บัญชาการแห่งชาติให้เริ่มปฏิบัติการทางทหาร

๒. คำสั่งให้เริ่มปฏิบัติการทางทหารตามที่ได้ให้แนวทางไว้ หรือที่เรียกว่า EXORD (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

การวางแผนการปฏิบัติ (execution planning) ระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ การแปลของหนทางปฏิบัติที่ได้รับการอนุมัติแล้ว ลงในแผนปฏิบัติการปฏิบัติไปยังการเตรียมของแผน หรือคำสั่งยุทธการที่สมบูรณ์ เรียกอีกอย่างว่า EP (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ความเป็นไปได้ (feasibility) เกณฑ์ในการพิจารณาทบทวนแผนยุทธการ การกำหนดว่ากิจที่ได้รับมอบหมายสามารถจะเป็นผลสำเร็จได้ โดยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่หรือไม่ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

ทางเลือกโดยการป้องปรามที่อ่อนตัว (flexible deterrent option)

การวางแผนสร้างขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการตัดสินใจ แต่เน้น โดยการพัฒนาปฏิริยาตอบสนองที่หลากหลาย ซึ่งเริ่มต้น ด้วยการกระทำที่มุ่งเน้นการยับยั้งอย่างเหมาะสมเพื่อสร้าง ผลกระทบที่ต้องการ หรือที่เรียกว่า FDO (ได้รับการรับรอง และรวม เข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนียมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การตอบโต้ที่อ่อนตัว (flexible response) ชัดความสามารถของกำลังรบ ทางทหารที่จะตอบโต้ได้อย่างได้ผลต่อการคุกคามหรือการโจมตี ไใด ๆ ของข้าศึก ด้วยการปฏิบัติที่เหมาะสม และสามารถปรับให้ เหมาะกับสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ขณะนั้น (ได้รับการรับรอง และ รวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนียมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1- 02) แหล่ง ที่มา: JP 5-0)

กำลังรบส่วนแยกจัดเฉพาะ (force module package) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนียมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1- 02))

การวางแผนกำลังรบ (force planning) ๑. การวางแผนที่เกี่ยวข้องกับ การสร้าง และการบำรุงรักษาขีดความสามารถทางทหาร โดย ทบวงทหาร, เหล่าทัพ และกองบัญชาการปฏิบัติการพิเศษของ สหรัฐฯ ๒. ในระบบการวางแผน และปฏิบัติการยุทธร่วม, การ วางแผนดำเนินการโดยผู้บังคับบัญชากำลังรบที่รับการสนับสนุน และส่วนประกอบของมัน เพื่อกำหนดขีดความสามารถที่จำเป็น ในการบรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมาย (ได้รับการรับรอง และรวม เข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนียมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1- 02))

หมายเลขความต้องการกำลังรบ (force requirement number) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนียมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1- 02))

กำลังรบ (force(s)) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนียมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การหาแหล่งที่มาของกำลังรบ (force sourcing) ระบุหน่วยที่เกิดขึ้นจริง, ต้นกำเนิดของมัน, ท่าจอดเรือของการขึ้นสู่เรือ และลักษณะการเคลื่อนที่ เพื่อตอบสนองความต้องการ กำลัง ตามขึ้นเวลาของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนียมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

คำสั่งเป็นส่วน ๆ (fragmentary order) รูปแบบย่อของคำสั่งยุทธการที่ออกตามต้องการ หลังจากคำสั่งยุทธการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขคำสั่งดังกล่าว หรือเพื่อการปฏิบัติที่แตกแขนงออกไป หรือการปฏิบัติตามลำดับขั้นสำหรับคำสั่งนั้น หรือที่เรียกว่า FRAGORD (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

ปัจจัยควบคุม (governing factors) ในบริบทของการวางแผนการปฏิบัติการร่วม ลักษณะเหล่านี้ของสถานการณ์ (หรือปัจจัยภายนอกที่กำหนด) ที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าสำคัญต่อความสำเร็จของภารกิจ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

การส่งมอบ (handover) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจาก เอกสารหลักนียมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

เวลา น. (H-hour) ชั่วโมงที่แน่นอนในวัน **ว. (D-DAY)** ซึ่งเป็นเวลาที่เริ่มหรือจะเริ่มการปฏิบัติการเฉพาะ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การนำไปสู่การปฏิบัติ (implementation) ขั้นตอนการควบคุมการระดมสรรพกำลัง และการวางกำลัง, การใช้กำลัง และการดำรงสภาพของการปฏิบัติการทางทหารเพื่อตอบสนองต่อคำสั่งให้ปฏิบัติ (execution orders) ที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เรียกอีกอย่างว่า IMP (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

กิจแฝง (implied task) ในบริบทของการวางแผนปฏิบัติการร่วม, กิจ, ได้มาจากการวิเคราะห์ภารกิจที่หน่วยต้องปฏิบัติหรือเตรียมในการปฏิบัติการกิจ ในการบรรลุกิจเฉพาะ หรือภารกิจที่ระบุไว้ แต่ไม่ได้ระบุไว้ในคำสั่งของหน่วยเหนือ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

การจัดการอย่างใกล้ชิด (intensive management) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การวางแผนการยุทธร่วม (joint operation planning) กิจกรรมการวางแผนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันโดยผู้บังคับหน่วยกำลังรบ และผู้บังคับบัญชากำลังรบ หน่วยรองในการตอบสนองต่อเหตุการณ์ฉุกเฉิน และวิกฤติ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ระบบวางแผนและปฏิบัติการยุทธร่วม (Joint Operation Planning and Execution System) เทคโนโลยีของระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ เรียกอีกอย่างว่า JOPEs (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1- 02))

กระบวนการวางแผนปฏิบัติการรบรวม, กรรมวิธีการวางแผนยุทธการ รบรวม (joint operation planning process) ขั้นตอนของ กระบวนการการวิเคราะห์ที่ประกอบด้วย ชุดที่เป็นตรรกะของ ขั้นตอนที่จะวิเคราะห์ การกิจ, เลือกหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด และ จัดทำแผน หรือคำสั่งการปฏิบัติการรบรวม เรียกอีกอย่างว่า JOPP (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियม การรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

กลุ่มหน่วยงานการวางแผนและการปฏิบัติรบรวม (joint planning and execution community) สำนักงานใหญ่, กองบัญชาการ เหล่านั้นและหน่วยงานรบรวมในการฝึกอบรม, การเตรียมการ, การระดมสรรพกำลัง, การวางกำลัง, การใช้กำลัง, การสนับสนุน, การดำรงสภาพ, การวางกำลังใหม่ และการเลิกระดมสรรพกำลัง ของกองกำลังทหารที่ได้รับการมอบหมาย หรือเป็นส่วนรบรวม ที่จะปฏิบัติการรบรวม เรียกอีกอย่างว่า JPEC (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

กลุ่มวางแผนรบรวม (joint planning group) หน่วยงานองค์กรที่วางแผน ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้ง ในส่วนของฝ่าย

เสนาธิการหลัก และฝ่ายกิจการพิเศษ จากกองบัญชาการกองกำลังรบร่วม, ส่วนประกอบของกองกำลังรบร่วม (เหล่าทัพ และ/หรือพันธมิตร) และหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนอื่น ๆ ตามที่ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมมีความจำเป็น เรียกอีกอย่างว่า JPG (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม (Joint Strategic Capabilities Plan) แผนที่ให้แนวทางแก่ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ และหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการร่วม เพื่อบรรลุภารกิจ และกิจตามขีดความสามารถทางทหารในปัจจุบัน เรียกอีกอย่างว่า JSCP (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ระบบการวางแผนทางยุทธศาสตร์ร่วม (Joint Strategic Planning System) หนึ่งในเครื่องมือหลักที่ประธานคณะเสนาธิการร่วมในการปรึกษารือกับสมาชิกคนอื่น ๆ ของหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการร่วม และผู้บังคับหน่วยกำลังรบดำเนินการตามหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อช่วยประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ให้กับกองกำลังรบ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

วันมาถึงช้าที่สุด (latest arrival date) วันที่มีความสัมพันธ์กับวัน ก. (C-Day) ซึ่งผู้บัญชาการรบที่ระบุนักสนับสนุนได้กำหนดให้เป็นวันที่ช้าที่สุด ที่หน่วยทหาร สิ่งอุปกรณ์เพิ่มเติมหรือกำลังพล

ทดแทนสามารถมาถึงและขนถ่ายลง ณ ท่าขนถ่ายให้เสร็จสิ้นและสนับสนุนแนวความคิดในการปฏิบัติ เรียกอีกอย่างว่า LAD (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

พลังคั่ง้าง (leverage) ในบริบทของการวางแผนการปฏิบัติการรบรวม, ความได้เปรียบเชิงสัมพัทธ์ในอำนาจการสู้รบและ/หรือสถานการณ์อื่น ๆ กับฝ่ายตรงข้าม ข้ามผ่านหนึ่งมิติ หรือมากกว่า หรือสภาพแวดล้อมของข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอที่จะใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบนั้น (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ชั่วโมง แอล (L-hour) ชั่วโมงแน่นอนในวัน ก. (C - Day) ซึ่งเป็นเวลาที่เริ่มหรือจะเริ่มการปฏิบัติการวางกำลัง (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ปัจจัยจำกัด (limiting factor) ปัจจัยหรือสภาพชั่วคราวหรือถาวรที่ขัดขวางความสำเร็จของภารกิจ (ได้รับการรับรองและรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

เส้นความพยายาม (line of effort) ในบริบทของการวางแผนปฏิบัติการรบรวม โดยใช้ความมุ่งหมาย (สาเหตุและผลกระทบ) เพื่อมุ่งเน้นความพยายามในการกำหนดเงื่อนไขทางยุทธการ และยุทธศาสตร์ด้วยการเชื่อมโยงภารกิจและกิจต่าง ๆ เรียกอีกอย่างว่า LOE (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

เส้นปฏิบัติการ (line of operation) เส้นที่กำหนดทิศทางภายในหรือภายนอกของกำลังรบที่สัมพันธ์กับข้าศึก หรือเชื่อมต่อการปฏิบัติบนโหนด (nodes) และ/หรือจุดแตกหักที่สัมพันธ์กับเวลา และพื้นที่กับวัตถุประสงค์ เรียกอีกอย่างว่า LOO (ได้รับการรับรองในการแทนที่ “line of operations” และคำจำกัดความไว้ในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ส่วนรบหลัก (major combat element) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรองและถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ทัพเรือหลัก (major fleet) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

กำลังรบหลัก (major force) องค์กรหน่วยทหารประกอบด้วย ส่วนรบหลัก และการสนับสนุนการสู้รบที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนการช่วยรบ และการเพิ่มการดำรงสภาพ (การรักษาความหนุ่นเนื่อง) (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1- 02))

ทางเลือก ทางทหาร (military options) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรองและถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ภารกิจแถลงใหม่, คำแถลง ภารกิจ (mission statement) ประโยคสั้น ๆ หรือย่อหน้าที่อธิบายกิจสำคัญยิ่งของหน่วย, ความมุ่งหมาย และการปฏิบัติที่ประกอบไปด้วย องค์ประกอบของใคร (who), อะไร (what), เมื่อไหร่ (when), ที่ไหน (where) และทำไม (why)

(ได้รับการรับรองและรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยม
การรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การวิเคราะห์ความคล่องตัว (mobility analysis) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการ
รับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรวบรวม
๑-๐๒ (JP 1-02))

คำสั่งนโยบายการเคลื่อนย้าย (movement directive) ไม่มีคำอธิบาย
(ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรวบรวม
๑-๐๒ (JP 1-02))

หลายชาติ (multinational) ระหว่างสองกองกำลัง หรือหน่วยงาน
ของสองประเทศหรือมากกว่า หรือหุ่นส่วน พันธมิตรชั่วคราว
(JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

หน่วยนอกมาตรฐาน (nonstandard unit) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการ
รับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒
(JP 1-02))

บันทึกนอกอัตรา (non-unit record) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง
และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

วัตถุประสงค์ (objective) ๑. เป้าหมายที่กำหนดชัดเจน, ตัดสินใจแล้ว,
และบรรลุได้ ไปสู่ที่ซึ่งการปฏิบัติการทุกการปฏิบัติการถูกกำกับ
ทิศทาง ๒. เป้าหมายเฉพาะของการปฏิบัติที่มีความสำคัญ
อย่างยิ่งต่อแผนของผู้บังคับบัญชา (ได้รับการรับรอง และรวมเข้า
ไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การเข้าสู่ทางยุทธการ, แนวทางการนำไปสู่การวางแผนการยุทธ (operational approach) คำอธิบายการกระทำที่ครอบคลุมที่กำลังรบต้องดำเนินการ ที่จะเปลี่ยนสภาพเงื่อนไขปัจจุบันไปสู่ผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกัน ในเอกสารหลักนัยการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

คุณลักษณะทางปฏิบัติการ, คุณลักษณะทางยุทธการ (operational characteristics) คุณลักษณะทางทหารเหล่านี้เกี่ยวข้องกับพันธกิจหลักที่จะต้องกระทำโดยอุปกรณ์ ทั้งเดี่ยวหรือใช้ร่วมกับอุปกรณ์อื่น เช่น สำหรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ คุณลักษณะทางปฏิบัติการ รวมถึงรายการ เช่น ความถี่, บริเวณครอบคลุม, ช่องทาง, ประเภทของการปรับเปลี่ยนเสียง และลักษณะของการปล่อยออกมา (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนัยการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

การออกแบบทางยุทธการ, แผนแบบทางยุทธการ (operational design) แนวความคิดและการสร้างกรอบงาน ซึ่งเป็นพื้นฐานของแผนการทัพและการปฏิบัติการยุทธหลักและการปฏิบัติที่ตามมาของมัน (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนัยการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

ส่วนย่อยของการออกแบบทางยุทธการ (operational design element) การพิจารณาหลักที่สำคัญที่ใช้ในการออกแบบทางยุทธการ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนัยการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

ข้อจำกัดทางยุทธการ (operational limitation) การกระทำที่จำเป็น กำหนดให้ทำ หรือข้อห้ามไม่ให้กระทำ โดยผู้มีอำนาจในระดับ ที่สูงกว่า เช่น ข้อบังคับ หรือข้อห้าม และข้อจำกัดอื่น ๆ ที่จำกัด เสรีในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา ตัวอย่างเช่น ข้อตกลง ทางทหาร, กฎการปะทะ, เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ และการเมือง ในประเทศที่ได้รับผลกระทบ และประเด็นของประเทศเจ้าบ้าน (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

การหยุดชั่วคราวทางยุทธการ (operational pause) การหยุดชั่วคราว ในการปฏิบัติการ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

กองหนุนทางยุทธการ (operational reserve) กำลังสำรอง และ/หรือ วัสดุอุปกรณ์ฉุกเฉินจัดตั้งขึ้นสำหรับการสนับสนุนการปฏิบัติการ เฉพาะ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนิยม การรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

ผนวกยุทธการ (operation annexes) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

คำสั่งยุทธการ (operation order) คำสั่งที่ออกโดยผู้บังคับบัญชาให้แก่ ผู้ใต้บังคับบัญชา สำหรับความมุ่งหมาย เพื่อให้มีผลบังคับใช้ ในการดำเนินงานที่ต้องประสานงานร่วมกันของการปฏิบัติการ เรียกอีกอย่างว่า OPOD (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

แผนยุทธการ (operation plan) ๑. แผนสำหรับการจัดการควบคุม การปฏิบัติการทางทหาร ที่ถูกเตรียมในการตอบสนองต่อภาวะ

เผชิญเหตุที่เกิดขึ้นจริง และอาจเกิดขึ้นได้ ๒. แผนการปฏิบัติการร่วมที่มีรายละเอียด และความสมบูรณ์ ประกอบด้วย คำอธิบายทั้งหมดของแนวความคิดในการปฏิบัติ, ภาคนวกทั้งหมดที่ใช้บังคับกับแผน, และข้อมูลหน่วย และการใช้ตามชั้นเวลา เรียกอีกอย่างว่า **OPLAN** (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนียมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

หมายเลขการเพิ่มจำนวนกำลังพล (personnel increment number)

ตัวเลขหรือตัวอักษร ๗ ตัว ที่ถูกรอกเข้าไป ซึ่งระบุกำลังพลที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติการกิจของหน่วยในข้อมูลกำลังรบ และการวางกำลังตามชั้นเวลาของระบบการวางแผนยุทธการ และการปฏิบัติร่วม เรียกอีกอย่างว่า **PIN** (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนียมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1- 02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

ขั้น (phase) ในการวางแผนปฏิบัติการร่วม ที่สรุปขั้นสุดท้ายในแต่ละช่วงของการปฏิบัติการ หรือการทัพ ในระหว่างซึ่งกำลัง และขีดความสามารถส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่คล้ายกันหรือสนับสนุนร่วมกันเพื่อความมุ่งหมายร่วมกัน (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

หมายเลขแสดงแผน (plan identification number) ๑. หมายเลขที่เป็นตัวเลข ๔ หลัก ที่เป็นลักษณะเฉพาะของคำสั่ง ต่อท้ายด้วยการระบุปีของแผน ขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม ที่ซึ่งแผนได้ถูกเขียนเอาไว้ ๒. หมายเลข ที่เป็นตัวเลข ๕ หลัก ที่แสดงแทนตัวระบุหมายเลข ที่เป็นตัวเลข ๔ หลัก ที่เป็นลักษณะเฉพาะ

ของคำสั่ง ตามด้วยหนึ่งคุณลักษณะเฉพาะ, ตัวอักษรต่อท้ายแสดงถึงทางเลือกของแผนยุทธการ หรือค่าตัวเลขของตัวเลขหนึ่งหลัก แสดงถึงปี ของแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม ที่ซึ่งแผนได้ถูกเขียนเอาไว้ เรียกอีกอย่างว่า PID (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

ขีดความสามารถด้านข่าวสารของแผน (plan information capability)
ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ปัจจัยการวางแผน (planning factor) ตัวคุณที่ใช้ในการวางแผน เพื่อประมาณจำนวน และประเภทของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการยุทธ์ที่คาดไว้ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

คำสั่งในการวางแผน (planning order) คำสั่งนโยบายในการวางแผน ซึ่งกำหนดแนวทางในการวางแผนที่สำคัญ และสั่งการให้เริ่มต้นการวางแผนการปฏิบัติก่อนที่ผู้มีอำนาจสั่งการ จะอนุมัติหนทางปฏิบัติทางทหาร เรียกอีกอย่างว่า PLANORD (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

คำสั่งเตรียมพร้อมการวางกำลัง (prepare to deploy order) คำสั่งที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการเคลื่อนย้ายกองกำลังหรือเตรียมความพร้อมในการเคลื่อนย้าย (เช่น การเพิ่มท่าที่ขีดความสามารถในการวางกำลังของหน่วย) เรียกอีกอย่างว่า PTDO (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

กำลังรบตามแผน (Programmed Forces) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนัยการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

วันพร้อมบรรทุก (ready-to-load date) วันที่หน่วยจะพร้อมที่จะย้ายมาจากที่ตั้งดั้งเดิม ตัวอย่างเช่น สถานีระดมสรรพกำลัง เรียกอีกชื่อว่า RLD (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนัยการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

วันส่งมอบที่ต้องการ (required delivery date) วันที่กองกำลังต้องมาถึงปลายทาง และขนถ่ายเสร็จเรียบร้อย เรียกอีกอย่างว่า RDD (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนัยการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

ขีดความสามารถตามความต้องการ (requirements capability) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนัยการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ข้อห้าม (restraint) ในบริบทของการวางแผนการปฏิบัติงานร่วม ความต้องการที่อยู่ในคำสั่งโดยคำสั่งของหน่วยเหนือ ซึ่งห้ามมิให้มีการกระทำซึ่งเป็นการจำกัดเสรีในการปฏิบัติ (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

ความเสี่ยง (risk) ความน่าจะเป็นและความร้ายแรงของการสูญเสียที่เกี่ยวข้องกับอันตรายต่าง ๆ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนัยการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

วันมาถึงตามกำหนดเวลา (scheduled arrival date) ไม่มีคำอธิบาย
(ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบ
ร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การกำหนดเวลา และการเคลื่อนย้าย (scheduling and movement)
ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสาร
หลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ขีดความสามารถในการกำหนดเวลา และการเคลื่อนย้าย (scheduling
and movement capability) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง
และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

แผนการดำเนินกลยุทธ์ (scheme of maneuver) การแสดงความคิด
ที่เป็นศูนย์กลางของแนวความคิดของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติการ
ที่ควบคุมการออกแบบของแผนสนับสนุน หรือภาคผนวกของ
กองกำลังที่ถูกจัดลำดับไว้อย่างไร จะบรรลุภารกิจ (ได้รับการ
รับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม
๑-๐๒ (JP 1-02))

การวางแผน การรักษาความมั่นคงร่วม (security cooperation
planning) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจาก
เอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การปฏิบัติในลำดับต่อไป, ความต่อเนื่อง (sequel) การปฏิบัติการหลัก
ซึ่งตามมา หรือขั้นที่ตามมาต่อเนื่อง ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ที่เป็นไปได้
(ประสบความสำเร็จ, ต่างเอาชนะกันไม่ได้, ประสบความพ่ายแพ้)
ของการปฏิบัติการหลัก หรือขั้นในปัจจุบัน (ได้รับการรับรอง

และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ความขาดแคลน (shortfall) การขาดกำลัง, อุปกรณ์, บุคลากร, เครื่องมือ หรือขีดความสามารถ สะท้อนให้เห็นว่าเป็นความแตกต่างระหว่างทรัพยากรที่ระบุว่าเป็นความต้องการของแผนและถูกจัดสรรไปยังผู้บังคับบัญชากำลังรบ สำหรับการวางแผนที่ฝ่ายตรงข้ามจะมีผลไปยังขีดความสามารถของการบังคับบัญชา ที่จะบรรลุภารกิจของมัน (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

กิจเฉพาะ (specified task) ในบริบทของการวางแผนปฏิบัติการร่วม, กิจที่ได้รับมอบหมายโดยเฉพาะให้กับหน่วยโดยหน่วยเหนือของเขา (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ (staff estimates) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

แนวความคิดทางยุทธศาสตร์ (strategic concept) หนทางปฏิบัติที่ยอมรับ ซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินสถานการณ์ทางยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นคำแถลงว่าจะทำอะไรในวงกว้าง ปัจจุบัน (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1- 02))

ทิศทางทางยุทธศาสตร์ (strategic direction) กระบวนการ และผลผลิตโดยประธานาธิบดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม,

ประธานคณะเสนาธิการร่วม, ให้แนวทางทางยุทธศาสตร์กับฝ่ายเสนาธิการร่วม, ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, เหล่าทัพ และหน่วยงานสนับสนุนการรบ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การประมาณการทางยุทธศาสตร์ (strategic estimate) ความหลากหลายของปัจจัยทางยุทธศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจของผู้บัญชาการต่อสภาพแวดล้อมทางยุทธการ และการกำหนดภารกิจ, วัตถุประสงค์และหนทางปฏิบัติ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ความคล่องตัวทางยุทธศาสตร์, ความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ทางยุทธศาสตร์ (strategic mobility) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

แผนยุทธศาสตร์ (strategic plan) แผนปฏิบัติการโดยรวมของสงคราม (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

แผนการทัพรอง (subordinate campaign plan) กองบัญชาการกำลังรบเตรียมแผนที่ตอบสนองต่อความต้องการ ภายใต้แผนการทัพของกระทรวงกลาโหม ที่ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปสู่ การได้รับการสนับสนุน และการให้การสนับสนุนในการปฏิบัติ (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

แผนการสนับสนุน (supporting plan) แผนยุทธการที่ถูกเตรียมโดยผู้บังคับบัญชาที่ให้การสนับสนุน, ผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง หรือหน่วยงาน เพื่อตอบสนองต่อการร้องขอ หรือความต้องการที่กำหนดไว้ของแผนของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน (JP 1-02 แหล่งที่มา: JP 5-0)

การระบุ และประเมินภัยคุกคาม (threat identification and assessment) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามช่วงเวลา (time-phased force and deployment data) ข้อมูลกำลังรบตามช่วงเวลา ข้อมูลสัมภาระและกำลังพลที่ไม่เกี่ยวข้อง กับหน่วยและข้อมูลการเคลื่อนย้ายสำหรับแผนยุทธการ หรือคำสั่งยุทธการ หรือการหมุนเวียนกองกำลังอย่างต่อเนื่อง เรียกอีกอย่างว่า TPFDD

การบำรุงรักษา ข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามช่วงเวลา (time-phased force and deployment data maintenance) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

การกลั่นกรองข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามช่วงเวลา (time-phased force and deployment data refinement) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิยมการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

เวลา (times) ประธานคณะเสนาธิการร่วม ประสานการปฏิบัติ และวัน และเวลาที่ถูกนำเสนอกับผู้บังคับบัญชาของกองบัญชาการเฉพาะ และกองบัญชาการรวมที่เหมาะสม รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับการแนะนำ เมื่อการปฏิบัติการเฉพาะได้เกิดขึ้น (C-, D-, M-day สิ้นสุดที่เวลา ๒๔๐๐ ชั่วโมง เวลาสากล [Zulu time] และถือว่ายาว ๒๔ ชั่วโมง สำหรับการวางแผน) (ได้รับการรับรองและรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ความเป็นไปได้ในการขนส่ง (transportation feasible) การกำหนดโดยผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนว่าร่างแผนยุทธการสามารถรับการสนับสนุนด้วยเครื่องมือทางการขนส่งที่ถูกแบ่งมอบ (ได้รับการรับรองในการแทนที่ “grossly transportation feasible” และคำจำกัดความไว้ในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

เวลาสากล (Universal Time) ระบบเวลาโดยประมาณที่สอดคล้องกับการหมุนของโลกแต่ละวัน และใช้เป็นพื้นฐานในการรักษาเวลาทางพลเรือน เรียกอีกอย่างว่า ZULU time (เดิมชื่อ Greenwich Mean Time) (ได้รับการรับรองและรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนิยมการรบร่วม ๑-๐๒ (JP 1-02))

ทำให้มีผล (validate) ระเบียบปฏิบัติที่ใช้โดยส่วนกำลังของหน่วยบัญชาการรบ ผู้บัญชาการที่ให้การสนับสนุน และองค์กรต่าง ๆ ที่ให้บริการเพื่อยืนยันแก่ผู้บัญชาการที่รับการสนับสนุน และ

หน่วยบัญชาการขนส่งสหรัฐอเมริกาว่าบันทึกข่าวสารทั้งหมดในข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามชั้นเวลานั้นไม่เพียงแต่จะมีความถูกต้องสำหรับการป้อน ข้อมูลอัตโนมัติเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงสภาพ คุณลักษณะ ความพร้อมของหน่วยและความต้องการในปัจจุบันอย่างถูกต้อง ความพร้อมของหน่วยวันเคลื่อนย้ายผู้โดยสารและรายละเอียดของสัมภาระ ควรจะได้รับการยืนยันกับหน่วยก่อนการทำให้มีผล (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ด้วยกันในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

เกมสงคราม, จำลองยุทธ์, วาดภาพการรบ (war game) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

คำสั่งเตรียม, คำสั่งเตือน (warning order) ๑. การแจ้งในขั้นต้นเกี่ยวกับคำสั่งหรือการปฏิบัติที่จะตามมา ๒. (เฉพาะกระทรวงกลาโหม) คำสั่งนโยบายการวางแผนการปฏิบัติยามวิกฤติที่ออกโดยประธานคณะเสนาธิการร่วม ซึ่งริเริ่มการพัฒนา และการประเมินหนทางปฏิบัติโดยผู้บัญชาการที่รับการสนับสนุน รวมทั้งขอให้เสนอการประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา ๓. (เฉพาะกระทรวงกลาโหม) คำสั่งนโยบายการวางแผนซึ่งบรรยายสถานการณ์ จัดสรรกำลังรบและทรัพยากร สถาปนาความสัมพันธ์ในการบังคับบัญชาให้คำแนะนำในการวางแผนขั้นต้นอื่น ๆ และริเริ่มการวางแผนภารกิจของหน่วยรอง เรียกอีกอย่างว่า WAR-NORD (ได้รับการรับรอง และรวมเข้าไว้ในเอกสารหลักนियมการรบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02) แหล่งที่มา: JP 5-0)

ระบบการวางแผนกำลังพลยามสงคราม (wartime manpower planning system) ไม่มีคำอธิบาย (ได้รับการรับรอง และถูกย้ายออกจากเอกสารหลักนิตยการรวบรวม ๑-๐๒ (JP 1-02))

